Završnica izbora u Islamskoj zajednici:

Izabrano rukovodstvo Mešihata Islamske zajednice Sandžaka

Glas islama

www.glas-islama.com

Broj 85 Godina VII Ševval-Zu-l-ka'de 1424. / decembar 2003. Cijena 60 din.

BAJRAM MUBAREK OLSUN!

Palestina

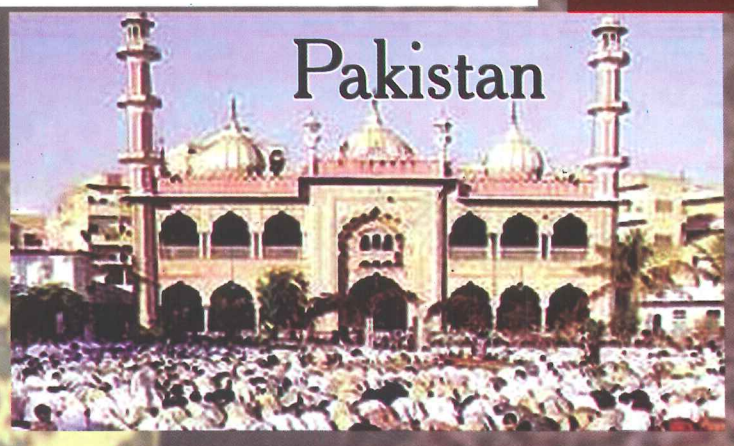
Pakistan

Malezija

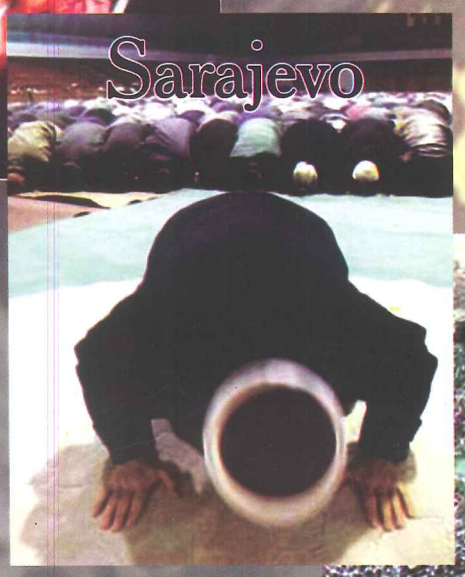
Sarajevo

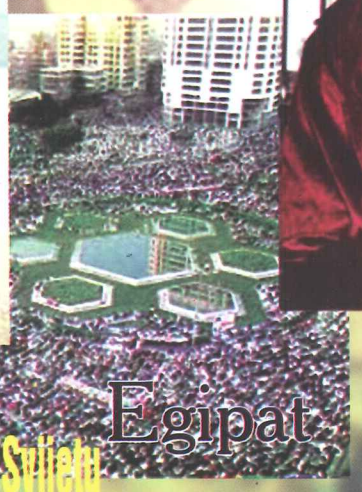
Egipat

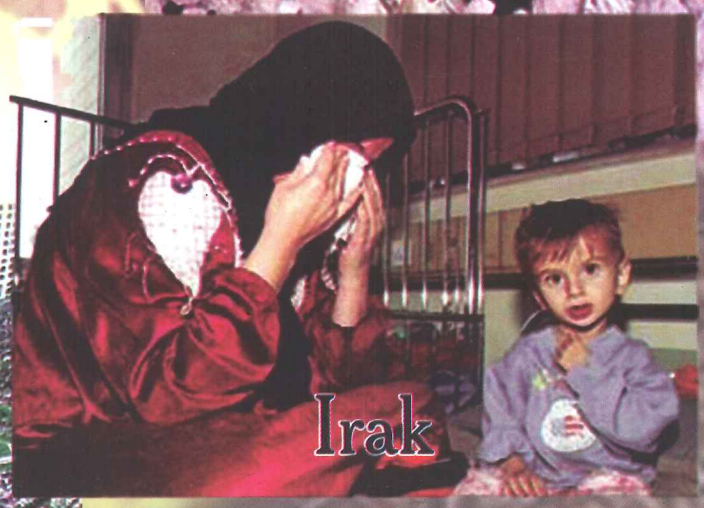
Irak

Indonezija

Kako je najveći muslimanski praznik proslavljen u Svijetu

Da li će ovaj Bajram promijeniti naše stanje?

BiH 2 KM | EU 2.5 € | US 4 $ | CG 1€ | HRK 12.00 | SIT 350 | CHF 4.50 | CAD 4 | AUD 2

fotoDine

Jedinstvena u gradu

DIGITALNA IZRADA FOTOGRAFIJA

FOTO DINE 1, ul. 1. Maj tel. 020/316 955; 063/60 40 40

FOTO DINE 2, ul. Stevana Nemanje

e-mail: dine@ptt.yu

Restoran "Saz" u Jerki

U restoranu Saz u Jerki (put prema Tutinu) možete organizovati:

-svadbe,
-prezentacije
-sunnete
-Seminare,
-mevlude
-akike (babina)
-bankete
-svečane ručkove

Restoran posjeduje veliku salu koja može da primi 250 gostiju, kao i dvije bašte i park za djecu. Restoran posjeduje i širok parking prostor.

Telefoni:

- **064 120 4440 (Senad)**
- **064 163 1735 (Sajd(**

BOGATA GODINA IZA NAS

Održati započeti trend

Refik SADIKU

Mi koji se zalažemo da živimo u skladu sa propisima islama dužni smo da u mjesecu ramazanu napravimo osvrt na proteklu godinu, da svedemo račune i da kritički sagledamo stvari koje su nam se dešavale u minuloj godini.

U Islamskoj zajednici održani su izbori na svim nivoima. Pomalo neobično za ovo podneblje, ali izbori su protekli uglavnom dostojanstveno i bez nekih trzavica. Možemo slobodno reći da su izabrani ljudi koji iza sebe imaju rezultate u radu u okviru Islamske zajednice.

Islamska pedagoška akademija promijenila je naziv i od sada će se zvati Islamska akademija i trajat će tri godine. Inače, izgradnja zgrade u kojoj će biti smještena ova škola je u toku, a nastava sa studentima ove škole održava se u prostorijama Mešihata dok se zgrada ne završi.

Medresa Gazi Isa-beg odškolovala je još jednu generaciju učenika i učenica. To je deseta generacija maturanata muške i četvrta generacija maturantica ženske Medrese. Medresa Gazi Isa-beg dočekala je da jedan njen učenik, Almir Pramenković bude proglašen za studenta generacije na Fakultetu islamskih nauka (FIN) u Sarajevu što predstavlja potvrdu da se u ovoj školi dobro radi.

Mekteb za predškolski uzrast, kao i mekteb za školski uzrast i ove godine nastavili su svoj dinamični rast započet prije pet godina, duplirali su broj polaznika. Mekteb za predškolski uzrast dobio je novu lijepu i veoma prostranu zgradu na Paricama u haremu istoimene džamije. Zgrada je uz veliki napore predana na upotrebu u septembru sa početkom nove školske godine. Ove godine otvorena su i dva odjeljenja u Tutinu.

Islamska zajednica je nastavila razvijati saradnju sa predstavnicima Vlade, saradnju koja je započela sa pokojnim premijerom Zoranom Đinđićem. Rezultat nastavka uspješne saradnje je i potpisivanje Izjave između premijera Vlade Zorana Živkovića i muftije Muamera-ef. Zukorlića u kojoj stoji, između ostalog, da će Vlada pomoći da se konstituiše jedinstvena Islamska zajednica za cijelu teritoriju Republike Srbije.

Od značajnih događaja koji su se dogodili ove godine svakako je vrijedno spomenuti aktivnosti vezane za Univerzitet u Novom Pazaru. Ova ustanova uspješno je odradila prvu nastavnu godinu i na dan proslave prve godišnjice rada dobila je rješenje o dozvoli za trajni rad. Rektor Univerziteta u Novom Pazaru i njegovi saradnici imali su čast da im rješenje uruče lično Premijer Vlade i Ministar obrazovanja.

Univerzitet u Novom Pazaru upriličio je i prvi sajam knjiga u našem gradu. Na sajmu je bilo prisutno preko trideset izlagača.

Univerzitet je u Nišu otvorio i svoje prvo istureno odjeljenje. Na UNP kažu da su i sami iznenađeni koliko je bilo interesovanje za upis na ovom isturenom odjeljenju.

Najnovija vijest je otvaranje Medicinskog koledža na Univerzitetu kao isturenog odjeljenja Niškog univerziteta.

Inače, ova mlada obrazovna institucija potpisnik je Bolonjske deklaracije tako da će rad morati da uskladi sa propisima koje ona nalaže. Diploma stečena na nekom od fakulteta ovog univerziteta važit će u čitavom Svijetu.

Popis stanovništva u Crnoj Gori donio je, kako tvrde zvaničnici zaduženi za sprovođenje popisa, značajna pomjeranja u pogledu etničkog sastava stanovništva. Zvanični podaci još nisu objavljeni, očekuju se tek za petnaestak dana. Toliko ćemo se strpjeti ako ne bude odlaganja. A i na odlaganja, kad je popis u ovoj republici u pitanju, smo navikli.

Što se tiče izbora, za Bošnjake nema ničeg novog. I dalje važi onaj nepremostivi famozni cenzus iz doba Miloševića. Ovaj put je, međutim, bilo šanse da se nešto uradi po tom pitanju jer je demokratija koliko toliko zaživjela u našoj zemlji. Našim strankama je bilo važnije da imaju po jednog ili dva predstavnika (ako ih dobiju), nego da se bore da se zakon izmijeni pa da dobiju mjesta u Skupštini na osnovu bošnjačkih glasova, a jedino tako bi bili legitimni predstavnici našeg naroda u vlasti.

Ovdje je svakako vrijedno spomenuti i krizu koja je zadnjih par godina zahvatila privatni sektor u Novom Pazaru. Društvene firme su već davno propale. Nešto je rasprodato a jedan dio je još u kliničkoj smrti, čeka reanimaciju. Za privatni sektor se međutim vjerovalo da je žilaviji. Mnogi danas zatvaraju oči pred poražavajućim stanjem u kojem se nalazi na stotine malih privatnih preduzeća, još uvijek lažu sebe kako je novopazarski privatni sektor nekakvo privredno čudo, sto puta je navodno opstao pa će i ovaj put. Istina je, međutim, da, ako se hitno ne preduzme nešto konstruktivno, mnoge firme će biti zatvorene, a ogroman broj ljudi će ostati bez svojih osnovnih sredstava za život. Bilo bi dobro kad bi se i država pozabavila ovim problemom jer radi se o blizu 20.000 hiljada radnika i to stručno osposobljenih za rad u tekstilnoj industriji.

Uvakufljenje u Prijepolju

Prijepolje - Allahov Poslanik Muhammed a.s. je rekao da će čovjeku i poslije njegove smrti teći sevabi u tri slučaja: ako je iza sebe ostavio neko pisano djelo kojim će se ljudi koristiti i poslije njegove smrti, ako iza sebe ostavi hairli evlad koji će poslije svojih roditelja nastaviti življenje po islamskim propisima i činiti dovu Aliahu dž.š. za oprost svojih roditelja i ako čovjek iza sebe ostavi kakav hajrat (sagradi džamiju, bolnicu, put, školu i si.) imaće sevabe za to sve dok se ljudi tim hajratom budu koristili.

Hadžije Kemal i Paša Mujagići iz Prijepolja nisu završili neke visoke škole, nisu bili toliko obrazovani da su mogii napisati neko djelo. Nisu iza sebe ostavili djece, jer Allahovom voljom nisu imali evlada. Ono što su imali i što su iza sebe ostavili jeste njihova kuća sa baštom koju su svojom voljom u vidu testamenta poklonili islamskoj zajednici - uvakufili. Kuća se nalazi u neposrednoj blizini Glavne džamije, u centru grada i ima površinu od 72 m², dok je površina kuće sa baštom 4,41 ari. Lokacija je veoma pogodna za izgradnju islamskog centra o čemu se u Medžlisu IZ-e uveliko razmišlja.

Vakif hadži Kemal Mujagić je rođen 1927. god. u Novoj Varoši, gdje je još u ranoj mladosti počeo pohađati mekteb, stekavši solidno znanje o vjeri.

U Varoši je savladao arapsko pismo i naučio učiti Kur'an. U Prijepolju je doselio 1942. god. i tu je završio vrećarski zanat. Suprugu Pašu Baždar iz Sjeverina kod Priboja oženio je 1952. god. Hadži Kemal je veći dio svog radnog vijeka proveo radeći privatno kao vrećar dok je Paša hanuma svoju penziju stekla radeći u državnoj firmi.

Hadži Kemal je oko 30 godina bio mujezin i mutevelija Glavne džamije u Prijepolju, čineći hizmet džamiji bez ikakve materijalne nadoknade. On je do prošle godine obavljao i itikaf.

Kemal i Paša su kao praktični vjernici 1996. god. obavili i petu islamsku dužnost - hadž.

Oni su u martu ove godine u razmaku od 16 dana preselili sa ovoga svijeta, sačinivši prije toga valjan pisani ugovor sa Medžlisom IZ-e o uvakufljenju njihove porodične kuće sa baštom.

Molimo Allaha dž.š. da ih nagradi za njihov hajrat i podari im džennet. (N.D)

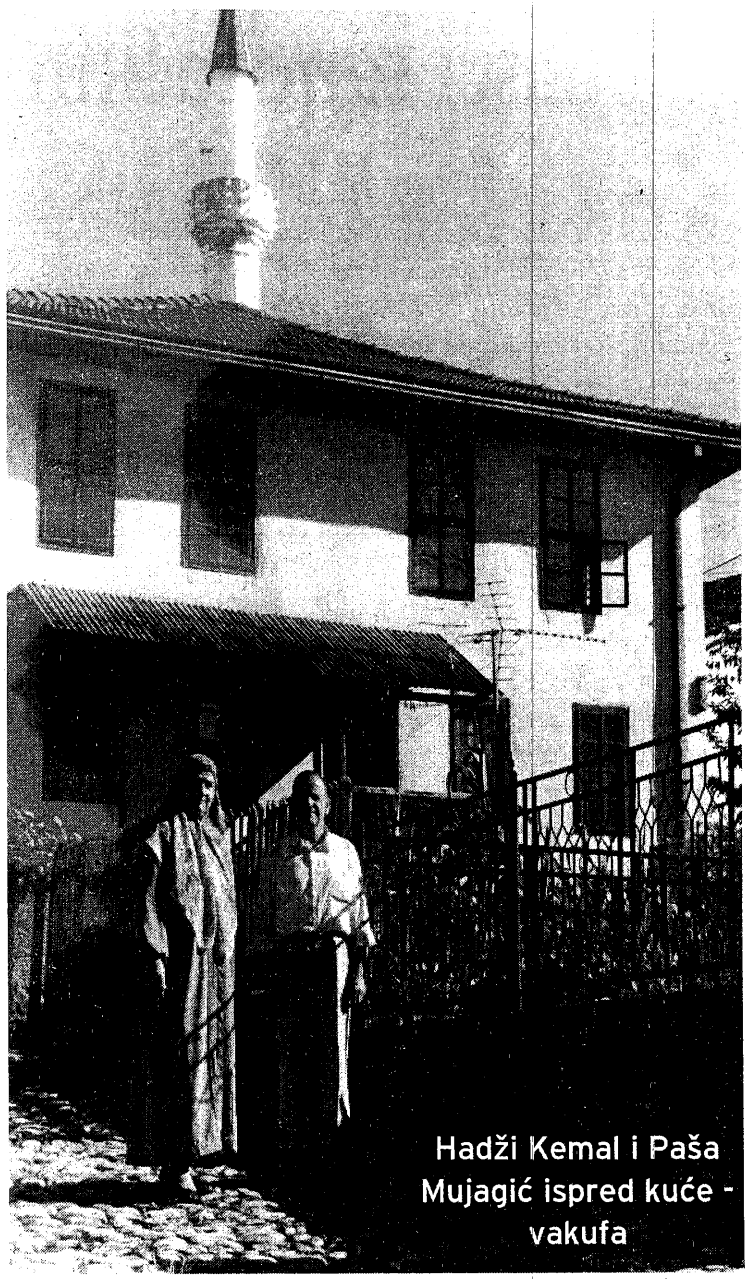

Hadži Kemal i Paša Mujagić ispred kuće - vakufa

POSJETA DŽEMATU MUR

Novi Pazar - U nizu posjeta u toku mjeseca ramazana od strane predstavnika Islamske zajednice Sandžaka na čelu sa muftijom Muamer ef. Zukorlićem, delegacija Mešihata koju su sačinjavali Hajro ef. Tutić, predsjednik Sabora Islamske zajednice Sandžaka, Sead ef. Šaćirović, predsednik Odbora Medžlisa Islamske zajednice Novog Pazara i Rešad ef. Plojović, rukovodilac vjersko prosvjetne službe, posjetila je dana 16.11.2003. god. džematlije u Muru koje predvodi prof. Admir ef. Muratović, Nakon iftara i obavljenog akšam namaza u kući Haruna ef. Kačapora, teravije namaz smo obavili u prepunom mesdžidu uz imamluk Rešad ef. Plojovića i Admir ef. Muratovića. Nakon teravija Admir ef. je poselamio sve džematlije i prisutne goste te je pozvao muftiju sandžačkog da se obrati auditorijumu od stotinak prisutnih ljudi. Muftija je u svom maniru vještog oratora i dobrog retoričara ukazao džematlijama na važnost pojačanog ibadeta u mjesecu ramazani-šerifu kao i na važnost očuvanja komšijskih i bratskih odnosa te islamskog zajedništva i međusobnog uvažavanja i prijateljstva. Govor muftije sandžačkog, kao i posjeta upriličena ovom džematu, su naišli na izuzetno odobravanje i zadovoljstvo od stane džematlija koji su veoma aktivni po pitanju očuvanja i držanja čvrste veze između džemata na terenu i Islamske zajednice kao jake baze i garanta za očuvanje i postojanost islamskog džemata i muslimanskog zajedništva. (Sead ef.Šaćirović)

Održana 22. vanredna sjednica Mešihata Islamske zajednice Sandžaka

Izabran direktor Gazi Isa-begove medrese i Upravni odbor ove škole

Novi Pazar - Mevlud-ef. Dudić ponovo je izabran za direktora Medrese. Članovi Mešihata pozitivno su ocijenili dosadašnji član zamjenika predsjednika Mešihata Dudića i ukazali na potrebu da mu se smanje obaveze kako bi mogao dati veći doprinos razvoju ove srednjoškolske ustanove. U svom obraćanju, direktor Dudić je rekao kako je Medresa sada jedna od najbolje uređenih srednjih škola u Sandžaku, ali da ipak nije dostigla nivo elitnih škola. Obećao je da će se raditi na ostvarenju tog cilja u narednim godinama.

Prof. Dudić rođen je 1966. godine u Bihorama kod Tutina. Medresu je završio u Prištini, a Fakultet islamskih nauka u Sarajevu. U Novopazarskoj medresi je predavao hadis i akaid. Mevlud-ef. trenutno obavlja funkciju prodekana i profesora kiraeta na Islamskoj akademiji u Novom Pazaru, a član je i republičke komisije za vjeronauku. Mandat direktora Medrese traje četiri godine.

Druga tačka dnevnog reda sjednice bila je imenovanje Upravnog odbora Gazi Isa-begove medrese. Ovaj odbor sastavljen je od predstavnika Mešihata, roditelja učenika i profesora Medrese. Jednoglasno je usvojeno da sastav odbora bude slijedeći: Muhamed-ef. Fetić, Samir Škrijelj i Hajro-ef. Tutić - predstavnici Mešihata; Bilal Šaćirović - predstavnik roditelja, i Rešad-ef. Plojović, Bekir-ef. Makić, Mersad Curić i Enver Ujkanović - predstavnici profesora. Mešihat je dao pravo Upravnom odboru da zamijeni predstavnika roditelja u trenutku kada njegovo dijete završi Medresu.

Na kraju sjednice riječ je dobio novoizabrani direktor Medrese. Mevlud-ef. se zahvalio na ukazanom povjerenju. Sve što je dosad urađeno postignuto je timskim radom u Mešihatu i bez ostalih ljudi u timu ništa od toga se ne bi moglo postići. "Čast mi je da vodim ovakvu ustanovu i da budem dio ovako jakog tima Mešihata", zaključio je direktor Gazi Isa-begove medrese Mevlud-ef. Dudić.

Sa našim džematima

Posjeta plavu, Gusinju, Novom Sadu i Subotici

Plav Gusinje - U subotu 15. novembra 2003. godine, delegacija Mešihata Islamske zajednice Sandžaka, posjetila je Plav i Gusinje. Razlog posjete bio je, naravno, već svima poznati "Ramazanski zijaret."

Posle klanjanja teravih namaza u džamiji u Gusinjama, džematu se obratio Rešad ef. Plojović. On je poselamio džemat i predstavio im musafira iz Egipta hafiza Abdulmuati Selmana i najavio predavanje njima već poznatog musafira i predvodnika ove delegacije direktora medrese "Gazi Isa-beg" Mevlud ef. Dudića.

Rešad-ef. Plojović sa hafizom Abdulmuati Selmanom u posjeti Plavu i Gusinju

Nakon održanog predavanja i srdačnih selama i izražavanja dobrodošlice, od strane džematlija i efendija Islamske zajednice Plava i Gusinja, musafiri su se zajedno sa domaćinima uputili u Plav.

U Plavu su gostovali na nazavisnoj televiziji "Glas Plava", vlasnika Adnana Bakovića.

U programu koji je išao uživo, nekih sat i četrdeset i pet minuta Mevlud ef. Dudić i Rešad ef Plojović ukazali su na značaj mjeseca Ramazana i odgovorili na brojna pitanja gledalaca ove televizije.

Subotica Novi Sad - Podpredsjednik Mešihata Islamsake zajednice Sandžaka i direktor medrese "Gazi Isa-beg" Mevlud ef. Dudić, u srijedu 12. novembra 2003. godine, posjetio je džemate u Subotici i u Novom Sadu.

U okviru svoje posjete Subotici Mevlud ef. je održao sastanak sa članovima Odbora i imamom mesdžida u Subotici. Na sastanku je bilo riječi o aktuelnim problemima koji prate ovaj džemat i Islamsku zajednicu u Subotici kao i o daljem radu i saradnji unutar Islamske zajednice.

Nakon završetka sastanka Mevlud ef. je produžio za Novi Sad gde su ga očekivali džematlije Novog Sada na čelu sa imamom mesdžida Fadil ef.

Posle klanjanja teravih namaza Mevlud ef. je u Novosadskom mesdžidu poselamio džemate a zatim održao kraće predavanje na temu Ramazanskog posta. Iste vječeri uz malo opušteniju atmosferu (kafu, čaj i po neki kolač), direktor Medrese sastao se i sa našim studentima koji studiraju u Novom Sadu.

Šerif Marukić

Mevlud-ef. Dudić sa džematlijama u Novom Sadu

Ramazan u Kragujevcu

KRAGUJEVAC

U organizaciji Mešihata Islamske zajednice Sandžaka, u Kragujevcu je priređen iftarstudentima koji poste Ramazan.

"Prvi kur'anski imperativ jeste "UČI" i zato svaki onaj ko bude krenuo da stiče znanje, da se obrazuje u ime Allaha džš. inšallah on je kako kaže Poslanik Muhammed s.a.w.s. "u hladu meleka", imali šta velečanstvenije nego da dok ste na putu sticanja znanja budete "u hladu meleka" bile su riječi potpredsjedenika Mešihata Islamske zajednice Sandžaka Mevlud ef. Dudića. Ove riječi Mevlud ef. Dudića izgovorene su nakon iftara i proučene dove uz opuštenu atmosferu ispijanja kahve, čaja raznih sokova i slatkiša. Naime, u organizaciji Mešihata Islamske zajdnice Sandžaka u subotu 08. novembra 2003. godine, delegacija na čelu direktorom Medrese Mevlud ef. Dudićem i Sead ef. Šaćirovićem uz pomoć naših studenata Muhameda Islamovića iz Novog Pazara, studenta IV godine Medicinskog fakulteta u Kragujevcu, Kenana Erovića iz Bijelog Polja, studenta treće godine istog fakulteta i Bekira Dudića iz Tutina, koji je student Pravnog fakulteta, kao i studenata Redžepagić Muharema i Envera, te Košuta Jasmina u čijem stanu je i organizovan iftar.

Prema riječima Muhameda Islamovića u Kragujevcu trenutno studira oko 110 studenata is Sandžaka. Najviše studenata ima iz Bijelog Polja, Tutina, Novog Pazara, Rožaja, Prijepolja, Priboja i Sjenice.

Većina studenata studira na medicinskom i matematičkom fakultetu, njihova međusobna saradnja i druženje je odlično.

U toku druženja sa studentima Mevlud ef. je naglasio: "Istina je da nije isto postiti ovdje u Kragujevcu kao dole u Sandžaku, ali znajte da nij eisti ni sevab nama dole u Sandžaku i vama ovdje što postite, vama je inšalah, zbog otežana situacije veća deredža i veći sevab. Eto hvala Allahu od prošle godine, i kod nas u Novom Pazaru je osnovan univerzitet, pa će inšaallah, budućim generacijama biti lakše nego vama".

Upravo ove riječi Mevlud ef. su bile razlog da upitamo studente kako provode Ramazan i evo šta su nam odgovorili neki od njih:

Agić Belma iz Rožaja, student prava, 3. godina:

"U početku je bilo mnogo teško, ali počeli smo da se družimo i sad nanije malo lakše. Na juftar idemo jedni kod drugih a sufur obično sami, normalno nama devojkama je lakše jer smo i kući navikle da spremamo jelo".

Ero vic Kenan iz Bijelog Polja, student 3. godine medicine:

"Postim svake godine još od svoje petnaeste i navikao sam, obično sam iftarim i sufun-m, što bi se reklo sa melekima".

Armin Onsić iz Rožaja, student prava, 3. godina:

"Pa dosta lako se posti, kratak je dan, može svako da posti samo ako hoće".

Asaković Samir iz Bijelog Polja, student 5. godine medicine:

"Postim ceo Ramazan iako su vežbe naporne ali Allah dž.š. pomaže".

Šorović Edis iz Bijelog Polja, student prava 3. godina:

"Pa nije teško, svako ko ima volju može da posti. Malo je za namaze problematično jer su predavanja duga a krtak je dan ali snalazimo se".

Alen Ostrovski iz Tutina, student prava, 3. godina:

"Hvala Allahu dž.š. što nam je podario razum i omogućio nam da postimo, sigurno daje teže ovdje nego kući ali to je za nas jedan uslovni ispit i nadam se da ćemo ga svi položiti, eto toliko i hteo bi da poselamim sve kući."

Amela Šmaković iz Tutina, student ekonomije, 2. godina:

"Nije loše, postimo, hranimo se kući i tako to."

Društinac Edin iz Novog Pazara, student prava, 3. godina:

"Što se tiče Ramazana kad se hoće sve se može. Mi smo u ibadetu i Allahovom milošću super je."

Ganić Azra, iz Novog Pazara, student engleskog jezika, 4. godina:

"Kratak je dan, ima dana kada predavanja traju do pola šest ali izdrži se, mi ne izlazimo sa predavanja već sačekamo. Ja inače volim da postim i lijepo se osećam poslije toga."

Eto tako je bilo te Ramazanske večeri na iftaru sa našim studentima. To nije bilo predavanje već više druženje onako kako priliči studentima i mladima i kako neko od njih u šali reče "ne može da škodi a ako ne škodi verovatno da koristi." Molim Allaha dž.š. da organizatorima iftara ovaj čin u sevab upiše a studentima olakša studentske dane.

SEMINAR U NOVOSADSKOJ NOVINARSKOJ ŠKOLI

Vjerske zajednice, mediji i demokratija

Rifat NAMLIĐI

Novosadska novinarska škola u saradnji sa Pax Christi Nederland, organizovala je trodnevni međunarodni skup "Vjerske zajednice, mediji i demokratija".

Od 28-30. novembra 2003. o značaju vjerskih medija i vjerskih sadržaja u laičkim medijima za demokratizaciju društva u tranziciji na prostoru Bosne i Hercegovine, Hrvatske i Srbije i Crne Gore, govorili su predstavnici crkava i vjerskih zajednica, novinari laičkih i vjerskih medija, teolozi, religiolozi i sociolozi.

Ovaj skup, drugi po redu, u plavoj sali Skupštine grada Novog Sada svečano su otvorili ministar vjera u Vladi Republike Srbije prof. dr Vojislav Milovanović, vladika bački prof. dr Irinej Bulović, predstavnik za medije Biskupske konferencije CSG dr Karlo Harmath, potpredsjednik Islamske zajednice Sandžaka Mevlud-ef. Dudić, te u ime organizatora Biljana Dakić - Paks Kristi Holandija, direktorica Novosadske novinarske škole Mirjana Pušin i predsjednica Upravnog odbora Novosadske novinarske škole dr Dubravka Valić Nedeljković.

Uz pozdrav i zahvalnost organizatorima za prethodni i ovaj skup, koji je lijepo pozdravljen od strane vjerskih zajednica, ministar vjera je opisao dosadašnji odnos između medija i crkve i vjerskih zajednica kao tri perioda:

Prvi period od pet decenija zatvorenosti, ideološke ograničenosti i ateizacije vlasti.

Drugi period, zatvorenosti crkava i vjerskih zahjednica za medije, zbog lošeg prethodnog iskustva, težnji medija za senzacionalizmom, nepoznavanja građanskog društva i niz drugih nerazumijevanja.

Treći period, period postepenog obostranog otvaranja. Ovakvom edukacijom novinara će se dograditi odnosi između medija i crkve i vjerskih zajednica.

Izražavajući zadovoljstvo što učestvuje u radu seminara koji je značajan i rijedak u ovoj sredini, njegovo vladika bački prof. dr Irinej Bulović, je naglasio da Novosadska novinarska škola uspostavlja živ i neposredan dijalog između vjerskih i laičkih medija.

Dr Karlo Harmath je istakao da je potrebna moralna i duhovna obnova ovog društva. Obzirom na to da u demokratskim društvima tolerancija igra važnu ulogu, kako u medijima tako i između crkava i medija, u ovom trenutku, ovaj zadatak mogu ostvariti samo vjerske zajednice i crkve zajedno sa medijima.

Mevlud-ef. Dudić je iznio činjenicu da je u Srbiji i Crnoj Gori 95% stanovništva vjerujuće, a istovremeno se ljudi preziru jer ne poznaju jedni druge, navodeći kao primjer satanizaciju Islamske zajednice u pojedinim medijima, kao terorističke. Ovakvi skupovi mogu ovakvu sliku da promijene.

Seminaru su prisustvovali Fadil-ef. Murati, glavni imam u Novom Sadu, mr Roman Miz, Grkokatolička crkva, Novi Sad, više sveštenika SPC iz Srbije i Crne Gore i Hrvatske, predstavnici medija SPC i Katoličke crkve, sociolozi sa Filozofskog fakulteta u Beogradu i Novom Sadu, te novinari laički medija, kako pisanih tako i elektronskih, koji su prenosili svoja iskustva.

Razgovori u obliku sesija obrađivali su sljedeće teme:

- Novi mediji i vjerske zajednice,
- Pojam i praksa Radio/TV evangelizacije,
- Obrazovni programi elektronskih medija i vjerski sadržaji,
- Informativni centri kao izvori medijskih poruka,
- Saradnja između vjerskih i laičkih medija,
- Direktni prenosi vjerskih događaja.

Zanimljivo je bilo upoznati se sa iskustvima iz svojh redakcija koja su kolegama u SCG prenijeli novinar lista "Preporod" iz Bosne i Hercegovine Salih-ef. Smajlović, i novinar Augustin Bašić, urednik na HRT, redakcije za program sa vjerskim sadržajem. Isti su obećali pomoć i prenošenje korisnih iskustava.

Nakon dinamičnih izlaganja i rasprava, usvojeni su zaključci skupa u više od deset tačaka, te dogovor o saradnji.

Osnovni zaključi bi bili:

- Stvoriti društveno pogodnu klimu da se preovladaju stereotipi o vjerskim zajednicama
- Osnažiti donošenje zakona o verskim zajednicama koji bi bili antidiskriminacioni prema verskim zajednicama,
- Vjerska edukacija u medijima uz podupiranje ekumenizma,
- Otvaranje crkava i vjerskih zajednica za medije, te pospješivanje saradnje vjerskih i laičkih medija,
- Uvođenje interdisciplinarnih medija,
- Formiranje i formatiranje vjerskih redakcija u medijima,
- Distribucija v,erskih medija,
- Poštovanje odluka vjerskih zajednica od strane laičkih medija.

Napokon, planirano je da se štampa zbornik svih izlaganja sa prethodnog i ovog skupa, te zajedno sa zaključcima proslijede svim relevantnim ustanovama i organizacijama, predstavnicima vlasti, medija i crkvama i vjerskim zajednicama.

PRVI PUT ZAJEDNIČKI IFTAR U VOJVODINI

200 postača na jednom mjestu

Po prvi put u novijoj historiji Islamske zajednice u Vojvodini, pretposljednjeg dana mjeseca ramazana, organizovan je zajednički iftar za postače iz Novog Sada i bliže i dalje okoline.

Zahvaljujući donacijama Organizacije za islamsku humanitarnu pomoć, pri Kraljevini Saudijske Arabije, neka im Allah ukabuli ovo djelo, imali smo prilike vidjeti toliko postača na jednom mjestu.

Nešto prije akšama, u centru Novog Sada, na trgu koji nosi naziv Trg slobode, dok je otkucavao sat sa novosadske katedrale, a skoro istovremeno se čula zvona sa tornjeva drugih crkava koji su u blizini, počeli su pristizati male grupe postača, koje su se iako im to niko nije rekao, stizale na trg i tu se sa islamskim pozdravom na usnama, ozarena lica pozdravljale sa onima koji su nešto prije stigli.

Na njihovim licima se primjećivalo zadovoljstvo što ih je u tolikom broju. Na jednom mjestu bili su Bošnjaci, Romi, Albanci, Turci, Goranci iz svih krajeva Vojvodine, iz Novog Sada, Beočina, Zrenjanina, Subotice i drugih mjesta. Jedan drugom su iznosili impresije i raspitivali se za one koji neće doći.

Na jedva vidljiv znak, svi kao jedan, krenuli su prema hotelu "Vojvodina", tu na samom trgu, gdje je bila rezervisana sala i organizovan zajednički iftar. Nakon što su se smjestili , opet kao jedan su ustali da pozdrave imama u Novom Sadu Fadila-ef. Muratija koji je upravo tog trenutka stigao u pratnji dr. Muhammed-ef. Aručija iz Istanbula, zahvaljujući kome je sve ovo bilo organizovano.

U toku iftara njih dvojica su polako prilazili svakom stolu i sa postačima razmenjivali selame i impresije. Osmjesi na licima su sve govorili.

Nakon iftara Fadil-efendija je proučio dovu, a zatim je Muhammed-efendija svim prisutnima prenio poruke Kralja Fahda. Govoreći prvo na turskom, a zatim na albanskom i bosanskom jeziku, sjedinjeni u zajedničkoj zahvalnosti Allahu dž.š., obratio se sa željom da im ovaj mjesec ramazan donese prijeko potrebni mir i rahatluk.

Nakon završenog iftara, na izlasku, svakom od prisutnih je kao hedija uručen paket sa prijeko potrebnim namirnicama, dar Kralja Fahda.

Svi zajedno uputili su se zatim u novosadski mesdžid gdje je obavljen teravih namaz kojeg je predvodio Muhammed-ef. Aruči. Nakom namaza u nadahnuom vazu govorio je o potrebi jedinstva muslimana na svim prostorima i međusobnog pomaganja, ma kojoj etničkoj grupi pripadali.

Na kraju, zahvaljujući se na nezaboravnim trenucima koje će pamtiti do kraja ovodunjalučkog života, ispunjene duše, džematlije su se rastajale sa željama za ovakvim ponovnim susretom.

Sa gostom iz Turske se do duboko u noć, u novosadskim poslastičarnicama, muhabetilo o budućim planovima.

Reis islamske zajednice Crne Gore posjetio Pljevlja

Pljevlja - Reis Islamske zajednice Crne Gore Rifat ef. Fejzić sa saradnicima boravio je 1. novembra u ramazanskoj posjeti Pljevljima. Nakon teravije namaza održao je predavanje u prepunoj Husein-pašinoj džamiji.

Važno je istaći da je predavanju prisustvovao veliki broj vjernika, što je ranije bio rijedak slučaj. Tradicionalno Pljevljaci malo prisustvuju predavanjima.

Da li su ovaj put željeli da vide i čuju novog reisa ili se polahko vraćaju sebi? Nadamo se da je ovo drugo u pitanju.

Poslije predavanja Reis sa saradnicima prisustvovao je mevludskoj svečanosti kod porodice Hakije Ajanovića.

Jakub Durgut - Pljevlja

Dvije ramazanske večeri u Ulcinju

Sa tribine u organizaciji fondacije "Nur"

Ulcinj - Povodom mjeseca ramazana u Ulcinju je organizovano, jedno za drugom, veče predavanja i ilahija. U petak navečer, 20. ramazana, u prostranoj sali hotela "Bellevue" Fondacija "Nur" je priredila veče islamskih tema pod geslom "Post, put izdržljivosti do pobjede".

Goste je pozdravio organizator teolog Husein-ef. Bisha, a zatim su nastupali vaizi: Prof. dr. Zija Abdullahu sa temom "Značaj nauke u islamu", Prof. Hiqmet Bekteshi, direktor skadarske medrese "Shejh Shamia"; "Zašto alkoholu kažemo ne"; Gilman Šurdha, "Post i njegov uticaj na moral"; prof. teologije Ilir Bejta nastupao je sa temom "Islamska emigracija, moral i njegova edukacija". Organizator, teolog Husein Bisha govorio je o temi "Post, put izdržljivosti do pobjede". Posebno zadovoljstvo je priredio na početku i na kraju programa poznati hafiz Orhan Ademi iz Preševa, učenjem Kur'an-i-kerima.

Fondacija "Nur" iste večeri priredila je iftar za 85 postača u hotelu "Vila Otrant". Iftaru su prisustvovali najviši predstavnici opštine Ulcinj, na čelu sa predsjednikom gosp. Fuadom Nimanijem i njegovim saradnicima, zatim lider Demokratske partije Albanaca i republički poslanik Mehmed Bardhij, te brojni ugledni gosti iz raznih krajeva.

Ovo je druga godina kako Fondacija "Nur" organizuje ramazansko veče.

Sljedeće večeri, subota 15. novembra (21. ramazan), u prepunoj sali istog hotela, kapaciteta 800 sjedišta, odbor islamske zajednice Ulcinj organizovao je ramazansko veče vazova-predavanja, te ilahija i kasida. U ime organizatora prisutne je poselamio predsjednik Dr. Gani Karamanaga. Prisutnima se zatim obratio reis Islamske zajednice Crne Gore Rifat-ef. Fejzić, koji je, između ostalog, naglasio da je "islam nur, svjetlo i prije svega je nužno jedinstvo i sloga, vjera u Allaha i mir".

U uvodnoj riječi glavnog imama Ulcinja h. Redžep ef. Like uglavnom je apostrofirano na značaju objave Kur'ana i važnosti tog velikog događaja.

Dva mlada profesora islamskih nauka iz susjedne Albanije su i ovog puta oduševili svojim izlaganjima. Tahir-ef. Zeneli je govorio o temi "Čovjek, to privilegovano stvorenje". "Uzvišeni Allah je svaku stvar podredio nama, pod jednim uslovom: da Stvoritelju iskažemo svoju zahvalnost za to", između ostalog naglasio je on. Drugi profesor, Ahmed-ef. Kalaja, odabrao je temu "Razmišljanje o Kur'anu". On je Kur'an okarakterisao kao "uputstvo i program svih životnih aspekata čovjeka".

Predavači - vaizi su bili praćeni horom učenika mekteba iz Ulcinja sa odabranim ilahijama.

Shaqir Ismaili

Učesnici tribine koju je organizovao Odbor Islamske zajednice Ulcin

Nakon više od šest decenija Podgorica je dobila drugu džamiju

Podgorica - Sredinom XV vijeka Podgorica postaje sjedište namjesnika despota Đurđa Brankovića u Zeti. Godine 1474. Ivan Crnojević predaje Podgoricu Turcima, tako da ovaj grad potpada pod tursku vlast.

Evlija Čelebija bileži samo jednu džamiju u ovom gradu. Ostale su nastale tokom XVII i XVIII vijeka.

Poznati bosanski književnik i hroničar Alija Nametak je u drugoj polovini četvrte decenije dvadesetog vijeka službovao u Podgorici kao profesor podgoričke gimnazije i navodi da Starodo ganjska džamija je ona koju spominje Čelebija. Dakle, ova džamija je i najstarija na jugu C. Gore, stara oko pet vijekova. Ostale džamije su Bedemska, uništena sa obližnjim zgradama od posljedica velike eksplozije municije 1885. godine. Glavna džamija - Glavatovića izgrađena je početkom XVII v. Sredinom XVII vijeka hadži Mehmed paša Osmanagić podiže džamiju, sahat kulu i most na Ribnici. U XVIII vijeku grad se širi i nastaju još dvije džamije - Hadrovića i Dračka. Ukupno u ovom gradu bilo je šest džamija.

Berlinskim ugovorom 1878. Podgorica je pripala Crnoj Gori. Od tada počinje iseljavanje muslimana u Tursku, a posebno u Skadar. Taj grad su Turci napustili 1913. godine.

Sve do II svjetskog rata muslimani su činili značajan broj stanovnika ovog grada. Od posljedica žestokog bombardovanja stradaju i džamije, posebno glavna džamija Glavatovića. Početkom 1944. g. muslimani su masovno napustili grad usmjerivši se prema Albaniji. Poslije rata manji broj se vraća u svoj grad koji je bio pod ruševinama. Od džamija neoštećena jedina je ostala Starodoganjska, koja je nastavila da služi svojoj namjeni tek 1952. godine.

Godine 1946. grad je brojao svega 6.000 stanovnika. Nakon toga Podgorica se munjevito razvija, otvaraju se fabrike "Radoje Dakić", "Agrokombinat 13. jul", "Zavod za izgradnju Titograda", "Kombinat aluminijuma Marko Radović" i dr. U ovaj grad se doseljava znatan broj muslimana sa sjevera C. Gore, Kosova - Romi, kao i drugih mjesta, tako da danas u ovom gradu ima oko 15.000 muslimana raznih nacionalnosti.

Početkom ove godine su dovršeni radovi na rekonstrukciji Osmanagića džamije. I konačno za Lejletul-Kadr i na bajram obadvije džamije su bile pune. To je veliki događaj za muslimane i islam na ovim prostorima. Svakim danom je sve veći broj džematlija, hvala Uzvišenom Allahu. Muslimani se vraćaju islamskom praktičnom životu, vraćaju se svom dinu. Mali je kapacitet džamija za veliki potencijal muslimana koji nastanjuju Podgoricu.

Na Islamskoj zajednici je obaveza da se brine da obezbijedi vjernicima nove i prostranije džamije.

Šaćir Smailović

SA MUFTIJOM MUAMEROM-EF. ZUKORLIĆEM POVODOM 10 GODINA MEŠIHATA (II)

Oni koji žele terorizmom da razvijaju islam nanose zlo prije svega islamu

U drugom dijelu intervjua Muftija govori o medijima, o školstvu, o odnosima sa političkim strankama, o odnesima sa Vladom Republike...

Kakva je nekada, a kakva je sada saradnja islamske zajednice sa državnim vlastima?

Muftija: Već sam rekao da su vladajuće politike u Beogradu imale stvarnu želju da islamsku zajednicu kao i druge crkve i vjerske zajednice imaju pod svoju punu kontrolu. U vrijeme komunizma je to, može se reći, skoro potpuno bilo i ostvareno, dakle islamska zajednica je bila potpuno pod kontrolom države i skoro da se ništa značajnije nije moglo desiti bez saglasnosti i čak direktnog uticaja tih faktora države. U vrijeme Miloševićevog totalitarizma također je postojala želja da se to nastavi, međutim sve ono što je Milošević radio na Balkanu uključujući i sve ratove koje je vodio nije mu dozvoljavalo da se dovoljno posveti islamskoj zajednici i sopstvenom uticaju u njen rad, a naravno s druge strane naša opredijeljenost da sačuvamo svoju autonomiju, pomogla je da se polako napravi značajna razlika i izgrađuje autonomnost između države i vjerske zajednice i izgrađuje njena autonomnost. Naravno cijena toga je bila činjenica da na nivou Mešihata nismo imali nikakvu komunikaciju sa državom, još konkretnije zvaničnici tog režima su i javno i dakle u pisanoj i usmenoj formi izjavljivali kako ne priznaju Mešihat islamske zajednice Sandžaka. Dešavanjima 5. oktobra odnosno rušenjem pomenutog režima dolazi do značajnog pomaka, u početku je on čisto psihološkog karaktera gdje smo imali jednu pozitivnu retoriku, kasnije se tu dešavaju i konkretne stvari i prva konkretna stvar je posjeta sada već pokojnog premijera Đinđića mešihatu, sigurno možemo reći historijska posjeta jer se prvi puta dešava u historiji islamske zajednice Sandžaka, naravno i potom dakle uspostave odnosa između islamske zajednice i države po principu partnerstva a nikako podređenosti. To je također značajan događaj, prvi puta se odnosi sa državom prave na toj osnovi, naravno tragičnim ubistvom premijera Đinđića donekle je taj proces usporen, ali nakon toga je ponovo došlo do konsolidacije tih odnosa. Ti su odnosi prije đićem, a naravno kasnije je također tu tezu prihvatio i premijer Živković i na toj bazi se dakle razvijaju ti naši odnosi. Istina sve ono što je dogovoreno ne realizuje se baš tako brzo i u skladu sa predviđenim rokovima, razlog za to nalazimo u činjenici da je aktuelni vladajući sistem vrlo kompleksan, kao što je poznato, sastavljen od različitih političkih faktora koji nemaju ista gledanja kao premijer i u tom slučaju ima i nekih namjernih, dakle, oponiranja, a postoji naravno i samo cjelokupno stanje također nije dobra pretpostavka da se sve to može ekspeditivno razviti, ali je sigurno da se radi o jednom civilizacijskom razumijevanju koje, ukoliko se održi sa strane države sigurno će biti i stvarna i moralna obaveza i nas kao vjernika i kao ljudi da i naš dio, dakle, dogovora odnosno sporazuma ispoštujemo, a to znači da shvatimo činjenicu da je Bog dao da sa svim svojim vjerskim i nacionalnim različitostima živimo kao u jednoj zgradi i da shvatimo da je nemoguće da u jednom stanu te zgrade bude požar a da u drugom stanu se lijepo živi i uživa. Dakle, ili će biti svima lijepo ili će biti u svim stanovima požar, a iskustvo protekle decenije ovdje na Balkanu nas je sigurno tome i naučilo.

Odnosi sa državom razvijaju se po principu partnerstva

svega bazirani na tezi da islamska zajednica želi da bude faktor uspostave dobrih odnosa između naroda i države, to je moguće prije svega što se radi o najznačajnijem autoritetu u Sandžaku kome narod vjeruje, a naravno za to je neophodno da država ponudi argumente, praktične argumente, da doista želi da bude država svih građana, da sve građane prihvati kao svoje, dakle bez obzira na njihovu naciju, vjeru, kulturu i druge različitosti. Tu se prije svega misli na ostvarivanje nacionalnih i svih drugih, kako kolektivnih tako i pojedinačnih prava u okviru ove države, dakle neophodno je da država napravi ambijent kako bismo je mogli prihvatiti kao svoju domovinu, a ona se može to zvati samo onda kada je u njoj lijepo kao u domu, kada je u njoj bezbijedno i toplo kao u domu. Dakle to je bila okosnica našeg sporazuma sa premijerom Đin-

Nedavno ste zajedno sa predsjednikom opštine Tutin gospodinom Šemsudinom Kučevićem položili kamen temeljac za novu džamiju u toj varošici. Da li se može govoriti o poboljšanju odnosa Mešihata i lokalne samouprave?

Muftija: Islamska zajednica će prihvatiti, kako na lokalnom tako i na višem planu, sve one koje narod na demokratskim izborima izabere za svoje predstavnike. Međutim prihvatiti da je neko na nekom položaju apsolutno ne znači da ćemo prihvatiti sva ponašanja koja mogu doći sa strane političara koji budu na vlasti. Naravno uvažavat ćemo ih onoliko koliko oni nas budu uvažavali, a prije svega mislim da je neophodno da uvažavaju i ove principe o kojima sam već govorio, na čijem čelu se nalazi princip autonomnosti islamske zajednice. Nažalost mi imamo još, dakle, pokušaje drastičnog miješanja, kako sa pozicija lokalnih samouprava na ovom prostoru tako i sa pozicija režimskih medija tih samouprava gdje se pokušava, dakle, bilo direktno ili indirektno uticati na rad islamske zajednice, gdje se pokušava miješati u vjerske poslove. Važno je, dakle, da su to sve manje prisutni potezi, što zbog činjenice da je islamska zajednica toliko osnažila da to više ne proizvodi nikakve efekte, a mogu reći i zbog činjenice da se izbori približavaju i nama je uvijek prijatnija atmosfera uopšte u društvu kada se izbori približavaju jer tada uglavnom političari bivaju osjetljiviji prema svim ljudima, a posebno prema faktorima koji su od uticaja, a tu je islamska zajednica nezaobilazna. To je naravno jedan fini gest koji se desio, a i dokaz da mi prihvatamo uvijek ruku saradnje sa svim onima koji žele da učestvuju u nečemu što je korisno uz poštovanje dakle principa autonomnosti i nemiješanja u unutrašnje stvari islamske zajednice.

Kao predsjednik Mešihata i kao rektor Univerziteta imali ste mnogo susreta sa značajnim ličnostima iz zemlje i inostranstva. Ima li konkretnih rezultata tih susreta, naročito kada su u pitanju temeljni projekti islamske zajednice?

Muftija: Činjenica je da je proteklih 10 godina obilježeno živim aktivnostima susreta na raznim poljima. To je bilo i neophodno jer islamska zajednica Sandžaka, dotada podijeljena između, s jedne strane Podgorice i Kosova, s druge strane Sarajeva, nije bila u prilici da se promoviše i da uspostavlja odnose saradnje sa drugim faktorima. Dakle, od 93 godine uspostavom Sabora i Mešihata za područje Sandžaka i reformama koje su započete mi smo bili u prilici i obavezi da sopstvenu islamsku zajednicu tako reformiranu i njene vrijednosti predstavimo kako užem tako i širem okruženju. Jedan pravac susreta i aktivnosti je bio u pravcu, dakle, faktora unutar ove države, kako dakle političkih, kulturnih, ekonomskih i svih drugih, drugi pravac je bio, naravno, dakle, na međunarodnom planu gdje je dosta dobro islamska zajednica promovisana s obzirom na činjenicu da Sandžak dakle kao geografski princip značajno bio zapostavljen proteklih stotinu godina zbog činjenice da je bio, dakle, izbrisan sa svih geografskih karata, tako da je bilo neophodno bilo značajno raditi na tome kako bi ljudi u svijetu znali da postojmo i da smo očuvali sopstveni identitet. Uglavnom mogu kazati da na međunarodnom planu sada vrlo stabilno stojimo, da smo zajed-

nica koja istovremeno, radi ilustracije ću kazati, ima otvorena vrata i u Teheranu i u Vašingtonu što je vrlo teško, dakle, ostvariti. Mi možemo kazati da smo jedan takav odnos ostvarili, a to smo opet uspjeli, uz Božju pomoć, jednim dosljednim kursom korektnosti prema svima nemiješanja u tuđe stvari, a istovremeno izgradnja odnosa na bazi onoga u čemu se slažemo, što smo one stvari u kojima se ne slažemo uglavnom ostavljali postrani. U tom smislu, dakle, su se naše međunarodne aktivnosti i odvijale i zato su naši odnosi trenutno vrlo stabilni. Naravno, i tu smo shvatili da također i na međunarodnom planu ćemo biti rešpektovani samo onoliko koliko budemo vrijedni i koliko budemo imali dobro organizovan sistem.

U posljednjem broju NIN-a jedan general VSCG je izjavio kako je Sandžak mjesto terorizma. To se pitanje ponavlja na određenim skupovima od Izraela do ovih balkanskih država. Šta se želi ovim postići? Ko stoji iza ovakvih tvrdnji i šta se time želi postići?

Muftija: Naravno, takve riječi nisu prisutne samo posljednjih godina ili dana. One su bile na jezicima nosioca rata, barjaktara rata iz Beograda na medijima RTS-a 90-tih godina i samo su se privremeno ili povremeno povlačile ili mijenjale svoje dakle nosioce. Istina da muslimani inače u Svijetu, nakon 11. septembra, su ušli u jednu specifičnu fazu kada moraju objašnjavati da nisu teroristi. To je jedno teško stanje, ali istovremeno stanje koje, dakle, govori o jednom uopšte momentu posebnih međunarodnih odnosa gdje je islam kao faktor postao tako značajan da hoće zauzeti svoje važno mjesto s jedne strane s druge strane da taj cjelokupan razvoj islama je istovremeno proizveo i brojne negativne refleksije a tu prije svega mislim na pojavu izvjesnih ekstremnih grupa i gledanja koja su, dakle, dala sebi za pravo da neosnovanom upotrebom sile odnosno uspostavljaju red na zemlji odnosno uklanjaju izvjesne nepravde na Svijetu. Sa aspekta islama terorizam je apsolutno neprihvatljiv i on nipošto, dakle, ne može naći svoje uporište u islamu i oni koji žele terorom da razvijaju islam sigurno nanose zlo prije svega islamu. Istina, dakle, vrlo je teško komentarisati neozbiljne i neosnovane izjave, ma odakle one dolazile za onog ko sa strane izdaleka govori o Sandžaku možemo kazati da je najbolje da on dođe u Sandžak i da vidi kakvi su odnosi u Sandžaku, a činjenica je da je ovdje iole bilo materijala, odnosno potencijala za nasilje i terorizam imali smo mi vremena biti teroristi u vremenu kada je cijeli skoro Balkan gorio u ratovima i gacao u krvi mi smo tada imali snage uz Božju pomoć da očuvamo mir ovdje i da kao bošnjačka odnosno muslimanska većina ne nasrnemo na srpsku ili druge manjine ovdje u Sandžaku. To je naravno nešto čime se mi ponosimo i nešto što ćemo u budućnosti još više da izgrađujemo, a one koji svjesno govore o Sandžaku tako sigurno govore zlonamjerno, ali mi smo potpuno samouvjereni u ono što radimo i sve naše institucije, dakle, odišu visokim stepenom tolerancije i ne ostavljaju prostora da ni iz naših redova, odnosno ni u ime islama neko, čak i ako bude želio da islam predstavi kao agresivnu vjeru mi mu to sigurno nećemo dozvoliti.

Kada je u pitanju rješenje kojim je Univerzitet dobio trajnu dozvolu o registraciji možete li nam dati neku svoju ocjenu o prvoj godini rada Univerziteta i dali se ove rješenje može smatrati priznanjem za valjan rad na ovoj slobodno možemo reći najznačajnijoj ustanovi za naš kraj.

Muftija: Samo formiranje Univerziteta je jedan od najznačajnijih događaja u novijoj historiji Bošnjaka u Sandžaku, s druge strane, nije naš interes bio da imamo bilo kakav Univerzitet. Mi smo bili uvjereni da je neophodno da imamo Univerzitet koji će biti okićen profesionalizmom i koji će uspjeti da formira mladu i novu intelektualnu elitu koja će biti nosilac našeg budućeg razvoja. To je u početku bilo vrlo teško, prije svega zbog izvjesnog pesimizma koji je kod našeg naroda postojao i uvjerenja da je nemoguće imati Univerzitet u Novom Pazaru i, naravno, sada su sve te sumnje odagnate posebno činjenicom da je konačno i trajna dozvola za rad došla nedavno i da ju je lično premijer Živković zajedno sa ministrom Kneževićem donio i na godišnjicu osnivanja Univerziteta nama uručio. Ta dozvola je prije svega rezultat našeg zdravog odnosa, kako prema Univerzitetu odnosno razvoju i uspostavljanju temelja za razvoj Univerziteta s jedne strane, a s druge strane i ogleda se u činjenici da nismo ostavili ni jedan argument za drugačiji odnos države. Prema tome za nepunu godinu i po dana uspjeli smo da uđemo u prvi red univerziteta na ovim prostorima i da imamo vrhunske tehničke i kadrovske uslove koji su neophodni za trajnu uspostavu Univerziteta. Te uslove smo maksimalno ispunili i dobili priznanje da su naši elaborati jedni od najboljih koji su se uopšte pojavili kod komisije za akreditaciju pri ministarstvu za prosvjetu u šta je sigurno od strane tima koji je to radio i profesora na Univerzitetu uloženo puno truda. Naravno sve to je bitno samo dok se ne ostvari, odnosno, bitno je dok je prepreka, kada to više nije prepreka sada je bitno samo ono kakav će kvalitet nastave Univerzitet dati studentu, kakvi će studenti izaći sa diplomama sa tog Univerziteta i kakvi će oni sutra biti i ljudi i radnici i intelektualci. To je sada ključna materija našega interesovanja i u tom pravcu su sve naše energije okrenute.

Godinu dana nakon što je osnovan Univerzitet dobio je i svoje prvo isturено odjeljenje. Osnivanje odjeljenja u Nišu je iznenadilo mnoge

Muftija: Osnivajući Univerzitet bili smo svjesni da to neće biti samo institucija koja će davati znanje studentima, već da će zbog svih izazova koji postoje to biti dakle značajan faktor cjelokupnog civilizacijskog razvoja. Drugim riječima Univerzitet ima i svoju opšte-civilizacijsku i kulturnu ulogu. Ona se prije svega ogleda u opredjeljenju da on bude otvoreni Univerzitet, odnosno mjesto na kome će dolaziti do susreta različitosti. Tu atmosferu pravimo, prije svega, i kroz činjenicu da ravnopravno na katedrama Univerziteta predaju predavači iz Beograda, Sarajeva, Novog Pazara, Niša, Kragujevca, Podgorice, Prištine i drugih centara u zemlji i inostranstvu, a i pravo da se upiše ima svaki student, bez obzira odakle dolazio, bez obzira na svoju nacionalnu i drugu pripadnost, pa čak i studenti iz inostranstva se mogu upisati pod istim uslovima i sa istim pravima kao i domaći studenti. Dakle zbog same specifičnosti Sandžaka i činjenice da je to tačka susreta kultura i civilizacija opredijeljeni smo da Univerzitet bude i glavno nosilac tih civilizacijskih aktivnosti. U tom smislu naš prvi iskorak izvan Novog Pazara jeste Niš gdje smo nedavno otvorili odjeljenje sa tri studijske grupe: tu je dakle Menadžment i Marketing kao i Dizajn i modna kreacija i treća studentska grupa je dakle odsjek za žurnalistiku. Činjenica da smo sve kapacitete dakle upotpunili u Nišu govori da postoji i sa druge strane interesovanje za uspostavljanje ovih civilizacijskih i kulturnih mostova. To me posebno raduje i sigurno ćemo i ubuduće imati korake prema drugim gradovima imamo tu više gradova koji se nude od strane naših partnera koji će to biti naredne godine sada ne možemo reći, ali sigurno ovaj model je pokazao da je moguće se razvijati u tome pravcu.

(Kraj)

Razgovarao: Fahrudin SMAILOVIĆ

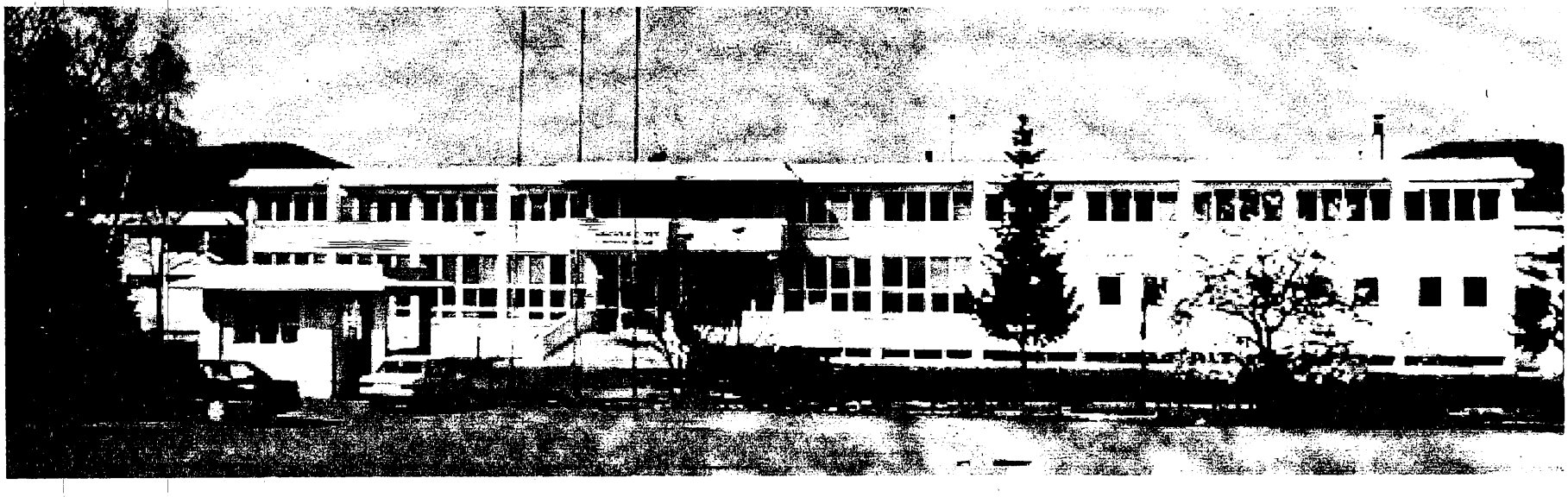

ODRŽANI REDOVNI IZBORI ZA PREDSJEDNIKA MEŠIHATA ISLAMSKE ZAJEDNICE SANDŽAKA

Reizbor kao priznanje za dosadašnji rad

Na kraju jedne od najplodnijih godina u radu, Islamska zajednica birala predsjednika za naredni petogodišnji mandat.

Kandidati za predsjednika Mešihata

U Novom Pazaru je u srijedu 03.12.2003. g. održana sjednica izbornog tijela na kojoj je izabran predsjednik Mešihata Islamske zajednica Sandžaka za naredni petogodišnji mandat. Za ovu funkciju bila su prijavljena dva kandidata: Muamer-ef. Zukorlić, dosadašnji predsjednik Mešihata i Mevlud-ef Dudić - dosadašnji potpredsjednik. Izborno tijelo broji ukupno 55 članova. Za kvorum je neophodno prisustvo 37 članova. Ovom zasjedanju prisustvovala su 43 njegova člana. Nakon što je utvrđeno da je prisutan dovoljan broj članova i da ovo tijelo može da donosi pravosnažne odluke, predsjednik Sabora Hajro-ef. Tutić pozvao je članove Radnog predsjedništva da zauzmu mjesta, a zatim je ukratko pojasnio propozicije glasanja. Za predsjednika Mešihata glasa cijelo Izborno tijelo, dok za izbor članova Mešihata glasaju samo sabornici. Izbor članova Mešihata uvršten je na početku ovog zasjedanja kao druga tačka dnevnog reda. Hajro-ef. je zatim pozvao Fahira Hamzagića, predsjednika izborne komisije da pročita izvještaj komisije i kraće biografije kandidata.

Mevlud-ef. Dudić rođen je 1966. godine u selu Biohane, opština Tutin. Završio je Medresu Alaudin u Prištini 1985. g., a onda islamske nauke 1989. g. na Islamskom teološkom fakultetu (danas Fakultet islamskih nauka) u Sarajevu. Nakon završetka fakulteta odlazi na odsuženje vojnog roka, a po povratku počinje da radi kao imam u Tutinu. Profesor novopazarske medrese postaje 1992/93. god. Za direktora ove ustanove izabran je 1994., a zatim mu je ponovo ukazano povjerenje 1999. kao i 2003. godine. U cijelom tom razdoblju Novopazarska medresa bilježi konstantan napredak u svom radu. Osim ove funkcije, Mevlud-ef. Dudić je zamjenik predsjednika Mešihata i obavlja funkciju prodekana ISlamske akademije. Član je Sabora Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini, a također je član Komisije za uvođenje vjeronauke u školama koja radi pri Ministarstvu vjera Vlade Republike Srbije. Oženjen je i otac je troje djece.

Muftija Muamer-ef Zukorlić rođen je 1970. godine u selu Orlje, opština Tutin. Završio je Gazi Husref-begovu medresu u Sarajevu. Nakon toga odlazi na odsluženje vojnog roka, a zatim 1989.g. na sudije u Alžir gdje gdje upisuje Šerijatsko pravo na univerzitetu u gradu Konstantini. U ljeto 1993. završava fakultet i počinje raditi kao profesor u Medresi u Novom Pazaru. Za prvog predsjednika Mešihata izabran je 1993. godine kad je i osnovana ova institucija, a povjerenje da ponovo obavlja ovu funkciju dobio je i 1998.g. Uporedo sa ovom funkcijom Muamer-ef. Zukorlić obavlja i funkciju muftije sandžačkog, dekan je Islamske akademije u Novom Pazaru i rektor Univerziteta u Novom Pazaru. Također je član Rijaseta Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini. Oženjen je, otac je troje djece.

Nakon što je predsjednik Sabora ukratko pročitao pravila vezana za glasanje, pristupilo se samom činu glasanja.

Komisija je utvrdila da je glasanje bilo regularno i da su rezultati sljedeći: Kandidat Mevlud-ef. Dudić dobio je poverenje od 6 birača, kandidat Muamer-ef. Zukorlić dobio je povjerenje 36 glasača. Jedan listić je bio nevažeći. Članovi Sabora su tekbirima propretili izbor predsjednika Mešihata za naredni period, a zatim se muftija Muamer-ef. Zukorlić obratio prisutnima.

Muftija se prvo zahvalio Allahu dž.š. što ovi izbori protiču u jednoj prijatnoj atmosferi, što je prava rijetkost ovdje na Balkanu. Osvrćući se kratko na 1993. kada je osnovan Mešihat i kad je on prvi put izabran na mjesto predsjednika, Muftija je između ostalog rekao: "...Bili smo svjesni da naši potencijali nisu toliki da bi mogli da imamo prevelike ambicije. Nastojali smo da imamo tolike ambicije da ne

Detalj sa glasanja

bismo posustali jer bez ambicija se ne može doći do cilja. Također smo nastojali da nemamo preterane ambicije jer bi to sigurno bila opasnost koja se ne bi mogla prebroditi."

Muftija je u daljem izlaganju rekao da Islamska zajednica nudi model suživota. "Balkan nije prokleta zemlja, to nije neplodno, posno područje koje ne daje plodove. Naprotiv, i na Balkanu je moguće imati zajednicu ljudi koji znaju šta je red , koji poštuju red, koji ne samo da znaju šta je tolerancija već žive toleranciju, koji tu toleranciju jednostavno upotrebljavaju kao svoju vrijednost, koju smo demonstrirali i organizacijom ovog mubarek skupa."

Muftija je priznao da je imao poprilično muke da ubijedi Mevlud-ef. Dudića da se kandiduje za funkciju predsjednika Mešihata, da mu je drago što je takva atmosfera u Mešihatu i da je zadovljstvo imati takve saradnike kakav je Mevlud-efendija.

Po Statutu Islamske zajednice predsjednik predlaže zamjenika i članove Mešihata.

Na osnovu dosadašnjih rezultata rada i uz konsultacije sa saradnicima, Muftija je predložio sljedeće članove Mešihata za naredni period:

- Za zamjenika predsjednika predložen je Mevlud-ef. Dudić koji je i do sada obavljao ovu dužnost. U obrazloženju za ovaj prijedlog Muftija je rekao da je Dudić takav saradnik da bi ga svako požileo pored sebe.

- Za prvog člana Mešihata predložen je Muhamed-ef. Fetić iz Rožaja. On je od prvog dana nosio breme odgovornosti i obaveza u radu Mešihata i to na području gdje to nije bilo ni malo lako. Muhamed-ef. Fetić je u jednom mandatu bio i predsjednik Sabora.

- Kao drugi član predložen je Bekir-ef. Makić. On je i do sada bio član Mešihata i dokazao se svojim radom u organizaciji hadždža, takoreći postao sastavni dio ove aktivnosti koju svake godine provodi Islamska zajednica. Bekir-ef. se dokazao i kao profesor (odgajatelj). Pohađa postdiplomske studije u Sarajevu i, ako Bog da, uskoro će dobiti i viša akademska zvanja.

- Rešad-ef. Plojović, rukovodilac Vjersko-prosvjetne službe Mešihata je također profesor u Medresi i dobar predavač. Kao i Bekir-ef. i on pohađa postdiplomske studije u Sarajevu.

- Ramiz-ef. Hamidović je također među predloženima za člana Mešihata. On je

O prijedlogu Mu[illegible]u se izjašnjavali članovi sabora

glavni imam u Sjenici. U Islamskoj zajednici je dugi niz godina. Bio je član Mešihata i do sada, a u narednom periodu će imati nimalo lak zadatak da radi na oživljavanju vjerskog života na području Sjenice i Pešteri, gdje je znatno teže raditi nego, primjera radi, u Novom Pazaru.

- Sead-ef. Šaćirović je najmlađi među predloženim kandidatima za članove Mešihata. Trenutno je na funkciji predsjednika Medžlisa IZ-e Novi Pazar. Sead-ef. je vrlo mlad dobio značajne funkcije, što je velika čast, ali i mač sa dvije oštrice. To mu daje značajne šanse da napreduje, ali i da pogriješi. Muftija je izrazio nadu da mu ove dvije funkcije neće onemogućiti napredovanje u školovanju.

- Mithat-ef. Mujović je, također, jedan od mlađih među predloženima. Bio je jednu godinu profesor u Medresi u Novom Pazaru. Trenutno je specijalni izaslanik Mešihata za sandžačku dijasporu u Zapadnoj Evropi. Istakao se u organizaciji i vođenju omladinske organizacije MOK.

- Fahrudin-ef. Ćosović je također dugi niz godina u Islamskoj zajednici u Tutinu gdje je, kako reče Muftija, "teško biti dobar, a još se teže sačuvati da ne budeš los". Fahrudin-ef. je sa znatnim potencijalom svog rahmetli oca, koji je bio poznati imam, i s pravom se i od njega očekuju značajni rezultati.

Struktura Mešihata nije rezervisana samo za one koji imaju položaje i akademska zvanja, već imaju šansu i oni koji žele da budu dobri imami.

- Enes-ef. Svraka je glavni imam u Priboju. On je čovjek koji je u najtežim vremenima bio u blizini desne obale Drine, što nije bilo nimalo lako ni jednostavno. Trebalo je istrajati u radu kada svojim očima svakodnevno gledaš kako se ljudi iseljavaju i odlaze, a Islamska zajednica ne može da im pruži neku veliku pomoć.

I on je svojim radom zaslužio da dobije povjerenje ovaj mandat.

Ovo je tim saradnika koji je Muftija predložio za naredni period. Nakon što je ovaj prijedlog iznijet na glasanje, članovi Sabora su potvrdili izbor ovih ljudi.

Nakon sjednice Muftija se obratio novinarima iznijevši nekoliko napomena u pogledu planova za dalji rad.

S obzirom da je u vezi planova za dalji rad govorio i u okviru svog intervjua, ovdje ćemo samo ukratko napomenuti o kojim se planovima i idejama radi.

Kao glavne ciljeve u budućnosti Muftija je naveo obrazovanje, koje je najvažnija djelatnost u okviru aktivnosti Islamske zajednice. U planu su otvaranja novih ženskih odjeljenja Medrese u nekim gradovima Sandžaka koji se pokažu kao prioritetni. U planu je i izgradnja objekta u kojoj će biti smještena Islamska akademija. Kao drugi cilj Muftija je naveo rad na objedinjavanju islamske zajednice. Prvi koraci u tom pravcu su napravljeni potpisivanjem sporazuma sa Vladom Republike Srbije, a ostaje da se tačke koje su sadržane u ugovoru sprovedu u praksu.

(Refik Sadiković)

Nasljednici Kur'ana

Musa SANIN

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِيـــــنَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا
فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُم مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ
بِالْخَيْرَاتِ بِإِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ

"Mi ćemo učiniti da Knjigu poslije naslijede oni naši robovi koje Mi izaberemo; među njima će biti onih koji će se prema sebi ogriješiti, biće onih čija će dobra i loša djela podjednako teška biti, a biće i onih koji će, Allahovom voljom, svojim dobrim djelima druge nadmašiti - za to će veliku blagodat dobiti." Sura Fatir,32

Ovaj plemeniti ajet odnosi se na muslimane, i u njemu su spomenuti pripadnici Muhamedovog s.a.w.s. ummeta. Sve tri pobrojane skupine jesu sljedbenici šehadeta, što ovaj ajet, odmah, s njegovog početka čini jasnim dokazom protiv svih onih koji su u prošlosti, a i danas, negirali vjerovanje i iman onih muslimana koji čine velike grijehe, tipa bluda, alkohola, kamate i sl.

Prvi dio ovog časnog ajeta spominje tri velike blagodati date muslimanima, kojih, nažalost, mnogi muslimani uopšte nisu svjesni. Prva od njih odnosi se na Allahov izbor, a Gospodar svih svjetova je Taj koji nas je odabrao da budemo muslimani. Kada se spomene riječ "izbor", jasno je da ona ukazuje i na mogućnost da je neko drugi mogao biti izabran da bude nosilac svjetla Allahove vjere. Stoga će svaki savjestan musliman, upoznat sa značajem i veličinom islama biti duboko zahvalan Allahu dž.š. što je baš njega odabrao da bude sljedbenik Muhammeda s.aw.s. Na drugom mjestu, u posljednjem ajetu sure Hadždž, Uzvišeni kaže: *"On vas je izabrao i u vjeri vam nije ništa teško propisao."* Po Ibn Kesiru, ovaj ajet znači: "U odnosu na ostale narode, Allah vas je odabrao da budete muslimani, odlikovao vas, dao vam prednost i počastio vas najčasnijim poslanikom i najsavršenijim vjerozakonom."

Nažalost, i danas je veliki broj onih koji to ne razumiju i koji neće da shvate, koji, umjesto da budu ponosni na pripadnost islamu, stidom prikrivaju blagodat, pa gube i ovaj i budući svijet, a to je zaista veliki gubitak. Druga blagodat, spomenuta u prvom dijelu ajeta, a koja se automatski veže za prvu, jeste da su samo muslimani Allahovi pokorni robovi. Nemuslimani to nisu. Oni svjesno robuju nekome ili nečemu drugom, danas najviše materiji. Biti Allahov rob je velika čast i blagodat, jer Allahovim robom nazvan je i najčasniji od svih ljudi.

"Hvaljen neka je Onaj koji je u jednom dijelu noći preveo Svog roba iz hrama časnog u hram daleki" (Isra', l) "Rob koji se u ovom ajetu spominje je Muhammed s.a.w.s. Treća blagodat spomenuta u prvom dijelu ovog ajeta jeste Knjiga koju su odabrani robovi Milostivog dobili u nasljeđe i kao veliki emanet od Gospodara nebesa i Zemlje. Allahova Knjiga - Kur'an, skup je svakog hajra, laž joj je nepoznata i prići joj ne može ni sa jedne strane, uputa je i orijentir bogobojaznima. Zbog toga je velika obaveza na učenim ljudima da ovu knjigu objašnjavaju, a ne da je učine sredstvom za uzimanje para od neukih, izvitoperenim tumačenjem njena sadržaja, jer Kur'an nije trgovačka roba. U drugom dijelu ajeta nalazi se objašnjenje i prikaz onih koje je Uzvišeni Allah odabrao i koji su Kur'an naslijedili i prihvatili kao svoju knjigu vodilju.

Ujedno, taj dio ajeta predstavlja i srž odgovora na pitanja koja se stalno postavljaju i koja muče muslimane, barem one svjesnije među njima: "Zašto nam je ovakvo stanje? Kada će nam se stanje popraviti? Zašto smo ovako nisko pali, a bili smo bakljonoše civilizacijskog napretka?" Prva skupina spomenuta u ovom dijelu ajeta su "oni koji su se ogriješili prema sebi". U tefsiru eminentnog učenjaka Ibn Kesira, navodi se da su to oni muslimani koji izvršavuju neke dužnosti prema Allahu, dž.š. (npr. obavljaju džuma namaz), ali sebi zulum čine time što izbjegavaju druge dužnosti prema Gospodaru (obavljanje redovnih namaza) i što čine neke druge harame (konzumiranje i poslovanje sa alkoholom, kamata, blud...) Jasno je da je ovo danas najmnogobrojnija skupina u ummetu Muhammedovom s.a.w.s. Oni su gro i srž ummeta i jasno je da su pripadnici ove skupine duboko more na svim meridijanima gdje se prostire islamsko učenje. Analogno tome, sadašnje stanje muslimana neće se, između ostalog, popraviti dok broj pripadnika ove skupine ne bude smanjen. To će se postići čvršćim i kvalitetnijim pridržavanjem za osnovne postulate islama koji su uočljivi kroz Kur'an i Sunnet. Oni čija će dobra i loša djela podjednako teška biti su druga skupina opisana u ovom ajetu. Kako mufessiri navode, to su oni koji izvršavaju dužnosti, a ostavljaju zabrane (harame). Pored toga, nekada ostavljaju nešto što je pohvalno, a ponekad i učine nešto od onoga što je pokuđeno (mekruh). Ovo je, svakako, dobra i pohvalna skupina muslimana. Oni redovno obavljaju namaz, poste Ramazan i izvršavaju druge postulate islama. Ujedno, izbjegavaju ono što je Allah zabranio, a što se kod pripadnika ove skupine zna naći - gibet (ogovaranje), nemimet (prenošenje riječi), skrnavljenje časti drugih muslimana... U vaktu tranzicije, iz neznanja o islamu, u kojem se muslimani Balkana nalaze, sve je više onih koji, hvala Allahu, postaju dijelom ove skupine. Treća, ujedno i najbolja skupina iz ummeta Muhammedovog s.a.w.s. jesu "oni koji Allahovom voljom, svojim dobrim djelima druge nadmašuju". To su oni koji hitaju ka činjenu dobrih djela i koji se trude u izvršavanju onoga što je naređeno (farzo) i onoga što je pohvalno (sunnet), a isto tako ostavljaju nepokornost (ma'sijet) Allahu dž.š. okrećući se od onoga što je zabranjeno (haram), od onoga što je pokuđeno (mekruh). Ujedno, to što su takvi nije ih zavelo i obmanulo pa da dopuste šejtanu da u njihova srca ulije otrov oholosti, niti "kisele" bogobojaznosti te da vremenom postanu pobožnjaci, samo u ljudskim očima, a daleko od Allahove milosti.

Istinski pripadnici ove skupine su rijetki. Pravi nosioci Allahove vjere i sunneta Muhammedovog s.a.w.s. su oni za koje Allah dž-š. Kaže: *"I neka se ničega ne boje i ni za čim neka ne tuguju Allahovi štićenici; oni koji budu vjerovali i koji se Allaha budu bojali, za njih su dobre vijesti i na ovom i na onom svijetu."* (Junus: 62-64)

Imam Ahmed bilježi hadis u kojem je Allahov Poslanik s.a.w.s. rekao: "Oni koji su druge nadmašili, ući će u Džennet bez polaganja računa. Oni kod kojih je bilo podjednako, lahko će položiti račun, a oni koji su se ogriješili prema sebi, bit će zadržani tokom čitavog skupa (Sudnji dan), pa će ih Allah zaodjenuti Svojom milošću i oni će reći: *"Hvaljen neka je Allah!"*, govorit će, *"koji je od nas tugu odstranio. Gospodar naš, zaista mnogo prašta i blagodaran je. Koji nam je od dobrote svoje, vječno boravište darovao, gdje nas umor neće doticati i u kome nas klonulost neće snalaziti."* (Fatir: 34-35) Ovaj ajet je radosna vijest muslimanima, podstrijek za ustrajnost na Allahovom putu i poziv ka popravljanju svojih djela i kvalitativno i kvantitativno - ljepotom i količinom. Allahu dovu činimo da nas učvrsti i još više uputi kako bi bili istinski nosioci i nasljednici Kur'ana i Sunneta, s kojima će On biti zadovoljan, a Njegovo zadovoljstvo je dovoljno za istinsku i pravu sreću i na ovom i na budućem svijetu - Ahiretu.

SAMOUBISTVO - PROBLEM SAVREMENOG SVIJETA

Ubijaju se... zbog pretjerane ljubavi prema dunjaluku (II)

Zbog čega se povećava broj samoubistava danas u svijetu

Dr. Tariq HIŠAM AL-RAFI'JJ

Ne znam šta je to što je navelo ovu Linu da se zagnjuri u ovo ubjeđenje do stepena da je počela i sa svojim tijelom trgovati. Da li to zbog toga što je ona već psihički za to bila pripremljena? Ili zato što je

našla svoju traženu izgubljenicu? Ili zato što je htjela pokidati skriveni čvor koji je bio u dubinama njene duše, čvor naprednog grada koji je bio izazov njenom, procentualno, zaostalom selu, pa je zaronila u ovaj "napredak" do stepena slijepog tumaranja radi zadovoljenja svojih strasti?!

Možda je i njeno stanje kao i stanje neke naše arapsko/islamske omladine koja komparira između ovih država i država Arapa i muslimana te ove druge budu te koje su zaostale i nazadne.

Mogu se sa njima i složiti u mišljenju na razini civilizacijskog napretka i nekih sloboda u ovim zemljama, međutim, ova omladina - u stvarnosti - nije prihvatila ništa vrijedno spomena od tog napretka već, praznim riječima i krhkom kritikom, traže zamjenu za to i to shodno zaronjenosti njihove duše u to mračno ubjeđenje... ubjeđenje o "razdraganom životu".

Ovaj "razdragani život" je mladoj djevojci Lini poklonio dvije vrijedne hedije, dvije spolne bolesti. Jedna od njih je aids. I u osvitu jutra jednog dana Lina je nađena obješena na uže u jednom od tamnih ćoškova ženskog internata u čijoj je jednoj sobi živjela.

Ostavimo sada nju, ja ne žalim nju, već žalim njene roditelje. Oni su je poslali ovdje popraćenu ružičastim snovima... Ljudi, obični zemljoradnici, a kćerka - nju čeka rascvjetana budućnost.

Mnogi od onih koji pristupe pokušaju samoubistva bivaju spašeni. Po običaju spase ih liječnici odjela za oživljavanje ukoliko bude, prije nego bude kasno, omogućena operacija prebačaja neuspjelih avanturista do bolnice.

Jedan od tih liječnika, s posebnom intonacijom koja nije lišena tuge i ironije istovremeno, govori:

"Danas smo izbavili mladića koji je bez uzimanja izuna (dozvole) pokušao otići tamo, na drugi svijet! Međutim, nije mu bilo suđeno! Želio je ubiti sebe... Mi smo uspjeli ovdje spasiti mu život. Međutim, on je mnogo oštetio kičmeni stub što mu je prouzrokovalo opasne poteškoće nervnom sistemu. Bojimo se da se ubuduće neće moći kretati."

Parola (reklama) "za smrt"

Ono što potiče na zabrinutost je da psiholozi potvrđuju postojanje direktne veze između mnogih ovih pokušaja samoubistava i "reklamiranja" smrti - ukoliko je ovaj izraz odgovarajući - koju, na ovaj ili onaj način, proturaju sredstva informisanja.

Na primjer, kad god sredstva informisanja prenesu vijesti o nesrećama, iznenadnim katastrofama ili smrti neke poznate persone, i slično tome, odmah se u narednim danima registruje plasiranje informacije talasa pokušaja samoubistava.

Psiholozi, pojašnjavajući ovu neobičnu pojavu, kažu:

"Jedna negativna informacija koja nam dolazi putem sredstava informisanja može za neke osobe biti poput slamčice koja lomi leđa kamile i posljednja tačka beznadnosti koja ih strovaljuje u ponor samoubistva."

I druga stvar koja, također, potiče na zabrinutost, a koju potvrđuju psiholozi, je da ona osoba koja pristupa samoubistvu mnogo voli život (dunjalučki užitak). Čak, na samoubistvo se ne opredjeljuje niko do samo oni koji su snažnom vezom vezani za život (i njegove užitke), pa kada bude izložen udarcu ili iznenadnom gubljenju nade odmah nakon toga nastupa oštra osujećenost što rezultira rušenjem njegovog voljenog života! Njegov mozak počinje usmjeravati svoja razmišljanja prema "drugoj strani" oprečnoj postojanju: razmišljanje o brzoj smrti.

Takva osoba počinje priželjkivati smrt i, većinom, ideja o okončanju svoga života samoubitstvom postaje snažna želja.

To je, zaista, snažna ljubav, vezanost i začaranost ovim dunjalukom i žeđ za njegovim nasladama. Ovaj insan je taj o čijem samoubistvu, u određenim psihološkim okolnostima, čujemo. Međutim, ovaj postupak se ne treba zvati "neimanje želje za životom" već, u stvarnosti, kod ovog čovjeka se, nesvjesno, reflektuje ta unutarnja želja za nečim drugim čime, možda, udovoljava nekoj potrebi od tih skrivenih zahtjeva iz dubina njegove duše.

Nekada se desi da se izvjesni čovjek odriče stvarnosti života, napusti ljude i živi u potpunoj osami sklonjen na nekom dalekom i izolovanom mjestu. Razlog tog čina može biti želja kod ove osobe za postizanjem izvjesne biti, ili otkrivanje neke tajne, ili traganje za slobodom ili nešto drugo...

No, i pored toga ta njegova želja koja ga je potakla na ovu vrstu bjekstva, stanje nezadovoljstva koje je njime još ranije ovladalo, njegova želja ka otkrivanju tog nepoznatog radi čega je i pobjegao, ili radi realizacije nekog njegovog cilja - opšte... sve to ostaje sa njim i živi u njegovoj svijesti pa čak i u toj novoj sredini u kojoj je doveo sebe.

Znači da ono od čega je ranije patio, kao što je nervna uznemirenost, bol sentimentalnosti te razne psihičke tegobe, i dalje ostaje pa i u toj opštoj usamljenosti.

A pitanje na koje svaki od nas mora odgovoriti je:
Da li zaista postoji problem koji nema rješenja?

Odgovor će automatski i bez ikakva razmišljanja doći: Nikako! Mada mnogi od nas, praktično, pri sučeljavanju s problemima sebe nalaze kao one koji ne mogu naći lijek.

Ovdje se jasno nameće drugo pitanje na koje se, isto tako, mora odgovoriti. Koja je od ove dvije opcije bolja:

- uzmicanje, predati se i pobjeći od sučeljavanja s ovim problemom te ga zaboraviti...

ili

- hrabro i strpljivo stati ispred njega i pokušati pronaći izlaz iz toga; pronaći izlaz iz nečeg što je juče izgledalo jako teško ali je danas osvanulo moguće?

Zar novi dani ne nose nešto novo? I da li blistava zora dolazi do nakon tamne noći?

Nastavit će se.

Dr. Tarik Hišam Al-Rafi'ijj

Ljekar na odjeljenju za opijanje i oživljavanje - Zacharoza. Oknarija

Prispiješće na farz poslije početka namaza, dijete ispred klanjača...

Vaša pitanja šaljite na:

pisma@glas-islama.com,
i vps@verat.net

Rešad-ef. PLOJOVIĆ

Ukoliko čovjek zakasni na farz, tako da stigne imama i džemat koji su već otpočeli sa namazom, kako da postupi ?

Događa se, i to veoma često, da pojedini džematlije prilikom dolaska u džamiju zateknu imama kako je sa džematlijama već započeo namaz i obavio jedan ili nekoliko rekata od namaza, postavlja se pitanje kako da onaj koji je zakasnio postupi?

Osoba koji zakasni dužna se je priključiti džematu i to na sljedeći način. Zanijetiće i stupiti u namaz sa iftitahi tekbirom, a onda će slijediti džemat, obavljati ono što oni obavljaju: sedždu, rukuu ili bilo šta drugo. Tako će postupati sve dok imam sa džematlijama koji su sa njim otpočeli namaz ne bude htio predati selam. Kada imam bude predavao selam onaj ko je zakasnio i ko je propustio određeni broj rekata neće predavati selam, sačekaće da imam preda selam na desnu i lijevu stranu, a onda će ustati da nadoknadi propuštene rekate.

Rekat se računa prispijelim i neće se nadoknađivati ukoliko osoba stigne prije rukua, odnosno prije nego što imam ustane sa rukua. Ukoliko prispije u džemat, a imam se vraća sa rukua ili je na sedždi taj rekat se mora nadoknaditi. Prilikom naklanjavanja rekata mora se voditi računa da nakon svakog drugog rekata bude sjedenje, bez obzira da li smo sa imamom prethodno sjedili ili ne. Npr. prispijemo na akšamski farz, a imam se vraća sa rukua, taj rekat moramo nadoknaditi. Slijedićemo imama, on će obaviti drugi rekat farza i izvršiti prvo obavezno sjedenje, a to je nama prvi rekat. Obaviće nakon toga treći rekat i završiti namaz sjedenjem, a to će se računati kao naše prvo sjedenje, imam će predati selam, a mi ćemo ustati i obaviti prvi propušteni rekat i nakon toga završiti namaz sjedenjem i selamom.

Ako bismo, recimo, stigli na treći rekat prije rukua, slijedili bismo imama do selama, a onda kada on preda selam ustali bismo i klanjali propuštena dva rekata i to: jedan rekat, pa onda slijedi obavezno sjedenje, jer je to drugi rekat od našeg namaza, i još jedan rekat, pa onda završno sjedenje i selam.

Ovdje želim skrenuti pažnju da se nadoknađivanje propuštenih rekata treba vršiti nakon što imam preda selam na desnu i lijevu stranu, to jest ne treba ustajati sve dok imam ne preda selam na obje strane, ne iz razloga što nam namaz neće biti ispravan već iz razloga što se može dogoditi da imam nakon selama na desnu stranu može učiniti sehvi sedždu (sedžda kojom se nadoknađuje propušteni vadžib u namazu), a u tom slučaju džemat, pa i onaj ko je kasnije prispio, dužni su ga slijediti u tome. Ukoliko bi se to dogodilo, a osoba koja je prispijela u džemat je ustala radi nadoknđivanja, ona bi pokvarila namaz.

Dakle, treba izbjegavati ustajanje radi nadoknađivanja prije nego što imam preda selam na obje strane, da ne bi rizikovali da svoj namaz pokvarimo u slučaju činjenja sehvi sedžde. Ukoliko bi ustali prije selama, a imam nakon toga predao selam bez činjenja sehvi sedžde, namaz onoga ko je prispio u džemat bio bi valjan.

Da li će namaz biti pokvaren ukoliko se dogodi u toku namaza da maloljetno dijete pređe ispred klanjača, ili se dogodi da dijete dođe i sjedne na sedžadi ispred klanjača? Hoće li se prekidati namaz da bi se ono uklonilo?

Prolaženje ispred klanjača jeste ogroman grijeh onome ko to čini. Onaj ispred koga se hoće preći ima pravo da osobu koja to želi učiniti spriječi od takvog postupka.

Međutim, kada se radi o djetetu koje ima nekoliko mjeseci ili nekoliko godina, koje ne razumije šta je namaz i drugi propisi, njegov prolazak ispred klanjača ne remeti namaz, niti je potrebno prekidati namaz da bi se takvo dijete uklonilo. Namaz će, ako Bog da, ako bude u potpunosti obavljen, biti ispravan. Prenosi se da u nekim situacijama dok bi Resulullah a.s. klanjao u kući, njegovi unuci bi bili pored njega, nekada i na njegovim plećima, što je On odobravao.

Naravno, ovo ne znači da djecu treba bez ikakve kontrole pustiti da rade šta hoće dok se klanja namaz, treba im govoriti šta smiju, a šta ne smiju i treba preduzeti potrebne mjere da se to ne događa, ali ako se i pored toga to dogodi, namaz će biti valjan.

Da li je haram (zabranjeno) plaćanje osiguranja za auto?

Plaćanje obaveznog osiguranja za auto je nešto što je muslimanima dozvoljeno, a razlog dozvole jeste taj što je plaćanje osiguranja obaveza koju propisuje zakon države u kojoj žive, i jedan od uslova da se automobil može registrovati, odnosno koristiti za obavljanje svojih potreba.

Da li je dozvoljeno da osoba, koja nije u prilici, zbog svog zdravstvenog stanja otići na hadž, pošalje stariju osobu koja ni sama nije u stanju u potpunosti izvršiti sve propise hadža, već je muftačna pomoći?

Zamjena u obavljanju hadža je nešto što islamski pravnici dozvoljavaju, pogotovo ako se radi o članu rodbine i slično.

Međutim, kada je u pitanju situacija navedena u pitanju onda je tu dozvola diskutabilna. Naime, postoje određeni obredi hadža koji iziskuju poseban napor u njihovom izvršavanju tako da ih stare i iznemogle osobe ne mogu obaviti već za njih neko drugi te obrede izvrši, kao na primjer bacanje kamenčića na Mini, gdje se dogodi da skoro svake godine bude smrtnih slučajeva. Iz tog i njemu sličnih razloga nebismo nikome mogli dozvoliti, niti savjetovati da tako nešto čini, jer se dovodi u pitanje ispravnost hadža.

Razumljiva je želja svakog muslimana i muslimanke da se nađu pored Bejtullaha - Kabe, ali ta želja mora biti potkrijepljena mogućnostima i ne smije biti na račun nečijeg hadža, tako da savjetujemo svakome kome se nudi da za nekoga obavi hadž da razmisli može li kako treba izvršiti sve propise hadža ili ne, da bude tom prilikom realan i da se olahko ne odlučuje na nešto što nije u stanju izvršiti, jer će u tom slučaju biti odgovoran pred Allahom dž.š. što je prihvatio obavljanje nečega čime će sebi otežati i što neće moći valjano izvršiti.

Savjetujemo i one koji žele poslati nekoga da za njih obavi hadž da na prvom mjestu vode računa da će onaj koga šalju stručno i valjano obaviti sve obrede hadža, da će povjereni emanet obaviti u potpunosti, da ne opterećuju one koji su stari i bolesni, da vode računa kome daju novac da se sa njim obavi hadž, jer se može dogoditi da se imetak potroši, a da hadž ne bude propisno izvršen, odnosno da za njega ne bude nagrade.

Sujevjerje kod muslimana

Musa SANIN

Tetajjur (sujevjerje) se prenosi s koljena na koljeno u jednom narodu, generaciji, pokoljenju... Interesantno je da po pitanju ovog grijeha postoji i veliki broj visoko obrazovanih ljudi koji su zarobili svoj razum vjerovanjem u jedno ili više ovakvih sujevjerja. Štaviše, najviše klijenata modernog sujevjerja je upravo iz redova političara, estradnih "zvijezda," biznismena i uspješnih ljudi, dakle onih koji ne poduzimaju niti jedan poslovni korak sve dok se istinski ne uvjere da će u tom poslu profitirati. Stoga je začuđujuće kako olahko upadaju u zamke sujevjerja, slijedeći šejtanov poziv bez ikakvog dokaza, samo zbog toga što se "to oduvjek praktikovalo", kao što je to nekada radio ili u to vjerovao "neki hafiz ili hodža". Kao da je Uzvišeni Allah upravo njih opisao kada kaže:

"A kada im se kaže: "Pristupite onome što Allah objavljuje i Poslaniku, oni odgovaraju: "Dovoljno nam je to što smo od predaka naših zapamtili." Zar iako njihovi preci nisu ništa znali, iako nisu na Pravom putu bili?" (EL - Maide, 104).

Ostavljanje onoga što Allah objavljuje (Časnog Kur'ana) i onoga što je praktikovao Allahov Poslanik (Sunnet) neminovno vodi vjerovanju i ubjeđenju da pored Allaha Uzvišenoga postoji još neko ko, neovisno od Njega, može djelovati na ljudsku sudbinu, odnosno upravljati njome, a to je suština širka (pridruživanje druga Allahu dž.š. - što je najveći i najgori grijeh), i to je suština sujevjerja (tetajjura). Upravo iz ovog razloga se dešava, a to je sujevjerje zastupljeno u jednom djelu bivše Jugoslavije, da ljudi ne puštaju u kući gosta koji im dolazi ako je prije toga bio na dženazi, jer smatraju da im on sa mezarja (groblja) nosi direktan poziv na Ahiret. Šta je, do sujevjerje, običaj po kojem majka za svojim sinom, koji odlazi na dalek put, posipa vodu ili čupa travu zgaženu njegovim koracima kada je polazio, koju poslije stavlja pod jastuk sa uvjerenjem da će joj to sina što prije vratiti. Nažalost, ovo je vjerovanje i praksa (sujevjerje se prvo javlja u vjerovanju, a zatim prelazi u praksu), koja je prisutna kod velikog broja ljudi muslimana, a što je još gore mnogi od njih redovno (5 puta dnevno) obavljaju namaz. Ako pogledamo porijeklo i historijat razvoja sujevjerja, primjetit ćemo da najzastupljenija sujevjerja nemaju nikakve veze sa islamom i muslimanima, a ipak su se toliko među njima proširila.

Porijeklo sujevjerja kod nas

Prelazak crne mačke preko puta je kod najvećeg broja ljudi loš znak i išaret na nesreću. Zbog otuđenosti od islama, Kur'ana i Sunneta Muhammedovog s.a.w.s., "lijek" protiv ovog "lošeg znaka"je pljucnuti tri puta. Kakve li ironije! Vjerovanje u crnu mačku kao simbol, kao simbol zla i loš znak, nastalo je u vrijeme mračnog srednjeg vijeka Evrope, i to u Španiji za vrijeme zloglasne kršćanske inkvizicije. Tada su pod patronatom Katoličke crkve na lomači pogubljene brojne žene, a mačke su spaljivane zajedno sa njima. Prethodno su zatvarane u korpe od pruća.

Biznismeni i političari najčešće žrtve

Zbog svoje vitke građe, mačka se povezivala sa Venerom, boginjom ljubavi i erotizma kod starih Grka, što je Crkva u ono vrijeme smatrala grijehom. Posebno je "zlokobna" crna mačka, jer podsjeća na tamnu unutrašnjost zemlje i na pakao.

Sljedeće od izuzetno naglašenih i jako prisutnih sujevjerja je "petak trinaesti". Ljudi vjeruju da će im se desiti nesto loše kada se u mjesecu poklopi ovaj dan (petak) sa ovim datumom (trinaesti - 13). Svojevremeno je na istu temu i sa istim nazivom snimljen i film u više nastavaka, koji je prestravio mnoge muslimane koji su ga gledali (horror žanra) i još ih više ubijedio u njihovo sujevjerje sa ovom tematikom. Velika većina tih ljudi ne zna da i ovo sujevjerje vodi porijeklo iz kršćanstva i da sa islamom i muslimanima nema ništa zajedničkog. Naime, po kršćanskom vjerovanju petak je dan u nedjelji koji je u uskoj vezi sa raspećem Isusa Hrista *"A nisu ga ni ubili ni raspeli, nego im se pričinilo. Već ga je Allah uzdigao sebi. A Allah je Silan i Mudar."* (An-Nisa 157-158), pa su kršćani taj dan smatrali nesrećnim. Osim toga vjerovali su da se vještice sastaju upravo u noći s' petka na subotu. Stoga se ne preporučuje otići na put, vjenčati se ili nešto početi petkom (pogledaj prošli broj koji govori o aktivnostima koje su zabranjene u "opasnim" danima kod muslimana). Broj trinaest je alegorija na broj učesnika posljednje tajne večere kada je Juda (Askriotski) izdao Isusa Hrista (Isaa a.s.). Trinaesta karta tarota prikazuje smrt, prikazana je kao kostur koji drži kosu za košenje. Više od svega, udruženja vještica su uvijek imala trinaest članova. Zbog svega nabrojanog brdj trinaest se izbjegavao i ovo sujevjerje odavde vodi porijeklo.

Još jedno veliko tuđe vjerovanje (sujevjerje) prisutno je u mnogome kod muslimana. Naime, radi se o tome da razbijeno ogledalo (đavolje ogledalo, kako ga zovu) donosi sedam godina nesreće i velike tegobe. Po ovom sujevjerju, onaj ko razbije ogledalo nema budućnost. Slično ovome je i vjerovanje da torbu (tašnu) ne treba spuštati na pod, nego na nešto uzdignuto. Također, vjerovanje da se hljeb ne smije odložiti naopako (hljeb je, pored vina, najvažnija namirnica tajne večere - kršćansko vjerovanje), jer je to potcjenjivanje ove blagodati koje će biti kažnjeno nedostatkom i nestašicom hrane. Nasuprot ovim "nesretnim" znakovima koji rađaju "tetajjur" (sujevjerje - vidi prošli broj), postoje i "dobri" znakovi za koje se vjeruje da donose sreću. Tako, nasuprot vjerovanju da tri šestice (666) jesu đavolov simbol znak, mnogi muslimani vjeruju da djetelina sa četiri lista donosi sreću, isto kao i viđenje "bubamare" (sretnog insekta). Rog i potkovica, kao i zečija šapa, mogu se vidjeti na mnogim muslimanskim kućama i u automobilima kao simbol sreće ili "dobar znak" za kuću, automobile... Poznato je da rog i potkovica imaju zajednički detalj - vrhove. Vrh ili šiljak privlači, hvata i rastjeruje (po ovom vjerovanju) negativna magnetna polja (zle duhove), uništava ih pijre nego što ona zahvate čovjeka i prostor oko njega. Zbog toga se u njih vjeruje i smatra da donose sreću.

Sva sujevjerja dosad spomenuta uveliko su prisutna kod muslimana, iako, što je upečatljivo jasno iz dosad izloženog, nemaju sa islamskim vjerovanjem, i uopšte sa islamom, nikakvih zajedničkih dodirnih tačaka. Musliman zna i vjeruje da će se desiti samo ono što je Allah odredio - *"Allah će, doista, ispuniti ono što je odredio."* (Et-Talaq - 3). Zbog toga se mu'min (musliman) istinski na Allaha oslanja, i to je najbolji lijek kada se u čovjekovom srcu rodi neka zloslutnja na osnovu nekog znaka u prirodi, a nijedan čovjek od toga nije imun. Razlika je samo u vjerovanju ili nevjerovanju u Allaha i Njegova Poslanika s.a.w.s.

Rekao je Allah Uzvišeni: *"I samo na Allaha neka se oslanjaju vjernici."* (Ali Imran, 160.) Također je rekao: *"Onome koji se u Allaha uzda, On mu je dovoljan."* (Et Talaq, 3.) Iz ovog se jasno vidi da je tevekkul (oslonac na Allaha dž.š.) veliki ibadet unutrašnjeg karaktera (srca) kojim se otklanja i pobjeđuje svaki oblik sujevjerja (tetajjura). To je naglasio i Allahov Poslanik Muhammed s.a.w.s. kada je rekao : "Tijere (tetajjur) je širk. Tijere je širk (misli se na mali širk koji predstavlja jedan od najvećih grijeha). Međutim, Allah to otklanja tevekkulom (oslanjanjem na Njega)." (Biljezi Ebu Davud, Tirmizi - hasenu sahih). Također je rekao Allahov Poslanik s.a.w.s. po pitanju ove tematike: "Niko nije imun na tri stvari : Sumnje (ne misli se na sumnje u vjeri, koje pravi mu'min ne smije sebi dozvoliti), predskazivanje zlih znakova (sujevjerje) i zavidnost. Ako imaš sumnju - nemoj juriti za njom; ako imaš loše predskazanje - ne obraćaj pažnju na njega; a ako ti se rodi zavist - nemoj prelaziti granicu." (Bilježi Taberani - merfu')

Radi operacije prostate, mokraćne bešike i bubrega, pacijenti više ne moraju ići u udaljene centre

Albin ŠABOTIĆ

Novopazarski Zdravstveni Centar, zahvaljujući sve većem broju mladih, ambicioznih stručnjaka iz različitih medicinskih oblasti, prerasta u pravi regionalni centar u kome pacijenti mogu dobiti neophodne zdravstvene usluge po najvišim principima znanja i medicinske etike.

Jedan od tih mladih ljudi, a već magistar medicinskih nauka, čija ljubav prema ovoj plemenitoj profesiji i angažman na primjeni znanja i vještina stečenih tokom sedmogodišnjeg rada na Urološkoj klinici u Prištini, itekako daju svoje značajne rezultate i bilježe, nije neskromno reći, historijske pomake u razvoju novopazarske urologije, je Mr. dr. Safet Skenderi, specijalista urologije.

Sa magistarske [illegible]rtacij[illegible] dr-a Skenderija

Dr. Skenderi od prije tri godine radi u službi urologije u ZC Novi Pazar, a prilikom svog dolaska zatekao je stanje da uprkos dobrim uslovima u smislu tehničke opremljenosti odjeljenja, veliki broj uroloških pacijenata ipak odlazi u Kraljevo, Beograd i druge udaljene centre radi nastavka svog liječenja, što je dodatni napor za ionako već bolešću iscrpljene ljude. Do njegovog dolaska nije izvedena, od domaćeg kadra, nijedna operacija prostate ni bubrega. Nije se mogao pomiriti sa tim, te ubrzo zatim izvodi prvu operaciju prostate, a već danas ove su operacije rutinske u službi urologije u Novom Pazaru. Primijenivši iskustvo i znanje stečeno u Prištini, izvodi i operacije bubrega, te sada pacijenti sa kamenom u bubregu mogu u svom gradu i kraju računati na operativno rješenje svog zdravstvenog problema, kada za to postoje indikacije. Nemogućnost kontrolisanja mokrenje kod žena, obično u odmakloj životnoj dobi, stvara velike probleme ovom dijelu populacije u psihosocijalnom smislu. Mr.dr. Skenderi uspješno operativno rješava i ovaj zdravstveni problem. Kamen u mokraćnoj bešici i mokraćnim kanalima, kao i druga oboljenja urogenitalnog trakta, uspješno se rješavaju na odjeljenju urologije uz pomoć konzervativnih, hirurških, ali i endoskopskih metoda.

Podrška njegovih kolega i direktora Zdravstvenog Centra dr. Kasima Mušića mnogo su mu značile u uspostavljanju ovih terapijskih procedura, a najveća satisfakcija je dobro zdravlje njegovih pacijenata i činjenica da je nakon svake njegove operacije postoperatvni tok protekao uredno, bez komplikacija, i da na odjeljenju urologije nije zabilježen nijedan smrtni ishod.

LJEKARI-VOLONTERI

AKCIJA UDRUŽENJA LJEKARA SANDŽAKA

Humanitarna ordinacija

Ovo je divan primjer ljekarske humanosti i solidarnosti s onima kojima je ljekarska pomoć potrebna

Refik SADIKOVIĆ

U Novom Pazaru je prije dvije godine počela sa radom ordinacija za lica koje nemaju dovoljno novca, a potrebna im je ljekarska pomoć. Na čelu ove dobrotvorne ustanove je dr. Fadil Škrijelj - neurolog. Pored dr. Fadila Škrijelja u ordinaciji su pacijentima na raspolaganju još petnaestak stručnjaka iz raznih oblasti medicinskih nauka. U ordinaciji se smjenjuju: dr Sead Ličina - ortoped, dr Sinan Marovac - hirurg, dr Rešad Hazirović - psihijatar, dr Mirza Ćorović - pedijatar, dr Verica Radović - reumatolog, dr Muamera Redžepagić - fizijatar, dr Edvin Hadžibulić - specijalizant, dr Safet Skenderi - urolog, dr Šefadil Spahić - mikrobiolog, dr Ahmedin Garčević - internista, dr Husein Bušat - infektolog, dr Sead Ljajić - specijalizant, dr Muzafer Halilović - ortoped, dr Nazim Nokić - internista i drugi.

Osnivač ove ordinacije je Udruženje ljekara Sandžaka. Ovo udruženje osnovano je 1996. g., a ljekari okupljeni u ovom udruženju pet godina kasnije došli su na ideju da otvore ambulantu za one koji nemaju para da plate skupo liječenje. Ordinacija je počela sa radom 02.11.2001. godine.

Svi ovi ljekari rade u Zdravstvenom centru gdje su plate još uvijek jako male. Stoga su prinuđeni da se i privatno bave svojom strukom kako bi sebi osigurali egzistenciju, ali i pored toga nalaze vremena da izađu u susret onima koji su u nevolji.

U Humanitarnoj ordinaciji kažu da su na početku veliku pomoć dobili iz Internacionalne humanitarne organizacije (IHO) koja radi u okviru Mešihata.

Pogrešna su mišljenja da ovu ordinaciju finansira opština, Lista za Sandžak ili neka druga politička stranka. Humanitrnu ordinaciju finansiraju ili na drugi način pomažu građani, ljudi dobre volje.

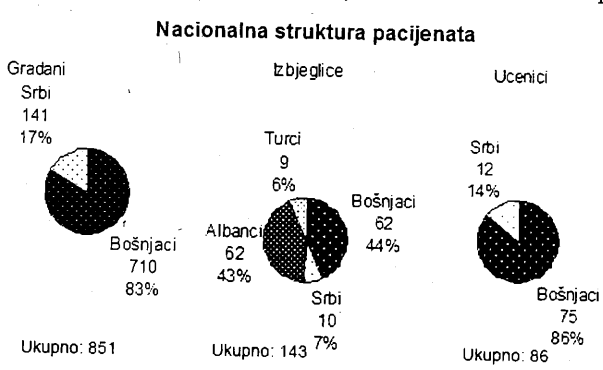

Svi ljekarski pregledi, ljekarski savjeti, davanje injekcija, ostalih lijekova - tableta, mjerenje krvnog pritiska su besplatni za siromašne, socijalno ugrožene, izbjeglice, studente i đake.

Često, međutim, nije dovoljna samo dobra volja ljekara. Ova ordinacija je prilično slabo opremljena. Osim jednog dotrajalog aparata za ultrazvuk skoro da ne posjeduju ništa drugo. Od aparata trenutno bi im najpotrebniji bili jedan EKG, jedan ultrazvučni aparat za pregled abdomena (stomaka), EEG aparat za pregled glave, aparat za mjerenje krvnog pritiska i aparat za brzu analizu šećera u krvi. Ordinaciji su potrebni i lijekovi i sanitarni materijal.

Ovaj tekst bi se mogao shvatiti i kao poziv na pomoć svima onima koji su u stanju da pomognu ovoj humanoj ustanovi.

Ovim entuzijastima je potrebna pomoć šire zajednice u njihovom humanitarnom radu.

Kada je riječ o rezultatima rada i trenutnim aktivnostima ove ustanove ljekari s ponosom iznose statistiku njihovog dvogodišnjeg angažovanja. U toku te dvije godine rada kroz ovu ambulantu je prošao 1081 bolesnik.

Ukupno je izdato 1780 lijekova dok je u ordinaciji dato 326 injekcija iz ampula. Doktor Fadil škrijelj kaže da je veliki broj onih pacijenata koji nemaju novaca ni za autobusku kartu da dođu do njih na pregled. U tom smislu bilo bi dobro da ordinacija posjeduje jedno terensko vozilo kako bi mogli obilaziti pacijente i u njihovim kućama i to ne samo na teritoriji novopazarske opštine nego i na teritoriji susjednih. On je rekao da su oni i do sada imali pacijenata iz drugih opština.

Inače, dr. Fadil Škrijelj već punih petnaest godina radi kao specijalista neurolog, a od ove godine radi i EEG preglede glave kod bolesnika koji boluju od epilepsije, s obzirom da je završio još jednu specijalizaciju za EEG preglede. On je trenutno jedini specijalista za tu oblast u Sandžaku.

DELEGACIJA ZAJEDNICE SANDŽACKE DIJASPORE NA DŽENAZI IZETBEGOVIĆU

Dan kad je nebo plakalo

Edin SALKOVIĆ

Dok putujemo autom prema zemlji Bosni i gradu mučeniku Sarajevu naviru mi sjećanja na prvi susret sa rahmetli Alijom Izetbegovićem. Bilo je to negdje polovinom ljeta 1996. god. U Njemačkoj u gradu Gelsenkirchenu. Na prepunom gradskom stadionu Alija Izetgebegović ispričao je u svom obraćanju šta je to čudo bosanskog otpora koje se je čulo do nebesa dok su mladi i stari suznih očiju, pretežno izbjeglice obnavljali svoja sjećanja na svoj dom i svoj izgubljeni rod. Ove godine u maju mjesecu imao sam prilike biti gost rahmetli Aliji u njegovoj porodičnoj kući u Sarajevu. Primjećivalo se da je njegovo zdravstveno stanje dosta nestabilno i onako mi je izgledao kao jedan prelijepi cvijet koji je prešao u fazu uvehnuća. Kada sam ga upitao "Pa Predsjedniče kako ste nam?" on mi je onako skromno odgovorio: "Dobro je, hvala Bogu, bio sam 50 godina zdrav pa došao vakat i da se malo bolestan bude."

Ulazimo u Bosnu i Hercegovinu na graničnom prijelazu Bosanski Brod kojem su zvaničnici Srpskog entiteta obrisali ovo Bosanski i dodali Srpski. Helem nejse, nek im ovo i puno još šta služi na čast. Doboj-Maglaj-Zenica, stižemo u Sarajevo. Dočekuje nas Irfan Ajanović poslanik u državnom parlamentu BiH i posljednji potpredsjednik Parlamenta bivše SFRJ. Sarajevo-grad mučenik, koji je bio pod opsadom Karadžićeve četničke bratije više od hiljadu i trista dana, izgleda mi kao nikada prije, tužan, sam i ako je stotinama hiljada ljudi na ulicama, prazan. Idemo busom prema Olimpijskom stadionu. U prepunom busu gledam zamišljena lica i tužne plačljive oči, u očima strah prošlosti, tuga sadašnjosti i neizvjesnost budućnosti i kao da na svim licima piše: Šta ako se ponovo ponovi ono što se stalno ponavlja (10 genocida), da li će se roditi novi Alija koji će nas organizaovati da se odbranimo!?

Dok idemo pješke prema velikom trgu na Marin dvoru gdje će biti klanjana dženaza, kiša koja inače čitavo jutro pada i koja nije padala prošla dva mjeseca, pojačava tempo. Muslimani sa svih meridijana svijeta, polahko se skupljaju na velikom trgu zvanom Trg Bosne i Hercegovine ispred zgrade državnog parlamenta.

Uz tekbire i dove preko dvije stotine hiljada ljudi, Specijalna jednica Armije BiH donosi tabut rahmetli Alije Izetbegovića sa vojnog džipa. Tabut postavljaju četiri dužnosnika najvažnijih instutucija Bosne i Hercegovine: Sulejman Tihić (član Predsjedništva) Adnan Terzić (premijer) Atif Dudaković (načelnik Generalštaba) i Mustafa ef. Cerić (reis-ul ulema).

Čast obraćanja na dženazi pripala je prvo Pediju Ešdaunu, visokom predstavniku Međunarodne zajednice u BiH, koji je održao veoma dirljiv govor o liku i djelu Alije Izetbegovića u kojem je rekao da "i nebo iznad Bosne plače od žalosti za Alijom. Alija Izetbegović je bio u istinskom smislu otac svoga naroda. Da Alije nije bilo ne bi bilo ni Bosne i Hercegovine". Poslije klanjanja dženaze namaza prisutnima se obratio reis-ul ulema Mustafa ef. Cerić. Uzdignutih ruku ka nebu drhtavim i plačnim glasom Reis je učio dovu govoreći: "Energija ljubavi i poštovanja koju smo osjećali u duhu i učili u slovu Alije Izetbegovića treba da u nama oživi vjeru i nadu u bolju budućnost, kao što je, nakon teških iskušenja, u Kur'anu Časnom rečeno Allahovom Poslaniku Muhammedu (a.s.): *Gospodar tvoj nije te ni ostavio ni omrznuo! Budućnost je, zaista, bolja za tebe nego prošlost. A Gospodar tvoj će tebi sigurno dati, pa ćeš zadovoljan biti! Zar nisi siroče bio, pa ti je On utočište pružio. I za pravu vjeru nisi znao, pa te je na pravi put uputio. I siromah si bio, pa te je imućnim učinio? Zato siroče ne ucvili, a na onoga koji pomoć traži ne podvikni i o blagodatima svoga Gospodara kazuj.* (93:3-11) On je Allah, drugog boga nema, nije rodio i roden nije. On prima pokajanje i oprašta grijehe. Zato učimo dovu Allahu Uzvišenom neka primi pokajanje i oprosti grijehe Aliji sinu Hibe i Mustafe Izetbegovića. Voljeli su Aliju Izetbegovića svi oni koji su voljeli istinu, pravdu i slobodu. Cijenili su ga svi oni koji su cijenili čovjeka koji je na Zapadu bio istinski prijatelj Istoka, a na Istoku bio je uvjerljiv tumač Zapada. To je bio Alija Izetbegović, predsjednik, učitelj, brat i prijatelj kojeg smo više voljeli u njegovoj dobroj naravi nego što smo ga cijenili u njegovoj velikoj brizi i istinskom naporu da svijetu pokaže da je moguće biti dobar vjernik i koristan čovjek. Nadam se da ćemo ljubav prema njegovoj dobroti pretvoriti u poštovanje njegovog životnog primjera koji se sastoji u blagosti njegove duše i pravednosti njegovog života. Ispraćamo Aliju Izetbegovića danas tamo gdje nema laži, prevera, pregovora, nagovora, izgovora i praznih obećanja. Tamo je sve istina i tamo će svako govoriti samo istinu i samo cijelu istinu o sebi i svome djelu, makar bilo koliko zehra i o svom nedjelu, makar bilo koliko zrno. Ako nam se čini da je to tamo daleko, pitajmo srce, ono će reći da nam je Alija sada sve bliži i bliži, jer u njegovom životu prepoznajemo svoju sudbinu i kod njegove smrti molimo Boga za savjesnu slogu. Čast je bila imati Aliju Izetbegovića za brata u vjeri i prijatelja u nevolji. Hvala ti Bože što si nam podario zadovoljstvo ovoga svijeta pa smo imali onoga koji je dao da ga smijemo voljeti ne iz straha, niti iz koristi, već iz potrebe da volimo nekoga koji je dostojan naše ljubavi i poštovanja. Nadam se da ćemo i mi biti dostojni Alijinog djela kao što je on dostojan naše ljubavi i poštovanja. I nadam se da ćemo biti dorasli Alijinih prijetalja na Istoku i na Zapadu kao što je on bio dorastao prijateljstva svakog čovjeka, velikog i malog, bogatog i siromašnog.

Članovi delegacije dijaspore koji su prisustvovali dženazi

Klanjali smo dženazu namaz predsjedniku Aliji Izetbegoviću ovdje na platou državnog parlamenta Bosne i Hercegovine u prisustvu velikog broja njegove rodbine, njegovih poznanika i prijatelja iz cijeloga svijeta i Allahu Uzvišenom učili dovu da ga za dobra djela nagradi, a da mu grijehe oprosti. Mi znademo da je predsjednik Alija Izetbegović imao veliko srce i zato je halalio mnogima koji su mu nepravdu činili. Nećemo nikad saznati koliko rana je bilo na njegovom srcu od uvreda i nepravdi, ali hoćemo uvijek znati da ni jedna strijela nije mržnjom otrovala njegovo srce. Danas, kada ispraćamo predsjednika Aliju Izetbegovića na istinu, pravdu i Allahovu milost, pitam vas: Da li mu halalite? Da li mu halalite? Da li mu halalite? Halal olsun!!! Neka Allah Uzvišeni podari lijepi Džennet Aliji sinu Hibe i Mustafe Izetbegović, a njegovoj supruzi Halidi, njegovom sinu Bakiru, njegovim kćerima Sabini i Lejli, njegovim zetovima, unukama i najmaladem unuku, te mnogobrojnoj užoj i široj rodbini i prijateljima neka Allah Uzvišeni podari sabur, a svima nama neka bude pouka i poruka da budemo dostojni dobra kojeg je predsjednik Alija Izetbegović učinio za slobodu vjere i čast domovine.

AMIN

Муфтија санџачки
Муамер еф. Зукорлић

Београд, 24.11.2003.

Поштовани господине Муфтија,

У име Владе Републике Србије и своје лично, Вама, верским службеницима и верницима Муфтијства у Новом Пазару најсрдачније честитам предстојећи велики исламски празник, Рамазански Бајрам.

Наша је искрена жеља да сваки појединац и породица Рамазанске празнике дочекају и проведу у духовном миру и задовољству, са уверењем да заједничким напорима можемо развијати Србију као демократску државу у којој ће се неговати дух толеранције и сарадње различитих вероисповести и национална заједница.

Вама лично желим да Бајрамске празнике проведете у добром здрављу и са пуно духовне радости.

Зоран Живковић

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ВЕРА

21. новембар 2003. год.

Господин Муамер еф. Зукорлић
санџачки муфтија

Поштовани господине муфтија,

Вама, верским службеницима и свим верницима Муфтијства у Санџаку срдачно честитам велики празник Рамазански Бајрам.

Нека Бајрамско расположење унесе духовни мир у сваку породицу, подстакне солидарност, разумевање и слогу са комшијама и суседима. Велики празници представљају добру прилику да верујући људи учврсте своја уверења, али и подстичај свима нама да наставимо са афирмацијом свих духовних и културних вредности различитих верских и националних заједница.

Вама лично желим да Бајрамске празнике проведете у добром здрављу и ведром расположењу, у кругу пријатеља и са пуно духовне радости.

С поштовањем,

МИНИСТАР
Проф. др Војислав Милованović

بايرام شريف مبارك اولسون

BAJRAM ŠERIF MUBAREK OLSUN!

Zamjenik Reisu-l-uleme
h. hfz. Ismet-ef. Spahić

Reisu-l-ulema
Dr. Mustafa-ef. Cerić

BAJRAM ŠERIF MUBAREK OLSUN!

بايرام شريف مبارك اولسون

Novi Pazar,
dana 20.11.2003.

Direktor,
Mevlud ef. Dudić

ВОЈСКА СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ
КОМАНДА ГАРНИЗОНА РАШКА

Мешихат исламске заједнице Санџака
муфтији санџачком Муамер ефендији Зукорлићу

У име припадника Гарнизона Рашка, свим верницима исламске вероисповести и лично Вама честитам завршетак **рамазанског поста** и почетак **Бајрамског слављa.**

Господине муфтија,

Живимо у времену искушења, у времену када тражимо истину, а морамо је знати и поднети, када се од човека тражи и захтева стрпљивост, борба са тешкоћама и самим собом, али и када не смемо заборавити све оне болесне, сиромашне и несрећне.

Знам, то је захтев и Вашег поста, а Бајрамско слављe је награда за све оне који су испоштовали месец објаве, милости и опроштаја.

Познато је да се у школи, на универзитету и у војсци поред осталог, најбоље научи мудрост живота, а ко мудрост сакупи у младости имаће шта да троши у старости и зато наставимо и проширомо досадашњу сарадњу на обострано задовољство, а у интересу наших грађана.

Рашка
21. новембар 2003. године

КОМАНДАНТ
пуковник
Велибор Стевић

СРБИЈА И ЦРНА ГОРА
Савет министара
МИНИСТАРСТВО ЗА ЉУДСКА И МАЊИНСКА ПРАВА
Број СА /2003
24. 11. 2003. године
Београд

Gospodin

MUAMER ef. ZUKORLIĆ, muftija sandžački

NOVI PAZAR
Prvomajska 70/b

Cenjeni gospodine muftujo,

Vama, vašim saradnicima i svim muslimanima u Sandžaku čestitam Ramazanski Bajram.

S poštovanjem,

MINISTAR
Rasim Ljajić

Њ.К.В. Престолонаследник
АЛЕКСАНДАР II

NJ.K.V. Prestolonaslednik
ALEKSANDAR II

25. novembar 2003.

Muamer Zukorlić
Predsednik Mešihata i
Muftija sandžački
Islamska zajednica Sandžaka
1. maj 70/b
36300 Novi Pazar

Časni Efendija,

Povodom praznika Eid-Al-Fitara, vrhunca svetog meseca Ramazana, molim Vas da primite moje najsrdačnije čestitke, i da ih prenesete svim pripadnicima islamske zajednice, uz želje da završetak posta donese blagoslov obnovljene vere, nadu i utehu Božije pravde.

Neka ovaj praznik takođe bude prilika da se setimo da Tvorac insistira na čovekovoj moralnoj odgovornosti, i da i u trenucima slavlja ne zaboravimo one koji nisu tako srećni kao mi, i pružimo ruku pomoći onima kojima je potrebna.

S poštovanjem,

سفارة جمهورية مصر العربية
في بلجراد

التاريخ : 2003/11/20

فضيلة الشيخ / معمر زيكروليتش
رئيس المشيخة الأسلامية بالسنجق

تحية طيبة وبعد ،،

بمناسبة حلول عيد الفطر المبارك أتوجه لكم وللمسلمين في السنجق بخالص التهاني متمنيا لشخصكم الكريم موفور الصحة والسعادة وأن يعيده الله علينا جميعا بالخير واليمن والبركات .

مع وافر الاحترام ،،

السفير
عمرو خضير

Bajramska čestitka
Egipatske ambasade

ЕПИСКОП БАЧКИ
Владичански двор, Гимназијска 2, Нови Сад
тел. 021/529 - 437, телефакс: 021/451 - 830
E-mail: epbacka@nspoint.net i dvorns@nspoint.net

Нови Сад, 25. новембар 2003.

Господину Муамеру еф. Зукорлићу,
муфтији Исламске заједнице Санџака
Нови Пазар

Уважени господине Муфтија,

Вама и породици срдачно честитам *Рамазански Бајрам*, са жељом да велики муслимански празник прославите у здрављу и са сваким Божјим благословом.

Са најлепшим пријатељским
молитвеним жељама одани Вам

Епископ бачки

GOSPODINU
MUAMERU ZUKORLICU
EFENDIJI-MUFTIJI SANDZACKOM
NOVI PAZAR

OTPRAVLJEN
Telegrafu | vreme | otpreme
dan | čas. | min.
25 | 11 | 01

POSTOVANI GOSPODINE ZUKORLICU,

POVODOM NAJVECEG ISLAMSKOG PRAZNIKA BAJRAMA VAMA LICNO I SVIM VERNICIMA ISLAMSKE VEROISPOVESTI U IME RASKOG OKRUGA I U SVOJE IME UPUCUJEM NAJSRDACNIJE CESTITKE SA ISKRENIM ZELJAMA DA GA PROVEDETE U MIRU DOBROM ZDRAVLJU VESELJU I RADOSTI

S POSTOVANJEM NACELNIK RASKOG OKRUGA
MILE KORICANAC

BAJRAMSKA ČESTITKA IZ VATIKANA

Izgradnja mira u sadašnjosti

Papski koncil za interreligijski dijalog
Nadbiskup Majk Luis Ficdžerald
Pismo povodom završetka mubarek mjeseca ramazana
Bajram mubarek 1424 H. / 2003.g
Grad Vatikan

Ljubav je sposobnost priznanja da svi potičemo od jedne ljudske vrste. U svima treba da vidimo svoju braću i sestre.

Dragi muslimanski prijatelji,

1. Došao nam je mubarek mjesec ramazan i sretni Ramazanski bajram ponovo. Ovim povodom raduje me da Vas pozdravim i uputim Vam najljepše želje. Članovi porodice i prijatelji, u akšam se tokom ovog mjeseca skupljaju oko iftarske sofre, u atmosferi punoj radosti i ljubavi. Ponekad se pozivaju i vjernici iz drugih vjera kako bi učestvovali u ovim radosnim trenucima. Isto tako, jedan broj mesijanaca ima običaj da organizuje iftarske gozbe za svoje prijatelje muslimane. Doista su ovi gestovi prijateljstva dostojni poštovanja, naročito u ovim danima koji svjedoče o velikim previranjima i krizama u svijetu. U ovom bratskom duhu, želim da izrazim svim muslimanima svoje lične čestitke i čestitke papskog koncila za interreligijski dijalog, u povodu sretnog Ramazanskog bajrama, po završetku mubarek mjeseca ramazana.

2. Kao što je običaj u ovim godišnjim čestitkama, želim da Vam uputim neke misli, jer je za ove momente odgovarajuće da svoju poruku posvetimo izgradnji mira. Polazim od poruke koju je Papa Jovan 23. uputio još prije četrdeset godina, 1963.g. svim ljudima dobre volje. U pomenutoj poruci koja nosi naslov "Mir na Zemlji", (Pacem in Terris), rečeno je da je mir građevina koja počiva na četiri stuba: Istina, pravda, ljubav i sloboda. Svaki od njih je neophodan kako bi se uspostavile dobre i harmonične veze između nacija i naroda.

3. Istina je prvi stub, on mora sadržavati priznanje da ljudi nisu svoji gazde. Oni su pozvani da upotpune volju Boga, Stvoritelja svega. On je, Uzvišeni, opšta istina. U domenu međuljudskih veza, istina znači iskrenost. To je osnova bez koje ne može biti međusobnog povjerenja niti plodonosnog dijaloga koji dovodi do mira. Isto tako, istina upoznaje svaku jedinku sa vlastitim pravima.

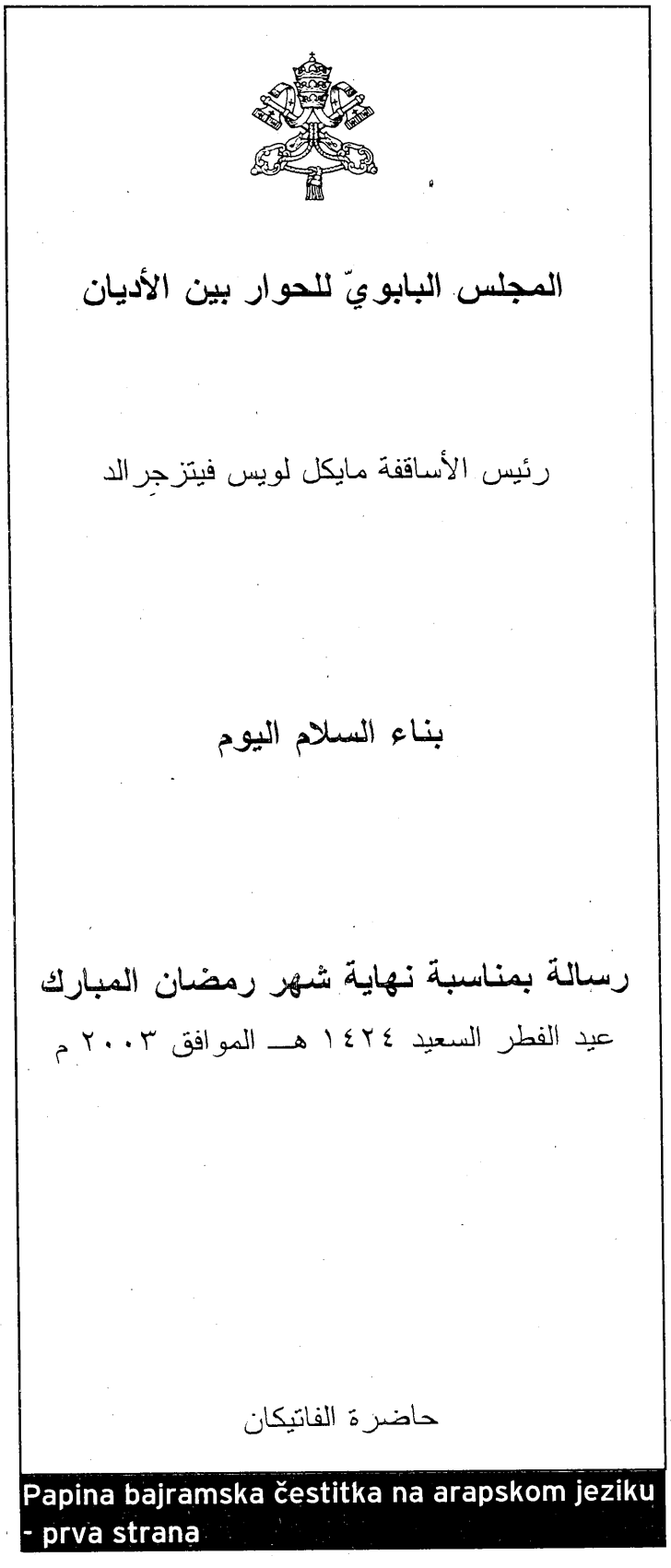

المجلس البابويّ للحوار بين الأديان

رئيس الأساقفة مايكل لويس فيتزجرالد

بناء السلام اليوم

رسالة بمناسبة نهاية شهر رمضان المبارك

عيد الفطر السعيد ١٤٢٤ هـ الموافق ٢٠٠٣ م

حاضرة الفاتيكان

Papina bajramska čestitka na arapskom jeziku - prva strana

4. Međutim, mir ne može opstojati bez pravde. I ne može postojati bez poštovanja časti svakog čovjeka i svih njegovih prava. Nedostatak pravde u odnosima između ljudi, u društvu i među državama dovodi do mnogih poremećaja u našem savremenom svijetu i proizvodi nasilje i tragedije.

5. Uz pravdu mora da postoji i ljubav. Ljubav je sposobnost priznanja da svi potičemo od jedne ljudske vrste. U svima treba da vidimo svoju braću i sestre. Ljubav rađa sposobnost za saosjećanjem u radosti i tuzi. Ona ljude podstiče na senzibilnost prema potrebama drugim kao i prema vlastitim potrebama - bile te potrebe materijalne, misaone ili duhovne. Ljubav u obzir uzima ljudsku slabost i time u duši rađa sposobnost za praštanjem. Opraštanje je neminovna da bi se povratio mir nakon eksplozije sukoba, kada je moguć novi početak, na novim osnovama, nakon pomirenja među suprotstavljenim.

6. Sve to podrazumijeva postojanje slobode, osnovne značajke čovjeka. Sloboda omogućava pojedincu da djeluje otvorenog uma, s odgovornošću. Jer, svi mi smo odgovorni pred Allahom za svaki postupak koji uradimo u izgradnji društva.

7. Pored četiri pomenuta stuba, želim da dodam peti stub, a to je molitva. Mi smo slabi po svoj ljudskoj prirodi i teško nam je živjeti u skladu sa tim uzvišenim principima, osim uz Božiju blagodat. Stoga, mi ponizno Njemu podižemo naše poglede i molimo Ga da nas pomogne Svojim blagodatima. Njegova svetost Papa Jovan Pavao drugi kaže:

"Ako je mir dar Božiji i ukoliko od Njega potiče, gdje ga onda možemo tražiti i kako ga možemo bez duboke i bliske veze sa Bogom? Izgradnja mira koji počiva na sistemu, pravdi i slobodi zahtijeva, prije svega, privrženost molitvi, koji predstavlja otvaranje, slušanje, razgovor i sjedinjavanje sa Bogom, izvorom istinskog mira." (Iz obraćanja Pape Jovana Pavla drugog povodom Dana molitve za mir u Asiziju, 24 januara 2002.).

Njegovo sveštenstvo Papa nastavlja riječima da molitva nije bježanje od stvarnosti, čak naprotiv. Ona nam omogućuje da sa stvarnošću suočimo uz pomoć snage koja dolazi od Boga.

8. Mubarek mjesec ramazan nije samo vrijeme posta. To je, također, vrijeme dubokih molitvi. Želim da vam potvrdim, dragi prijatelji muslimani, da smo ujedinjeni s vama u molitvama koje upućujemo uzvišenom i milostivom Bogu. Molim Njega, uzvišenog, da Allah blagoslovi svakog od vas i vaše porodice. I neka njegov uzvišeni blagoslov bude podsticaj na saosjećanje sa svima koji su patili ili koji pate zbog postojećih sukoba. Neka nam Bog podari svima snagu kako bismo postali istinski graditelji mira.

Uz najljepše čestitke i želje u ovom mubarek prazniku, Bajram mubarek olsun!

Nadbiskup Majkl Luis Ficdžerald

Kako je obilježen Bajram u Svijetu

U Indoneziji muslimani idu u rodna mjesta. U Francuskoj dozvoljeno odsustvovanje sa nastave, u Holandiji se Bajram smatra običnim radnim danom. Indija i Pakistan se kreću ka iznalaženju mirnog rješenja. A šta u Alžiru i Palestini?

Fahrudin SMAILOVIĆ

Indonezija - milioni napuštaju Džakartu za vrijeme Bajrama

Milioni muslimana napustili su indonezijsku prijestolnicu Džakartu uputivši se ka svojim selima u ponedjeljak 24.11.2003. kako bi tamo proslavili Ramazanski bajram. Vlast je preuzela oštre sigurnosne mjere kako bi se preduprijedili eventualni "teroristički" napadi kakvi su viđeni na drugim mjestima u svijetu.

Džamija u Holandiji

Indonezija je najmnogoljudnija islamska zemlja sa 210 miliona stanovnika. Avgusta ove godine desio se napad na turiste u Baliju gdje je poginulo 12 ljudi. Uprkos ovim napadima, indonezijska policija nije našla razloga za brigu u vrijeme kada se Indonežani vraćaju svojim selima da proslave Bajram. Busajr Ahmed, glasnogovornik Indonezijske policije, u izjavi za Rojters je kazao: "Ne vidimo nikako povećanje opasnosti, na osnovu naših posljednjih analiza... Ipak, policija će i dalje ostati u pripravnosti sve dok su u bjekstvu Ezheri i drugi osumnjičeni koje gonimo."

Indonezijska vlast je rasporedila 120 hiljada policajaca kako bi se osigurala bajramska svečanost. Poseban akcent je stavljen na prenaseljeno ostrvo Javu. Glavni grad Džakarta, u kojem živi 12 miliona ljudi, ostala je pusta nakon što su ljudi otputovali na sela zbog bajramskog slavlja.

Bajram u Holandiji - odmor samo za učenike u školama!

Za razliku od ostatka muslimanske manjine u Holandiji, polaznici osnovnih i srednjih islamskih škola kojih im više od četrdeset i čijih učenika ima više od trideset hiljada - jedino će oni moći dobiti dan odmora za Ramazanski Bajram kao oficijelni praznik. Drugi službenici, radnici i studenti muslimani koji rade ili studiraju u holandskim institucijama taj dan mogu provesti kao obični radni dan poput svih ostalih, shodno holandskom zakonu, ili mogu tražiti odsustvo s posla kao u izuzetnim prilikama.

Upravni savjeti islamskih škola u Holandiji odlučili su, kao i prošlih godina, da svojim učenicima, nastavnicima i službenicima odobre odmor u trajanju od dva dana, uslijed razmimoilaženja među muslimanima oko datuma Bajrama, i nacionalnih, grupnih ili mezhebskih razlika koje su zastupljeni u tim školama.

Većina muslimana koji imaju tursko porijeklo drže se zvaničnog kalendara utemeljenog na astronomskom proračunu, shodno odluci turskih vlasti. Većina muslimana arapskog porijekla poštuje odluku saudijskih vlasti koje upravljaju svetim područjima.

Prema izjavi Hasana Befrida, direktora islamske srednje škole Ibn Haldun u Roterdamu, ta škola je odlučila da svoja vrata zatvori u utorak i srijedu, 25. i 26. novembra 2003.g. ako bi prvi dan Bajrama u Kraljevini Saudijskoj Arabiji bio u utorak, ili u srijedu i četvrtak, ukoliko bi Bajram nastupio u srijedu.

Odgovorni u islamskim školama u Holandiji smatraju da se dodjeljivanjem dva slobodna dana za Bajram ne može uvijek riješiti problem razilaženja u preciziranju ova dva najveća islamska praznika. Jer, nekada je razlika u tri ili četiri dana, kao što se desilo ove godine.

Ministarstvo obrazovanja Holandije vjerski usmjerenim školama daje pravo na proslavu glavnih vjerskih praznika. Sekularne i kršćanske škole ne dozvoljavaju muslimanskim učenicima da odsustvuju sa nastave za vrijeme ovih praznika.

Razjedinjenost muslimana Holandije

Muslimani se u Holandiji u određivanju prvog dana Bajrama dijele na dvije frakcije - jedni preferiraju slijeđenje zvaničnog kalendara u zemlji porijekla, kao što rade Turci i Marokanci. Drugi smatraju da treba slijediti odluku saudijskih vlasti, budući da su oni odgovorni za uređenje svetih područja i obreda hadža i umre.

Ove godine se pojavila i treća grupa koja smatra da treba slijediti obavijesti Izvršnog odbora muslimana Belgije, koji je oformio specijalnu komisiju za opservaciju mlađog mjeseca uz zvaničnu pomoć belgijske vlasti. Muslimanima u Belgiji je omogućeno da koriste svemirski opservatorijum u gradu Ikl koji je poznat po visokom tehničkom i naučnom razvoju.

Škola u Francuskoj

Pobornici ovog mišljenja smatraju da Belgija i Holandija predstavljaju jednu geografsku cjelinu, kao što i politički pripadaju zemljama Beneluksa. To mu daje obilježje lokalne jedinice u kojoj su muslimani jedinstveni po pitanju viđenja mlađaka i određivanja posebnog islamskog kalendara. Te odredbe dužni su slijediti i pripadnici muslimanskih manjina raznih nacionalnosti.

Nekoliko puta su propali pokušaji ujedinjenja muslimana u Holandiji u posljednjih nekoliko

Abdulaziz Butefliqa, predsjednik Alžira

godina. Belgija je uspjela 1999. g. nakon izbora u Islamskoj zajednici da izabere Izvršni odbor muslimana Belgije, koji je počašćen priznanjem od Države kao jedini sagovornik Vlade i zvaničnih institucija.

Alžir - abolirane hiljade zatvorenika

Uoči nastupanja mubarek Ramazanskog bajrama, alžirski predsjednik Abdulaziz Butefliqa izdao je ukaz kojim je 3080 zatvorenika pušteno iz zatvora ili im je smanjena kazna.

Iz ovog pomilovanja koje je izrečeno u subotu 22.11. izuzeti su oni koji su pritvoreni zbog terorizma, otuđivanja privatne ili društvene svojine, korupcije, zloupotrebe ovlasti, falsifikovanja novca, trgovine ili rasturanja droge, moralnih prekršaja poput silovanja ili bluda, uz osobe koje su upotrebljavale silu ili oštećivale imovinu unutar kaznenih institucija.

Predsjednički ukaz precizirao je da ova odluka ima za cilj "ublažavanje zatvoreničkih muka, ojačavanje jedinstva, uzdizanje principa tolerancije i unapređivanje duha nacionalnog pomirenja."

Opozicija je protestvovala tvrdeći da je u zatvoru ostalo još mnogo onih koji nisu počinili nikakav zločin. Vlast to zna, ali ih pomilovanje nije obuhvatilo. Pobornici nacionalnog pomirenja Alžira kao prvi uvjet stavljaju puštanje političkih zatvorenika računajući i one koji su optuženi za nasilničko ponašanje.

Hasen Urejbi, zastupnik u alžirskom Parlamentu kaže: "Ja uvijek govorim da nacionalno pomirenje nije sa Frontom socijalističkih snaga, Pokretom nacionalne refo-

rme ili sa Frontom oslobođenja. Pomirenje treba da se obavi sa Frontom islamskog spasa koji je osvojio ogromnu većinu na parlamentarnim izborima 1991. g., da bi nakon toga bio izvršen udar i cijepanje Fronta. Neki su otišli u brda, neki su pobjegli van, a neki su pohapšeni. Iz tog razloga, nacionalno pomirenje mora se obaviti sa ovim ljudima.

Abbas Medeni, vođa zabranjenog Fronta islamskog spasa započeo je inicijativu kojom traži prekidanje nasilja u Alžiru, puštanje svih zatvorenika, otkrivanje sudbine izgubljenih, ukidanje vanrednog stanja, kao i druge uvjete koji su postavljeni pojedincima u Vladi, Armiji i drugima, kako bi se prekinuo lanac nasilja koji hara državom više od decenije.

Alžirska vlast je Abbasa Medenija osudila na 12 godina zatvora, nakon ukidanja izbora iz 1992. g. na kojima je Front odnio ubjedljivu pubjedu. To je potaklo talas nasilja koji je trajao zadnju deceniju. Medeni je pušten 1997. g. nakon što je proveo 5 godina u zatvoru.

U kućnom pritvoru Medeni je živio do 7.2.2003., da bi bio pušten uz uvjet da ne daje izjave za javnost, ne drži hutbe u džamijama i ne vrši političke ili društvene aktivnosti.

Front islamskog spasa oformljen je marta 1989.g. nakon promjene Ustava i uvođenja višestranačja u Alžir, oktobra 1988.g. Kao što smo rekli, ova stranka je zabranjena 1992. g. u krizi koja je uslijedila nakon izbora 1991.g.

Bajram u Francuskoj - škole bez muslimana

Muslimanskim učenicima u francuskim školama, koledžima i faklutetima odobreni su slobodni dani za Ramazanski bajram koji nije državni praznik Francuske, već se smatra običnim radnim danom.

Svi muslimani u Francuskoj odsustvuju sa nastave iako se Bajram ne smatra državnim praznikom.

Batist Omufijer, nastavnik u jednom pariskom kvartu, kaže: "Zakazao sam rutinski ispit djeci u utorak i rekao sam im da se pripreme. Na to se pobuniše muslimanski učenici i uglas povikaše: 'Gospodine, toga dana nam je Bajram'. Ja sam se nasmijao i odgodio ispit za drugi dan".

Dijeljenje paketa zatvorenicima

Raspodjelu poštanskih paketa, koju vrše humanitarne organizacije Džemal Masravi smatra najvažnijom aktivnošću u vrijeme Bajrama. Ovaj zvaničnik Organizacije Igasa dodaje da je to gest solidarnosti sa zatvorenicima iz redova muslimana koji doživljavaju radost Bajrama iza zidova zatvora. Ovo je i gest ljudske solidarnosti islama sa nemuslimanima, jer "naš posao obuhvata sve, bez izuzetaka".

Statistika francuskih zatvora pokazuje da je većina zatvorenika u francuskim zatvorima marokanskog i arapskog porijekla. To je podstaklo Francuski odbor za vjeru islam da ukaže na važnost brige o ovom sloju ljudi muslimanskih doseljenika. Ovaj odbor je zatražio i da se uvedu imami za zatvorenike.

Poštanski paket koji dijelimo zatvorenicima sadrži olovke i papire da bi ti ljudi mogli pisati svojim porodicama, zatim čestitke i nešto slatkiša i keksa.

Dio sredstava kojim se finansira ovaj projekt dolazi iz kase zekatu-l-fitra, u iznosu koji je Evropski odbor za fetve odredio ove godine - 5 eura ili 6 dolara. Prikupljanje zekatu-l-fitra u Francuskoj se obavlja neposrednim putem, zatim putem sanduka ispred džamija, u trgovinama. Muslimanima je, također, omogućeno da sadekatu-l-fitr uplate i posredstvom Interneta i bankovnih kartica.

Emiraćani i parfemi

Artikli koje Emiraćani kupuju malo se razlikuju od ostalih Arapa koji borave u toj zemlji. Uz bajramsku odjeću koju kupuju djeci ili ženama, oni običavaju kupovati razne mirise i parfeme kojima mirišu svoje kuće kako bi boravak gostiju bio što ugodniji.

Emiraćanin Muhammed Galum kaže: "Miris od zapaljenog drveta i neki drugi parfemi posebna su tradicija u Zalivu. Većina zalivskih domova se trudi da njima ukrasi svoje domove i dočekuje goste. "Mi se u proslavljanju Bajrama ne razlikujemo mnogo od ostalih muslimanskih porodica. Kupujemo odjeću za djecu i supruge i nastojimo da to obezbijedimo nešto prije Bajrama. Nešto se razlikujemo od ostalih muslimana po tome što dosta koristimo mirise za bajram, a posebno miris zapaljenog drveta".

Postoji više vrsta drveta koje su pogodne za korišćenje kao miris u prostorijama. Neke su skuplje, neke jeftinije. Ovi mirisi se u Emiratima koriste i u prostorijama za muškarce i u prostorijama za žene.

Indija i Pakistan slave "miran" Bajram

Nastupanjem Ramazanskog bajrama u Pakistanu i Indiji zašutjeli su topovi u oblasti Kašmira gdje muslimani čine većinu stanovništva. Oko tog područja ove dvije države vode spor od osamostaljenja, 1947.g. Uzrok ovog zatišja jeste dogovor ove dvije države oko prekidanja ratnih djejstava s početkom od prvog dana ševvala, srijedom, 26. novembra.

Pakistan inicijator

Pakistan je predložio da se prekinu ratne aktivnosti duž sporne granice u regiji Džamo i Kašmir. Indija je na to pozitivno odgovorila, a obje zemlje su odredile da prvi dan Bajrama bude u srijedu, 26. novembra.

Indijski premijer Atalbahari Vadžbai posjetio je dolinu Kašmira u aprilu ove godine i pružio ruku pomirenja Pakistanu. Tom prilikom je zatražio da se prekinu neprijateljstva i da se sve nesuglasice rješavaju putem pregovora. Od toga dana počeli su se popravljati odnosi između ove dvije države - otvaranjem zajedničkih puteva i nastavljanjem potpunih diplomatskih odnosa.

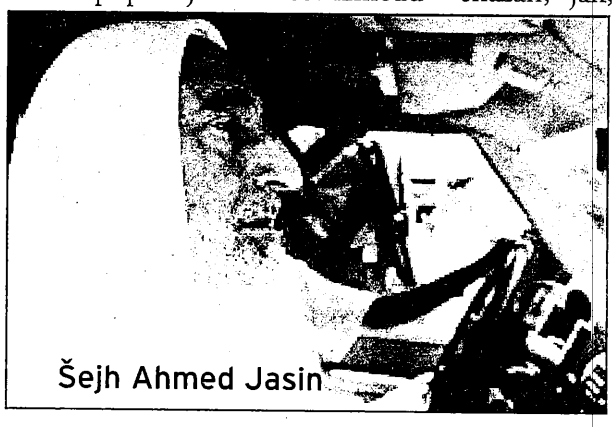
Šejh Ahmed Jasin

Dijalog sa Indijom

Glasnogovornik Pakistanske vojske oficir Ševket Sultan kaže: "Nadamo se da će ovaj prekid vatre dovesti do dijaloga". Zatim je dodao: "Na sreću, Indija je ovoga puta pozitivno odgovorila na pakistanski prijedlog jednostranog prekida vatre."

Pakistanski Premijer Mušerref

Oficir Sultan je potvrdio da su indijski i pakistanski oficiri na terenu obavili razgovore uz pomoć vruće linije koja je postavljena nedavno radi implementacije prekida vatre.

Jasin: Bajram je onda kada Ummet bude jak

Šejh Ahmed Jasin, vođa i osnivač Pokreta islamskog otpora (Hamas) pozvao je arapske i islamske narode na jedinstvo, solidarnost i odabir puta džihada na Allahovom putu kao rješenja za oslobađanje od kolonizacije kojoj su muslimani izloženi. On smatra da će Bajram biti povod istinske radosti tek kad Ummet bude jak. Ovo je šejh izjavio u svojem obraćanju povodom Ramazanskog bajrama putem mreže Islamonline.net.

"Ovaj Bajram od nas zahtijeva napredak, razmišljanje, solidarnost, potpomaganje. Zahtijeva bratstvo koje dostiže stepen izazova. Bajram je onaj dana kada Ummet postane snažan, jak, stamen... A što se tiče bajrama u kojima se čini dova, pokorava Allahu, ograničavajući se na tome, a Ummet ostaje u neredu, nepokornosti Allahu, razjedinjenosti, potčinjenosti u vlastitoj zemlji i svetinjama, ti bajrami jačaju iman i uzdižu njegovu vrijednost kod čovjeka, ali taj iman treba da se oživi, razdrma i ojača."

Na kraju svoje izjave, šejh Jasin je čestitao Ummetu nastupajući Bajram riječima: "Neka Allah ukabuli naša dobra djela. Bajram mubarek olsun. Berićetni bili vaši napori, udjeljivanja i podrška vašoj braći u svim krajevima svijeta, a posebno mudžahidima koji trebaju vašu materijalnu i moralnu podršku - naročito dovu. Pred njom se vrata ne zatvaraju".

TURSKA NA UDARU TERORIZMA

Eksplozija koja je potresla islam

Ko je to izabrao baš Tursku u kojoj je vlast u izuzetno dobrom odnosu sa svojim narodom na principima i vrijednostima islama

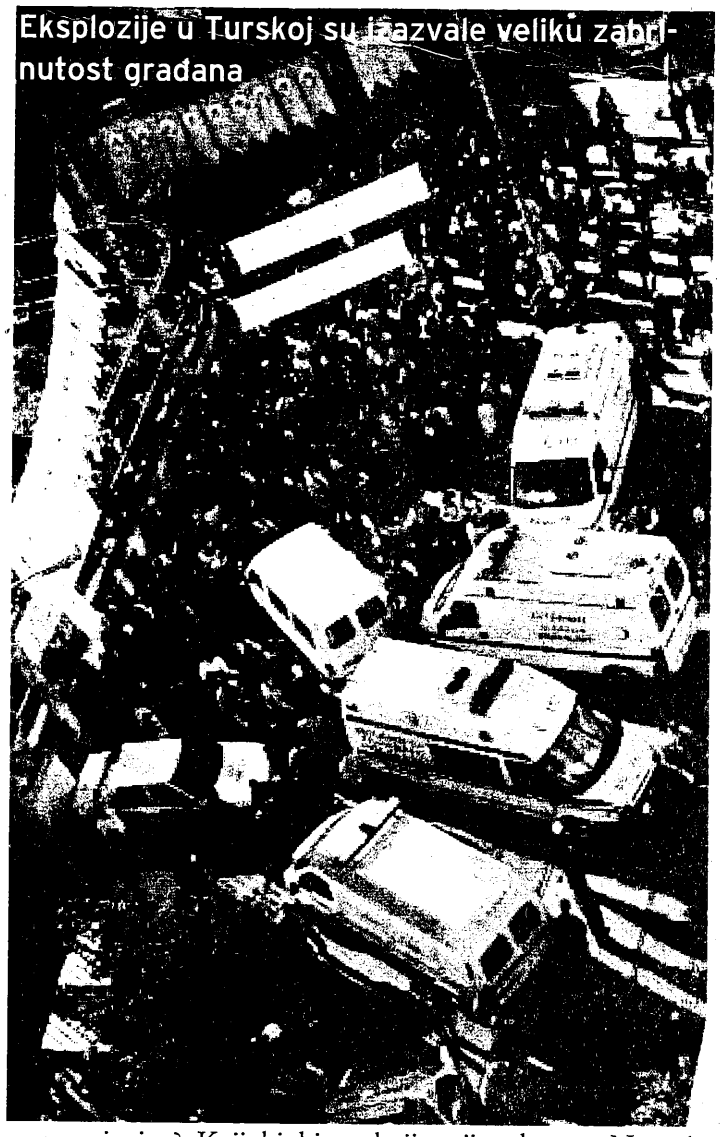

Eksplozije u Turskoj su izazvale veliku zabrinutost građana

Ahmed TASGETIREN

"Sinagoga je dobro čuvana. Oni koji su izveli ovaj napad bili su svjesni toga da se ne mogu približiti sinagogi, kao i to da će u tom napadu poginuti dosta muslimana. Ustvari, tako je i bilo. Zaista je za čuđenje da islamski teror nije napravio razliku između Jevreja i muslimana." (Radikal gazetesi, 16. novembar 2003.)

Ovo su riječi bivšeg izraelskog ambasadora u Turskoj i bivšeg savjetnika ministra za spoljne poslove Alona Liela.

Iz ove Lielove konstatacije, iako je osuđujuća, možemo zaključiti da napadači nisu pravili razliku između Jevreja i muslimana i da su znali da će u napadu izginuti i jedni i drugi.

Iako mediji melju skoro istu priču da iza svega toga stoji "Al Kaida", jer se direktno dovodi u vezi sa borbom "protiv Izraela", nameće se pitanje otkud sad poginuli muslimani? I da li se islam kao riječ može povezati ili zajedno stajati sa riječju teror?

Mnogo je nejasnoća koje u glavi ostavljaju znak pitanja. Međutim jasno je to da će ovaj teroristički napad ostaviti svoje krvave tragove na pozornici prljave igre. Pogotovu ako se zna da je Turska islamska zemlja. Da je na vlasti partija koja se često dovodi u vezi sa islamom. Da je zvanična vlast bliža Palestini nego Izraelu u njihovom dugogodišnjem sporu, što je tradicionalno i prirodno. Tako da se tačno ne zna da li se ovim želi izraziti blizina turske vlasti sa Palestinom ili Tursku okarakterisati kao novu pozornicu "islamskog terorizma".

Takođe, ako se uzme u obzir iračka kriza i stav Partije pravde i prosperiteta, te stav turskog Parlamenta, a još izrazenije stav širokih masa prema američkoj politici u Iraku, što je itekako ostavilo posljedice na odnose Turske i SAD-a, nameće se pitanje da li se ovim želi ocrniti zvanična i demokratski izabrana vlast u Turskoj. Sada kada Amerika sve češće i sve više nailazi na otpor u Iraku samo slijep ne može prepoznati razliku u napadima u Izraelu ili Iraku sa ovim napadom u Turskoj.

Još više će nas začuditi to da se napad desio upravo u mjesecu ramazanu, kada je atmosfera međusobnog opraštanja, pomaganja, pažnje prema komšijama, razvijanja međusobne ljubavi i tolerancije, koji je to "islamski teror" koji bi pogazio sve ove svete principe? Koji bi bio uzrok tolikim muslimanskim žrtvama? Koji bi razlog navukao toliki bijes i srdžbu na svoju vjeru? A ako bi stvarno to uradio da li biste ga uopšte nazvali islamskim.

Ko je to izabrao baš Tursku u kojoj je vlast u izuzetno dobrom odnosu sa svojim narodom na principima i vrijednostima islama, te mjesto i vrijeme? I na kakve je koristi mogao računati taj koji je taj napad izveo?

Ako je to izvela "islamska organizacija" zar može biti islamska a da ne poznaje osnovne principe ratovanja u islamskom pravu u kojim su civili potpuno izolovani i zaštićeni.

Zar prvi islamski halifa Ebu Bekr r.a., kada je poslao svoje vojskovođe, nije upozorio: "Ne smijete dirati žene. Ne smijete dirati djecu. Ne smijete dirati bogomolje niti one koji u njima borave. Ne smijete paliti. Ne smijete sjeći stabla."

Turska u ovom slučaju nije ratni poligon. Zar na mjestu napada nije bila bogomolja? Zar na mjestu napada nije bilo žena i djece?

Prema tome, ni u kakvom slučaju ne može se islam dovoditi u spregu sa onim što se desilo te subote.

Tačno je da se ni na koga ne može uperiti prstom niti govoriti o tome ko i koliko ima koristi od toga, ali se sa sigurnošću može reći da je velika dezinformacija i velika nepravda pisati i govoriti da se radi o "islamskom teroru".

U svakom slučaju, svi znaju da je najlakše prazninu dopunjavati i začinjavati sa Al Kaidom ili sa Bin Ladenom, kome ni traga ni glasa nema, kao što Amerika sve praznine popunjava sa Saddamom.

Zaista se pitamo:

Kome ovaj napad ide u korist?

(Sa turskog preveo Jakub Leković)

Prizor nakon eksplozije u Istambulu

MEDIJSKA HISTERIJA PROTIV HIDŽABA U FRANCUSKOJ

Pokrivena ili ne - problem je isti

Samir KAJOSHAJ

Lila i Alma'a Levi, dvije muslimanske djevojke, ove jeseni glavne su zvijezde u francuskim medijima. Događaj, koji je po ko zna koji put javnost ove velike evropske zemlje pokrenula na javnu raspravu o problemu hidža-

Lila i Alma Levi sa svojim ocem

ba, je izbacivanje ove dvije sestre iz državne škole koju su pohađale zbog islamskog načina odijevanja. Kako se čini, sve su prilike da će i ova epizoda ove duge tragikomične "francuske serije" imati svoj konačni kraj tek kada francuski Vrhovni sud donese konačnu odluku o nošenju hidžaba na javnim mjestima. Bilo da Vrhovni sud zabrani ili odobri nočenje hidžaba, to će konačno staviti tačku na priču koja traje još od 1989. godine, kada su se na ulicama francuskih ulica pojavile prve "žene sa maramama". Kao i mnogo puta prije toga, u svom već izvježbanom i prepoznatljivom stilu, francuski mediji su ovaj problem propratili iz svih uglova, dajući sestrama Lili i Almi epitet medijskih (anti)zvijezda. Jer one su predstavnice svih onih žena koje se, prema viđenju francuske javnosti, bore protiv državnog sekularističkog uređenja.

Sve u ime sekularizma

U ime zaštite vrijednosti sekularističkog društva kakvo je francusko, a posebno u ime državnih škola koje nisu pretjerano prijateljski raspoložene prema islamu, pokrenuta je prava medijska hajka na sve one koji misle da muslimanska žena ima pravo da nosi hidžab bilo gdje u svijetu, pa i u Francuskoj. Tokom prošlog mjeseca na naslovnoj strani uticajnog časopisa "L' Expresse" našla se slika zamotane djevojke koja zbunjeno gleda u sliku Nicolasa Sarkozia, francuskog ministra unutrašnjih poslova. Razlog djevokinog zaprepašćenja valjda treba da bude veliki naslov "Sekularizam protiv islama... (neprihvatljive religije)." Naravno, ono što je u islamu neprihvatljivo za ovaj časopis i što mu vidno predstavlja problem jeste tolerisanje hidžaba u državnim školama i na javnim mjestima. "L' Expresse" je na ovaj način jasno ispalio signalnu raketu na Nicolasa Sarkozia zbog njegove objektivnosti po pitanju hidžaba u francuskoj javnosti. Ono što posebno smeta ovom časopisu jeste Sarkozijeva javna odbrana hidžaba kao "muslimanskog običaja koji treba poštovati". Ako se tome doda i njegovo prisustvo na jednom od velikih kongresa "Francuskog Savjeta za islam" tokom aprila ove godine, jasno je zašto je ovaj ministar meta napada francuskih medija. Zamjera mu se i veliki trud za promovisanje ovog islamskog savjeta, u kojem prema ovom časopisu sjede sve sami "fundamentalisti" koji su i "izglasali Sarkozia na izborima 2003. godine". "L' Expresse" svoje strelice okreće i prema ljevičarskim časopisima zbog njihove vidne neutralnosti po ovom pitanju, što se objašnjava strahom Socijalističke partije, najveće opozicione stranke, da bi svojim miješanjem u ovaj problem izgubila podršku svojih tradicionalnih glasača - marokanske zajednice koja inače predstavlja respektabilnu biračku snagu. Bilo kakva podrška zabrani nošenja hidžaba u javnosti odnijela bi im mnogo muslimanskih glasova, koji tradicionalno glasaju za ljevicu.

Muslimanski "anti-hidžab" aktivisti

Jedan od paradoksa napada desničarske štampe jesu i intervjui sa "eminentnim" muslimanskim i arapskim intelektualcima koji pripadaju javnim zagovornicima zabrane nošenja hidžaba u javnosti. Nekoliko Arapa koji žive u Francuskoj intervjuisano je po ovom pitanju. Oni su dali svoje "stručno" mišljenje o ovom problemu. Opšti zaključak njihovih analiza je da "hidžab ugrožava same temelje francuske republike". Tako je za "L' Expresse" iranska intelektualka Shahdrot Džafman,

Lila Levi

"To je više od besa. To je duboki osjećaj nepravde."

inače autor knjige pamfleta nazvane "Dolje hidžab!", dala svoje mišljenje o hidžabu kao žena i kao "muslimanka". Ova žena, koja je 1990. godine došla u Francusku, pričala je o svom traumatičnom iskustvu iz vremena kada je morala da nosi tradicionalnu iransku žensku nošnju "čador"! Shahdrot je zbog toga, kako kaže, "da bi zaštitila mlade muslimanke", javno tražila da se hidžab zabrani u Francuskoj "kako bi se mladim djevojkama dalo pravo da osjete blagodeti zapadne civilizacije". Ipak, knjiga g-đe Džafman nije jedina koja se bavi pitanjem hidžaba u Francuskoj. Nekako u isto vrijeme, Donia Buzar i Saida Kada, obije marokanskog porijekla, zajedničkim snagama napisale su knjigu pod nazivom "Jedna je pokrivena, druga nije - problem je isti". Na naslovnoj strani ove knjige je slika pokrivene Donie Buzar pored nepokrivene Saide Kada. Knjiga, čije je prvo izdanje odmah rasprodato, vodi tihi dijalog o hidžabu unutar same Islamske zajednice u Francuskoj. U njoj se na 300 strana opisuju tolerancija i dijalog prisutni u marokanskoj zajednici u Francuskoj i donosi zaključak da je hidžab, kako to kaže Donia Buzar, "lično pravo" i da stoga ne može biti u konfliktu sa sekularističkim vrijednostima francuskih državnih škola, već zapravo zastupa slobode koje tako zdušno brani francuska javnost. Ipak, nisu svi toga mišljenja.

Od naučnog do ženskog gledišta

Tako, u zavisnosti od vrste, različiti francuski časopisi pristupaju na različite načine problemu hidžaba u francuskim školama. Tako oktobarsko izdanje naučnog časopisa "Science et Vie" bavi se "naučnim dimenzijama" ovog problema, fokusirajući se na edukacione programe, koji su prema ovom časopisu u suprotnosti sa vjerskom tradicijom. Naime, prema ovom časopisu "vjerska učenja oslanjaju se na iracionalno i nedokazano, što je u suštoj suprotnosti sa naučnim otkrićima". Pored naučnih, i veliki broj tzv. "ženskih časopisa" iz različitih perspektiva bavi se problemom hidžaba. Tako "Des magazine" posmatra uticaj islama na trenutne modne trendove. Taj uticaj potvrđuje, prije svega, trenutnom modom dugih haljina koja je preplavila ulice Londona, Pariza i ostalih evropskih prijestonica. Cijela stvar sa modnim trendom dugih i zatvorenih haljina, prema mišljenju ovih časopisa, neće dugo trajati - poredeći sve sa modom mini suknje tokom 60-godina prošlog vijeka. Ovaj magazin također primjećuje da je hidžab "daleko udobniji u hladnim evropskim krajevima nego u vreloj Africi". Tako, različiti časopisi u zavisnosti od svoje političke i tematske orijentacije posmatraju ovaj problem na različite načine. Ipak, opšte je mišljenje, koje je u velikoj mjeri i mišljenje francuske javnosti, da je hidžab nešto što "u principu ponižava ženu". Prema većini medija hidžab je u potpunosti neprihvatljiv u sekularističkom društvu kakvo je francusko. On ruši same principe i temelje takvog društva, zbog čega ga treba zabraniti. Ipak, to nije mišljenje svih medija i ne treba ga generalizovati. Kada su sestre Lila i Lama bile izbačene iz škole zbog hidžaba, Acsafi Tronsisian, novinar časopisa "Le Monde", opisao je one koji zagovaraju zabranu hidžaba u francuskim školama kao "zatucane sekularističke ajatollahe". Ipak, jasno je da su, u momentu dok sestre Lila i Lama (a sa njima i cijelokupna muslimanska zajednica u ovoj zemlji) očekuju odluku Vrhovnog suda, francuski mediji, političari i cijelokupna javnost osjetili da je vrijeme da daju svoje mišljenje i usmjere Vrhovni sud ka "pravoj" odluci. Stoga ostaje da se vidi hoće li konačnu pobjedu odnijeti dvije nedužne sestre koje su ne svojom voljom postale simbol muslimanki koje se bore za svoja prava ili "zatucani sekularistički sinovi Le Pena i Širaka".

Laurent Levi - otac

"Učiteljica u njihovoj školi mi je rekla: 'Ali Vi ne razumijete kako nam je teško sjedeti ispred djece obučene na takav način' na šta sam joj odgovorio: 'to je teška profesija, ali Vi ste je sami izabrali.'"

Džamija Mornara na Pristanu u Ulcinju

Džamija Mornara je izgrađena vjerovatno prije dolaska Turaka na ove prostore početkom XV vijeka. Stil i kamen gradnje nedvosmisleno govore o tome da su je gradili Mauri koji su imali izuzetno jake trgovačke veze sa Ulcinjom još u doba vladavine Venecije. Osvajanjem Ulcinja 1571. godine, Turci su bili iznenađeni ugledavši prekrasnu džamiju na samoj obali mora.

Ismet KARAMANAGA

Džamija Mornara na Pristanu, na samoj obali, predstavljala je simbol vjere muslimana na ovim prostorima. Dugo je sa visoko uzdignutim minaretom postojala tu i prkosila zubu vremena i prohujalim vijekovima, snažnim olujama i zemljotresima, sve do onog momenta kada su bolesni umovi i ljudska ruka odlučili da je uklone. Za sve nas koji je danas gledamo na fotografijama je bolna činjenica, a još bolnija je za one koji su još živi i koji se sa tugom i nostalgijom sjećaju prelijepe džamije Mornara i njenog vitkog minareta.

Rušena je temeljito, kamen po kamen, kako ne bi ostao nikakav trag njenog postojanja sa sasvim jasnim ciljem... Ali vremena su se promijenila, točak historije je počeo pozitivno da se okreće na ovim prostorima. Počele su se tiho pojavljivati fotografije, počele su se buditi uspomene starijih ljudi koji su se rado sjećali džamije Mornara, groblja i njenih pratećih objekata. Gradnja jednog objekta u njenoj blizini, rušenje i gaženje njenih temelja izazvalo je revolt i ogorčenje ljudi i probudilo je svijest, a i savjest mnogih koje je nagnala na razmišljanje da je došlo vrijeme za obnovu džamije Mornara na samoj obali na njenim starim temeljima. Ovo je uticalo na to da Islamska zajednica podnese zahtjev Republičkom zavodu za zaštitu spomenika kulture na Cetinju da se dozvoli iskopavanje temelja i tačno utvrdi lokacija džamije. Naravno, uz to je išao i zahtjev o njenoj obnovi kao i zaustavljanje gradnje objekta koji već duboko svojim temeljima nagazio mihrab džamije. Iskopani su temelji džamije i minareta i tu se stalo. Građani s pravom traže reviziju urbanističkog plana Pristana po kojem bi bila predviđena i obnova džamije Mornara.

Nažalost, sada se sa obnovom džamije još čeka zbog neažurnosti SO Ulcinj i njenih organa. Međutim, sigurno je da će se džamija obnoviti i zahvaljujući Bogu opet će zablistati i zasjati starim sjajem baš kao i što je izgledala nekada.

Biće to i spomenik jedne impozantne kuturne baštine našeg naroda na ovim prostorima. Biće to pobjeda pravde nad nepravdom koja je učinjena nekad, ne tako davno, jednom vjerskom objektu, jednom narodu, jednoj vjeri, koja nikad nije nikog ugrožavala na ovim prostorima. Naprotov, vjera je bila i ostala vjerna jednom suživotu i nadasve dobrim odnosima raznih naroda i raznih konfesija. Biće to i pobjeda pravde za jedan spomenik prve kategorije, koji će dolazećim generacijama ostaviti u nasljede vjeru i jednu bogatu historiju.

Džamija Mornara je dugo vremena, kao i uz druge impozantne objekte, krasila Pristan, dušu našega grada. Nažalost, taj Pristan danas ne postoji. Postoji samo njegov reljef. Kao i džamija, i mnogi drugi objekti su uklonjeni zahvaljujući nekim novim planerima koji su mu oduzeli dušu, ostavljajući ga bez parkova i zelenila. Danas je Pristan načičkan plastičnim kontejnerima - kioscima sa mnogo štošta ružnog, pogotovo za vrijeme turističke sezone kada se on pretvara u kič i vašarište na svakom koraku. Na nekadašnji Pristan danas podsjeća samo turbe na kraju Male plaže. Za džamiju Mornara koja je bila najmarkantniji objekt Pristana vezane su mnoge legende ali i mnoge istinite priče. Istinita je činjenica da su se u njoj mornari okupljali u svojim zadnjim molitvama odlazeći u svijet, u nepoznato. Molitve upućene Bogu za sretan povratak svojim porodicama sa svojih dalekih putovanja. Od teško zarađenog novca mornari su jedan dio odvajali za džamiju i siromašne vjerujući da im je Bog uslišio molbe nakon njihovog povratka kućama.

Karakteristična je i njena arhitektura, posebno pratećih objekata. Svakako, najkarakterističniji je bio vitki visoki minaret od kamena vezanog olovom na čijem se vrhu nalazio feral čija je svjetlost mornarima bila signal da se približavaju voljenom gradu. Taj vitki minaret je bio i ostao simbol vjere na ovim prostorima jer dolazeći sa mora visoko se uzdizao i dominirao Pristanom. Zato je neophodno da se ubrzaju radovi na obnovi džamije Mornara na Pristanu. Narod i vjernici su spremni da daju svoj doprinos njenoj obnovi i ona će van svake sumnje izgledati onako kako je izgledala prije 1931. godine kada ju je ruka bezdušnika srušila. Na potezu su opštinski moćnici koji moraju da makar malo opravdaju povjerenje upravo tog naroda, tih vjernika, moraju da se angažuju kako bi se što prije promijenio urbanistički plan Pristana i kako bi se konačno džamija obnovila i uklopila u taj plan. Naravno, na istom mjestu, na istim temeljima mora da se kao feniks iznikne i ponovo zasja svojom vitkošću i ljepotom.

Moj djed Mula Ismail Karamanaga bio je jedan od vodećih imama u toj džamiji sve do 1918. godine, kada se preselio na Ahiret. On je dao veliki doprinos svojim radom i svojom pojavom razvoju islama na ovim prostorima te zato ovaj tekst posvećujem njemu i njegovoj duši.

Džamija Mornara u Ulcinju

NOVI VID RAMAZANSKIH AKTIVNOSTI

Muftija sa svojim saradnicima posjetio zatvore u Srbiji

U povodu mjeseca ramazana, obavljene su posjete kazneno-popravnom zavodu u Nišu i okružnim zatvorima u Novom Pazaru i Kragujevcu. Posjete su veoma dobro prihvaćene od strane ljudi koji su na izdržavanju kazni u tim zavodima, od uprave i od lokalnih medija. One predstavljaju dio priprema za uvođenje vjerskih službenika u javne ustanove u Srbiji, na prvom mjestu u zatvore i Vojsku.

Delegacija Mešihata Islamske zajednice Sandžaka na čelu sa predsjednikom muftijom Muamer-ef. Zukorlićem i njegovim zamjenikom Mevlud-ef. Dudićem, posjetila je u periodu od 18. do 20. novembra najznačajnije kazneno-popravne ustanove u Srbiji.

U posjeti Kazneno-popravnom zavodu u Nišu delegacija se sastala sa pripadnicima islama koji su na izdržavanju zatvorske kazne u toj ustanovi. Muftija je u tom razgovoru upoznat sa njihovim vjerskim potrebama i istakao je svoje uvjerenje da će uskoro doći do značajnijih promjena na tom polju, tako da će svaki vjernik moći dobiti adekvatnu vjersku uslugu i ostvariti sva svoja vjerska prava u ovakvim ustanovama.

Prilikom sve tri posjete Muftija je poručio da se Islamska zajednica na odriče nijednog svog člana, uključujući i teške zakonske prijestupnike. Ukazao je na to da su vrata teobe kod Uzvišenog Gospodara uvijek otvorena i da zajednica očekuje da ovi ljudi što prije izađu na slobodu, preporođeni, i da nastave da žive kao konstruktivni članovi šire društvene zajednice.

Muftija se sastao sa rukovodstvom Kaznenopopravnog zavoda u Nišu gdje je dobio uvjeravanja da pripadnici islama u ovoj ustanovi, ni po vjerskoj ni po drugim osnovama, nisu diskriminisani, što su potvrdili i sami zatvorenici.

U razgovoru sa pripadnicima islama koji su u pritvoru ili na izdržavanju zatvorske kazne u Okružnom zatvoru u Novom Pazaru, Muftija je izrazio spremnost da se uključi u rješavanja vjerskih i drugih zahtjeva zatvorenika. Neki od prisutnih su izrazili želju za čitanjem islamske literature. Osnivanje biblioteke bi bio pravi način da se obezbijedi literatura za zatvorenike. Muftija Zukorlić je pristao da Mešihat bude osnivač ove biblioteke i da dobavi jedan broj knjiga iz vlastitih izvora i iz donacija.

Nakon razgovora sa zatvorenicima, Muftija i Dudić su obavili razgovor sa upravnikom Okružnog zatvora u Novom Pazaru Džemailom Dupljakom. Upravnik je pozdravio inicijativu o posjeti zatvora i izrazio svoje zadovoljstvo odzivom na ovoj posjeti. Prihvatio je inicijativu Mešihata za otvaranjem zatvorske biblioteke rekavši kako su sada stvoreni prostorni uvjeti za otvaranje. Gosp. Dupljak je istakao da je za vrijeme ramazana zatvorenicima omogućeno da dobijaju hranu od kuće za iftar.

Prilikom posjete Okružnom zatvoru u Kragujevcu, gdje je Muftija prenio svoju poruku zatvorenicima, obavljen je i sastanak sa upravnikom gosp. Slobodanom Miščevićem. Muftija je zatražio da se zatvorenicima za Bajram dozvoli boravak kod kuće, što je naišlo na odobravanje od strane domaćina.

Nakon svih ovih posjeta gosti su zatvorenicima podijelili prigodne ramazanske poklone.

Mešihat smatra da su zatvorenici vrlo bitna kategorija u društvu i da od njihovog ponašanja nakon izlaska iz zatvorskih ustanova ovisi stepen kriminaliteta u društvu. Ovim se pravi prvi važan korak u otklanjanju negativnih posljedica desetogodišnje ateizacije društva, čime se otvaraju vrata vjeri, kako bi zajedno sa drugim ustanovama dala doprinos cjelokupnim civilizacijskim reformama u društvu.

Mešihat Islamske zajednice Sandžaka planira da u okviru Vjersko-prosvjetne službe formira poseban sektor koji će se baviti pružanjem vjerskih usluga zatvorenicima. (F.S.)

Osuđenici u Niškom zatvoru za vrijeme susreta sa Muftijom

Mevlud-ef. Dudić, Muftija i upravnik Okružnog zatvora u Novom Pazaru Džemal Dupljak u razgovoru sa zatvorenicima

Mešihat je spreman da se uključi u rješavanje vjerskih i drugih problema zatvorenika

Pojmovnik

Šerif MARUKIĆ

U organizaciji Ministarstva za ljudska i manjinska prava u utorak 11.11.2003. godine, u 18 sati, u dvorani Biblioteke grada Beograda, održana je promocija dviju značajnih publikacija. Promovisan je "Pravoslavni, katolički, islamski, jevrejski i protestantski pojmovnik" i "Vodič kroz postupak pred Evropskim sudom za ljudska prava."

U Pojmovcniku su sadržana objašnjenja osnovnih termina iz navedenih religija, a u Vodiču su date informacije o načinu i putevima za ostvarivanje prava pred Evropskim sudom za ljudska prava.

Na prjmociji su se prisutnima obratili Rasim Ljajić, ministar za ljudska i manjinska prava; Mladen Vukčević, specijalni savetnik predsednika Srbije i Crne Gore.

O Pojmovniku su govorili: direktor medrese "Gazi Isabeg" Mevlud ef. Dudić, profesor Bogoslovskog fakulteta u Beogradu Radovan Bigović, župski vikar Lorand Kilbertus, rabin Isak Asiel i autor Slobodan Karanović, savetnik ministra za ljudska i manjinska prava.

Vodič su promovisali direktor Direkcije za OEBS i Savet Evrope u ministarstvu spoljnih poslova Slađana Priča, direktor Beogradskog centra za ljudska prava Vojin Dimitrijević i autor Ružica Žarevac.

Nakon završetka promocije priređen je koktel u Multikulturnom centru ministarstva za ljudska i manjinska prava.

Na pitanje šta gaje motivisalo za izradu ovakvog Pojmovnika autor profesor Slobodan Karanović je rekao: "Osnovni motiv da pristupim izradi ovog pojmovnika koji je večeras promovirran je taj da se bliže upoznaju vernici naših tradicionaln ih crkava i verskih zajednica. Nedopustivo je bilo da ljudi u ovom 21. veku na barataju osnovnim pojmovima iz oblasti verske terminologije. Ako mi savladamo te pojmove onda šemo se bolje i razumeti, jer najgore je to što u narodu zaslugom mnogih je doćlo do situacije kako su oni drugi koji vjeruju na drugačliji način potpuno drugačije od nas i kako oni spadaju u neki drugi kulturni ili religiozni milje. Dakle svi smo deca jednoga stvoritelja

1 kao takvi trebamo da se uvažavamo iu poštujemo a poslanici Božiji su ti koji su nam

donijeli veru i mi tu veru poštujući ne znači da trebamo da mrzimo jedn druge".

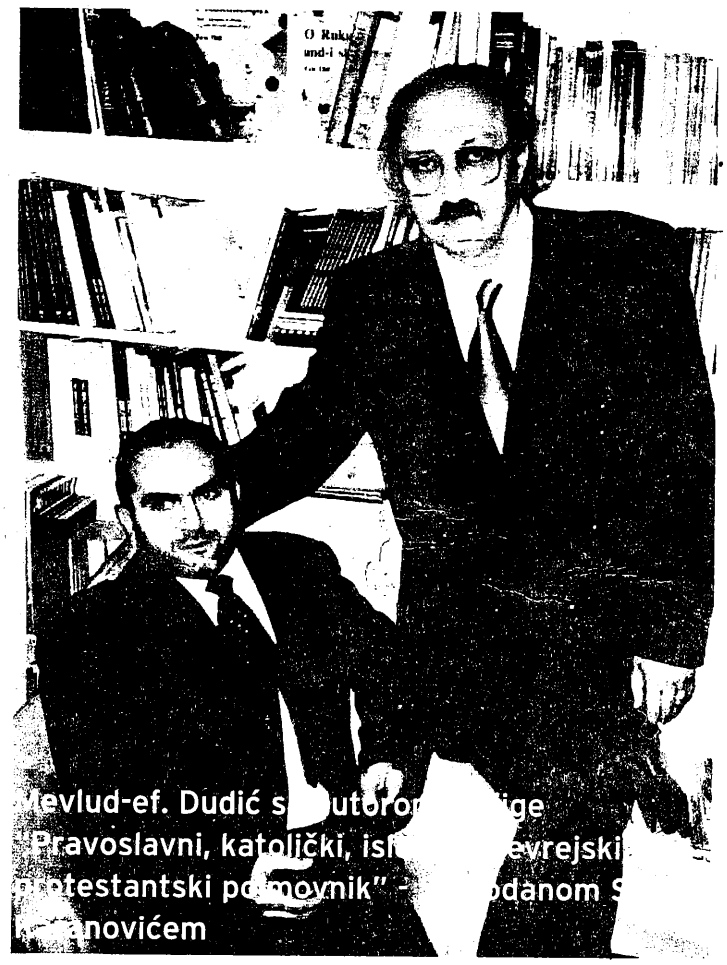

Mevlud-ef. Dudić s[illegible]utor[illegible]ige "Pravoslavni, katolički, isl[illegible]evrejski protestantski po[illegible]movnik" - [illegible]odanom S[illegible]anovićem

U Murovcu kod Petnjice otvorena nova džamija

Izgradnja džamije u selu Murovcu, Medžlis IZ-e Petnjica, počela je 23. avgusta 1998. god. Džamiju je uglavnom finansirao Nedžib Škrijelj iz Murovca, koji živi i radi u Švicarskoj. Nedžib Škrijelj potiče iz ugledne i dobre muslimanske porodice. Bilo je i drugih donacija pojedinačno. Džamija je izgrađena na vakufskom zemljištu gdje je ranije bio mekteb. Selo Murovac ima svega još 10 domaćinstava, svi drugi su se iselili po bijelom svijetu, trbuhom za kruhom. Predsjednik režijskog odbora Jusuf Škrijelj uložio je najviše truda i vremena na izgradnji džamije, penzioner i sin čuvenog i dobrog muslimana Cana Škrijelja. Pomagali su i drugi, ali glavni teret je podnio Jusuf i njegova hanuma Umihana.

Jusuf je jednom prilikom rekao: "Da mi bi da vidim završenu ovu džamiju, pa da odmah umrem, na bih žalio. "Želja mu se ostvarila. Džamija je, hvala Bogu, svečano otvorena 24.10.2003. g. sa akšam namaza uz prisustvo većeg broja džematlija. Svečanosti su prisustvovali: reis Rifat-ef. Fejzić, Ernad-ef. Ramović, Husein-ef. Ramčilović, predsjednik Odbora Petnjica Esko Cikotić, predsjednik Odbora Rožaje Ramo Kurtagić.

Džematu se prvi obratio imam Husein-ef. Ramčilović sa čestitkama i željama da džamija bude i koristi se u svrhu islama i znanja, da se u njoj klanja i moli Uzvišenom Alahu, da se podučavaju djeca i omladina. On je požileo džematu puno uspjeha.

Svečanost se završila učanjem Kur'ana i tekbirima.

Muamer-ef. Škrijelj

Proglašen egzhart za grkokatolike u SCG

Grkokatolici u samostalnoj crkvenoj jedinici

Janko BUČKO

Grkokatolici u državnoj zajednici Srbija i Crna Gora dobili su 02.11.2003. svoju crkvenu jedinicu - Apostolski egzarhat. Papa Ivan Pavao II izdvojio je grkokatolike sa prostora Srbije i Crne Gore 28. avgusta ove godine iz Križevačke eparhije, čiji su konstitutivni dio bili od osnivanja 1777. godine. Drugog novembra u Ruskom Krsturu, mestu kod Kule u Vojvodini, proglašen je Apostolski egzarhat za grkokatolike u SCG sa sedištem u tom mjestu, a vladika kir dr Đura Džudžar intronizirran je za prvog egzarha. Parohijalni hram oca Nikolaja u Ruskom Krsturu postao je katedralni.

U novom Egzarhatu, u 16 parohija, živi između 22 i 25 hiljada vjernika od kojih su tri četvrtine pripadnici rusinske, nešto manje od jedne četvrtine ukrajinske, i ima nekoliko stotina pripadnika rumunske nacionalne manjine. Najveća koncentracija, oko 6 hiljada vjernika, upravo je u Ruskom Krsturu gdje je i sjedište Egzarhata.

Rusini, koji su najbrojniji u novom Egzarhatu, doselili su se na prostore današnje Vojvodine prije dva i po vijeka kao grkokatolici, pripadnici Mukačevske eparhije i već 1750. godine osnovali su u Ruskom Krsturu parohiju. To mjesto iz kog su se vremenom najviše raseljavali po Bačkoj, Sremu i Slavoniji, bilo je i ostalo centar, ne samo duhovnog već i obrazovnog i kulturnog života ove male nacionalne zajednice u SCG (po zadnjem popisu ima ih oko 16 hiljada) i kao takvo poznato je u cijelom svijetu, svugdje gde Rusina danas ima.

Uloga batina u odgoju djece

Šta roditelji svom djetetu batinama žele da kažu?

Emina SADIKOVIĆ, psiholog

Djeca koja se kažnjavaju i dobivaju batine često su poslušna na trenutak, što kod roditelja može stvoriti uvjerenje da je kazna dobra odgojna metoda. Međutim, očigledno je da dijete u sebi skuplja srdžbu i frustraciju. Kad dijete ovome da oduška u školi ili kad je zajedno u društvu sa svojim drugovima, ono se vjerovatno koristi načinom izražavanja koje je naučilo kod kuće, dakle nasiljem. Problematična djeca češće su bila izložena zlostavljanju nego druga djeca. Roditelji koji ne koriste fizičko nasilje, mogu se ponašati neprijateljski na drugi način. Oni mogu primjenjivati psihičko zlostavljanje svojim podcjenjivanjem, osudom i kritikom. Ovakvo ponašanje čini djecu prije nepristupačnom i bojažljivom negoli agresivnom, prije svega ako otac kritikuje dječaka. Pokušati dijete učiniti odraslijim i zrelijim osuđivanjem njegove zavisnosti ili kenjkavosti, vodi samo tome da ono postaje još zavisnije i kenjkavije. Kažnjeno dijete se često osjeća odbačenim i djetinjastim ponašanjem pokušava zadobiti pažnju.

Umjesto batina

Roditelji često udare dijete u bijesu jer su sami toliko isfrustrirani da nisu imali vremena razmisliti koja bi disciplinska mjera mogla imati bolji efekat.

Batine uče djecu da je prihvatljivo pribjeći nasilju ukoliko si veći i uticajniji. Kad bi roditelji zastali samo za trenutak i zapitali se šta žele da kažu svom djetetu batinama ili čemu ga žele naučiti, sigurno bi se odlučili za neke druge metode.

Batine nisu način da se djeca odgoje

Batine pružaju loš primjer.

Batine predstavljaju loš primjer u načinu rješavanja sukoba. Djeca uče posmatrajući svoje roditelje. Batine ne uče djecu odgovarajućem ponašanju. Ako roditelj uči dijete da je dobro nekoga udariti, dijete dobija dozvolu da udara druge: braću, sestre, vršnjake itd. Kada roditelj udari dijete, on šalje poruku da se snaga može koristiti u ostvarivanju ciljeva.

Batine su oblik nasilja.

Dijete nikada ne treba udarati predmetima kao što su opasači, drvene kutlače, štapovi, itd. čak i prijetnja batinama izaziva strah i oblik nasilja. Bilo kakav oblik fizičkog kažnjavanja umanjuje samopoštovanje djeteta!!!

Batine ne pomažu djeci da se uče samodisciplini ili da kontrolišu sami sebe.

Kada dobiju batine, u djeci se javlja mnoštvo negativnih osjećaja koji ometaju učenje. Djeca su obuzeta osjećajima bola, otpora, straha i poniženja i ne mogu se koncentrisati na lekciju kojoj su ih batine trebale naučiti. Ona se pokoravaju iz straha i izbjegavaju neželjeno ponašanje da bi izbjegli kaznu, ali u sebi ne prihvataju pravila i razloge. Dijete postaje povučeno, izbjegava roditelja, a time se šteti njihovom međusobnom odnosu.

Batine zbunjuju djecu.

Kada roditelji dok tuku dijete kažu "Ovo činim iz ljubavi" ili "Ovo me boli više nego tebe", dijete počinje miješati ljubav i bol i uspostavlja vezu između ljubavi i nasilja.

Batine pokreću lanac porodičnog nasilja.

Kao posljedica batina razvijaju se neprijateljsko raspoloženje, bijes i želja za osvetom. Kako dijete raste, batine moraju postati jače. Istraživanja pokazuju da djeca koju roditelji tuku ?esto kao odrasli tuku svoje partnere i djecu!!!

Kontrolišite svoju ljutnju

Koristite riječi i mjere umjesto fizičkog kažnjavanja.

Vaša djeca će naučiti više i više će vas poštovati!

Zašto ne treba tući svoje dijete

Batine ne uče djecu samo da budu pažljiva i poslušna. Batine ih uče i da misle loše o sebi, usađuju im strah i želju za osvetom i daju im dozvolu da udaraju one koje vole.

Strah

Batine, pa čak i prijetnje batinama, plaše djecu. Djeca koja se plaše svojih roditelja često počinju osjećati strah i od drugih odraslih. Sama razlika u veličini između roditelja i djeteta zna biti zastrašujuća. Stalne prijetnje i iskorištavanje fizičke nadmoći pokazuje djetetu da ono nikada nema izgleda da pobijedi. Njegova sigurnost je doslovno prepuštena na milost i nemilost roditelja.

Stvaranje loše slike o samom sebi

Način na koji se okolina odnosi prema djetetu direktno utiče na sliku koju će dijete stvoriti o sebi. Dijete koje je stalno izloženo prijetnjama i batinama počinje misliti da je bezvrijedno, nevoljeno i neželjeno. Niko se ne osjeća dobro nakon batina. Što su batine češće, češći je i osjećaj neprilagođenosti!

Osveta

Dijete koje stalno dobija batine traži osvetu! Uobičajena posljedica batina je uzvraćanje. Malo dijete koje ne može uzvratiti udarac traži druge načine da se osveti. Razbijanje nečega što pripada roditelju, pisanje po zidovima ili krađa su samo neki od načina kojima dijete "uzvraća" osobi koja ga tuče. Osjećaj osvete stavlja ideju o doličnom ponašanju i pristojnosti u drugi plan.

Dozvola da se tuče onaj koji se voli

Roditelj koji tuče svoje dijete rizikuje da će dijete naučiti da su batine dobre, dopustive i prihvatljive. Izjave poput "Mama te voli i čini ovo za tvoje dobro" samo zbunjuju dijete i šalju dvosmislene poruke.

Pozitivno podsticanje dobrog vladanja efikasnije je nego kazna za loše vladanje (dijete treba pohvaliti, odnosno nagraditi nakon pozitivnog postupka, što je bolje nego ga kazniti nakon negativnog postupka). Bolje je svoju djecu podsticati da se sama snalaze nego im zamjerati kad su nesamostalni. Pravila i očekivanja treba unaprijed objasniti, zajedno sa osnovama za pravila i posljedicama kršenja pravila. Dijete u dobi od sedam godina možda uvijek ne razumije razloge za pravila ali objašnjenje daje težinu pravilima. Kad je dijete prekršilo neko pravilo treba biti kažnjeno dosljedno i direktno. Bolje je dijete kazniti odmah nego da se kaže "čekaj samo dok otac dođe kući". U vrijeme kad otac dođe kući dijete će imati vrlo maglovite pojmove zbog čega se kažnjava. Naravno, kažnjavanje ne smije biti fizičke prirode ili nedosljedno (dijete se može kažnjavati na taj način što mu se uskrati aktivnost koju voli činiti, npr. gledanje omiljenog crtanog filma ili odlazak u šsetnju i sl.) Djeca rade onako kako odrasli rade, a ne kako odrasli kažu. Odrasli i roditelji uzori su djeci. Roditelji su loši uzori za djecu ako ne žive onako kako ih uče.

Ne jedi dok ne ogladniš, a kada jedeš, nemoj se prezasititi

Dr. Hassan Šemsi Baša

Konsultant za koronarne bolesti i načelnik odjeljenja intenzivne njege u Bolnici Kralja Fahda za oružane snage u Džiddi, kolega Kraljevskih fakulteta za unutrašnje ljekare u Britaniji i Kraljevskih fakulteta za unutrašnje ljekare u Irskoj

Nema veličanstvenije niti ljepše poruke od ajeta:

"Jedite i pijte, ali ne pretjerujte, jer On ne voli one koji pretjeruju!" (El-E'raf, 31)

Islam zabranjuje pretjerivanje i prezasićivanje pri unošenju jela. Brojni Poslanikovi s.a.w.s. hadisi zabranjuju prejedanje i pretjerivanje u hrani ili jelu.

Jedan od njih prenosi Ibn 'Abbas, r.a.: "Božiji Poslanik je rekao: "Oni koji se na ovom svijetu prejedaju, na budućem će gladovati." (Prenosi Taberani sa dobrim senedom).

Od Enesa b. Malika, r.a., se prenosi da je Božiji Poslanik r rekao: "Pretjerivanje je kada jedeš sve ono što poželiš." (Hadis prenosi Ibn Madže, Ibn Ebi-d-Dunja i El-Bejheqi. Hakim smatra vjerodostojnom ovu predaju u drugoj verziji, a drugi je smatraju dobrom).

U ljudskom tijelu se nalazi potreba za hranom koja ga podstiče da proguta bilo koji prehrambeni proizvod, ne vodeći računa ni o čemu, uz veliku želju. U tijelu, također, postoji mehanizam koji upravlja ovom potrebom za hranom i kontroliše je, kako to ne bi izgubilo smisao. Taj mehanizam pomaže čovjeku da odredi i ograniči količinu hrane koja mu je potrebna, količinu vode koju pije, ili količinu soli koju upotrebljava. Ništa preciznije o ovome nema od hadisa Božijeg Poslanika, s.a.w.s. koji čovjeka, dok jede, savjetuje da trećinu ostavi za hranu, trećinu za piće, a trećinu za vazduh.

Pretrpavanje želuca hranom dovodi do proljeva i spleta crijeva. Tu ne pomažu ni sredstva za pospješenje probave. Isto tako, ovo može dovesti do vraćanja hrane u grlo, do jakog bola u želucu ili do podrigivanja kod onih koji pate od nadutosti želuca.

Jedan mudrac je rekao: "Ako si izjelica, računaj da si zavisan. Znaj da zasićenost dovodi do slabe probave. Slaba probava dovodi do bolesti. Bolest dovodi do smrti. Ko na ovaj način umre, taj je bijedno umro. Onaj ko ubije sebe bjedniji je od onoga ko ubije drugog." (El-'Iqdu-l-Ferid, 8/18).

Započni dan kašikom meda

Čovjek je još od davnina koristio med u liječenju raznih bolesti. Upotrebljavali su ga drevni Egipćani, Grci, Rimljani, Kinezi i Indijci.

Najljepši opis meda nalazimo u uzvišenom ajetu: *"Gospodar tvoj je pčelu nadahnuo: "Pravi sebi kuće u brdima i u dubovima i u onome što naprave ljudi, zatim, hrani se svakovrsnim plodovima, pa onda idi stazama Gospodara svoga, poslušno!"* (En-Nahl, 68, 69).

U knjizi "Medicina u Kur'anu i Sunnetu" Muveffiquddina El-Bagdadija se kaže:

"Božiji Poslanik ﷺ je svakog dana imao običaj da pije kriglu meda pomiješanog sa vodom. Ovo je fascinantan primjer čuvanja zdravlja".

Božiji Poslanik ﷺ nam preporučuje:

"Preporučujem vam dva lijeka: med i Kur'an".

U narodu je rašireno vjerovanje da uzgajivači pčela žive duže i zdravije od ostalih.

Historičari bilježe da je Pitagora, koji je izrekao poznatu, istoimenu teoremu, živio više od devedeset godina. Njegova ishrana se sastojala od hljeba i meda. Epolonios je živio više od stotinu godina, hraneći se također hljebom i medom.

Nije čudo što je utemeljitelj medicine, Hipokrat, koji je živio više od 108 godina svakodnevno jeo med. Prirodni med je bio veoma draga hrana grčkom pjesniku Enakrijonu, koji je živio više od 115 godina.

Na proslavi stotog rođendana Julija Romelija, Julije Cezar ga upita u čemu je tajna njegovog jakog tjelesnog i mentalnog zdravlja u tom poznom dobu. On reče: "Med iznutra, a ulje spolja."

Veoma je teško potvrditi raširenu tezu: "Med produžava život". Doktor Kroft u svojoj knjizi "Honey & Health" kaže: "Ako bismo htjeli da napravimo istraživanje na ljudima kako bismo odgovorili na ovo pitanje, bilo bi nam potrebno nekoliko generacija da naučno potvrdimo ovo istraživanje, a to je nemoguće."

Međutim, postoji nekoliko naučnih studija sa medom koje su izvedene posljednjih godina. Studija koju je pokrenuo britanski medicinski časopis B.M.J. pokazala je da se djeca koja boluju od proljeva veoma brzo oslobađaju tih tegoba uz pomoć meda.

Prema istraživanju koje je sproveo britanski časopis o hirurgiji 1988. godine o upotrebi meda na inficiranim ranama i čirevima na koje antibiotici ne djeluju, med se pokazao kao potpuno djelotvoran lijek.

Australijski medicinski časopis "Aust - N-Z-J - Obstet - Gynecol" je u novembru 1992. objavio studiju australijskih istraživača u kojoj je med korišten kao lijek kod 15 bolesnica kojima su se rane otvorile nakon porođaja carskim rezom.

Ovi istraživači su uočili da je nanošenje meda na otvorene rane bilo djelotvorno i prijatno za bolesnice. Nije bilo potrebe za ponovnim šivenjem tih rana i podvrgavanju novim operacijama.

Časopis "Surgery" je 1993. godine objavio studio koju je sproveo dr. Efen. On je liječio dvadeset bolesnika gangrene zvane "Fournier's Gangrene" uz pomoć meda na nekim mjestima, uz davanje antibiotika oralnim putem.

Druga, istovjetna grupa, liječena je tradicionalnim metodama. Istraživači su uočili da stavljanje meda na gangrenu pokazuje očitu prednost nad tradicionalnim liječenjem. Bolesnici su očito mnogo bolje reagovali na med, nego na stari način liječenja.

Poznati britanski časopis "Lancet" je 1993. g. objavio članak u kojem su navedene prednosti meda u liječenju rana i čireva, te kod njege usađene kože kod bolesnika.

Američki časopis "Infection" 1992. godine objavljuje studiju o uticaju meda na bakterije koje uzrokuju zapaljenja na ranama poslije operacije. Pokazalo se da prirodni med uspijeva prigušiti rast većine bakterija i gljiva usljed kojih se javljaju zapaljenja na tim ranama. Izuzetak su bakterije Pseudomona i Clostridium. Izvršena je usporedba između prirodnog meda i koncetrovanog šećernog rastvora koji ima iste hemijske sastojke kao i med. Međutim, taj rastvor nije uspio uticati ni na jednu vrstu bakterija niti gljiva.

Istražitelji su zaključili da je med idealan lijek u povezivanju (dressing) inficiranih rana nakon hirurških zahvata.

Postoji još jedna studija koja je objavljena u skandinavskom časopisu za bolesti varenja. U njoj su naučnici sproveli studiju na miševima ispitujući uticaj meda na zaštitu želuca od zapaljenja usljed stalne konzumacije alkohola.

Studija je dala veoma pozitivne rezultate. Istraživači su predložili da se slične studije sprovedu i na čovjeku.

Istražitelji su sproveli studiju o uticaju prirodnog meda na bakteriju "Helicobacter Pylori" koja uzrokuje zapaljenje želuca. Pokazalo se da davanje rastvora meda od 20 % doprinosi suzbijanju bakterije u labaratorijskim uslovima.

U Novom Zelandu je nedavno izašla studija o tome kakav uticaj na bakterije ima najbolji navozelandski neobrani med. Najbolje rezultate je dao "Manuka" med.

Nema sumnje da je prirodni med bolji od vještačkog. Međutim, posebno bismo istakli med akacije (bagrema), koji ima velike koristi, uz Allahovu pomoć.

Mnogo je studija koje se sprovode širom svijeta i koje potvrđuju neke koristi meda koje su dosad otkrivene.

Profesor Kroft u knjizi "Honey & Health" kaže: "Konzumiranje čistog meda, u najboljem slučaju, može da dovede do izvanrednih rezultata. Ako neko tvrdi da on nema koristi, ne može se reći da on nanosi ikakvu štetu. Neznatan je broj jela koje postižu slične rezultate".

Gospodar tvoj je pčelu nadahnuo: "Pravi sebi kuće u brdima i u dubovima i u onome što naprave ljudi, zatim, hrani se svakovrsnim plodovima, pa onda idi stazama Gospodara svoga, poslušno!" (En-Nahl, 68, 69).

KNJIŽEVNI PODUHVAT GODINE (II)

"Treba izvor naći da bismo razumjeli rijeku"

Antologijski kvartet Huseina Bašića

Maruf Fetahović

Narodno usmeno stvaralaštvo Bošnjaka u Srbiji i Crnoj Gori sabrano u najnovijim antologijskim izborima Huseina Bašića očituje se, osjeća i doživljava kao važan i nerazlučiv dio korpusa bošnjačke književnosti sa teritorije bivše SFRJ. Ova poetska "ispovijest" znatnog dijela bošnjačkog naroda izvan BiH, nadahnuto stvarana tokom više stoljeća, razvijajući se različitim intenzitetom i u različitim kulturno-povijesnim i socijalnim uvjetima, čuva autentični glas i pečat bošnjačke duhovnosti sa određenim specifikumom sredine kojoj je nastajala.

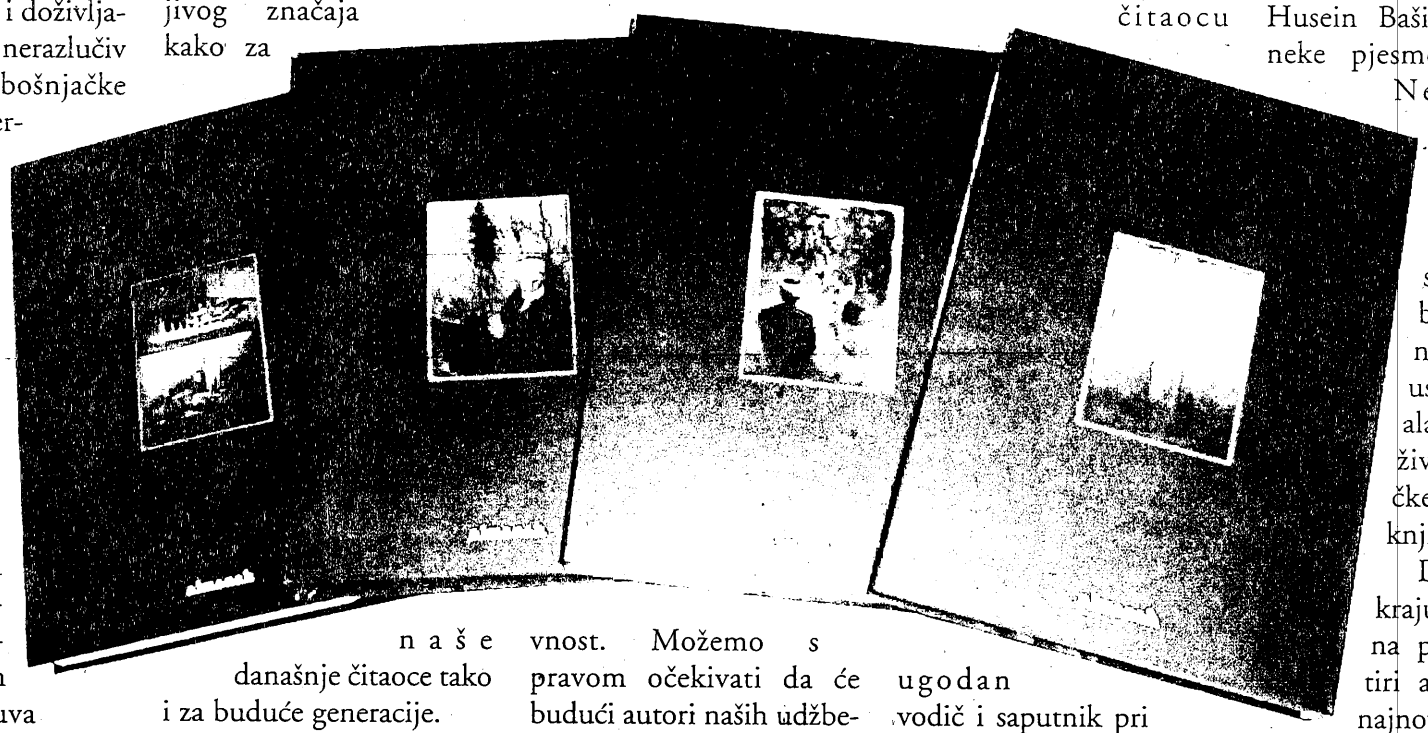

Treća antologija, pod nazivom **Usmena proza Bošnjaka iz Crne Gore i Srbije** posebno je značajan doprinos ne samo očuvanju blaga naše kulturne baštine, nego i daljem proučavanju bošnjačke usmene proze u cjelini. Tim više što su ovakva izdanja u nas prava rijetkost. Prozni oblici usmenog pripovijedanja daleko su više podložni promjenama i nadopunama, a neki od njih u dinamici savremenih društvenih promjena potpuno i netragom iščezavaju. Zato je priređivačev trud u prikupljanju ovog dijela usmenog stvaralaštva uz napore brojnih suradnika i zapisivača od neprocjenjivog značaja kako za naše današnje čitaoce tako i za buduće generacije.

Sastavljač je ovaj zbornik obuhvatno koncipirao nastojeći da u širokoj lepezi u njemu zastupi sve oblike usmenog pripovijedanja. Žanrovska podjela se sama po sebi nametnula te u ovom izboru čitamo naše basne i priče o životinjama, bajke, priče i novele, predaje i hićaje, legende, šaljive priče, anegdote kao i brojne primjere kraćih usmenoknjiževnih oblika kakvi su poslovice i izreke, kletve, blagosiljanje, zakletve, zagonetke, bajalice (brojanice), pošalice i dr. U svim tim raznovrsnim formama usmenog pripovijedanja kriju se pravi izvori dobrog bosanskog jezika sa dijalekatskim i nekim lokalnim obilježjima jezika na kojem se misli i stvara jedna ovako bogata usmena književnost. Možemo s pravom očekivati da će budući autori naših udžbenika književnosti i jezika uvrstiti u njih brojne, po vrijednosti reprezentativne primjer iz ove Bašićeve antologije Takvi primjeri su, prema našoj ocjeni i ako se ograničimo samo na bajku, dvije izuzetno lijepe bajke - "Nevidljiva kapa" i "Đul-Fatima". A njih ima na izbor u svakoj od osam cjelina na koje je Bašić podijelio ovu antologiju jer su odabrani primjeri ujednačene, estetičke vrijednosti i podjednako pružaju čitaocu zanimljiv i prijatan ugođaj pri svakom novom čitanju.

Hrestomatija **O usmenoj književnosti Bošnjaka iz Crne Gore i Srbije** predstavlja svojevrstan Bašićev izbor raznovrsnih stručnih priloga o bošnjačkoj usmenoj književnosti iz pera uglednih autora. Ona je na svoj način čitaocu ugodan vodič i saputnik pri čitanju bilo koje od prethodnih triju antologija. Pomenimo ovom prilikom samo neke od ukupno 35 priloga iz hrestomatije: Milman Peri, Pevač priča; Alberi B. Lord Pevači, izvođenje i obiika; Alojz Šmaus, Ćor Huso Husović; Enes Kujundžić, Ženidba Smailagić Mehe Avda Međedovića u epskom sazvježđu; Enes Kujunidžić, Muslimanska epika u američkoj slavistici i hemorologiji; Rajko Cerović, Muslimansko narodno lirsko stvaralaštvo na tlu Crne Gore; Dženana Buturović, Geografski prostor muslimanske epike (odlomak); Aiša Softić, Sevdalinke Hamdije Šahinpašića, te dva od četiri autorova priloga: Bošnjačke lirske pjesme u djelu "Cernogoria" Pavla Apolonoviča Rovinskog i Husein Bašić, Zapisi uz neke pjesme i stihove.

Nesumnjivo, jedna ovakva hrestomatija privući će pažnju svih zaljubljenika u narodno usmeno stvaralaštvo i istraživača bošnjačke usmene književnosti.

Dodajmo na kraju ovih osvrta na pomenute četiri antologičareve najnovije knjige da je ovaj Bašićev poduhvat jednak zapaženom ostvarenju kakve manje kulturne institucije. Kod nas Bošnjaka je, čini se, neka vrsta već uhodane tradicije da imamo, naročito među piscima, usamljene velike kulturne pregaoce i poslenike od Safvet-Bega Bašagića i Mehmed Šaćira pa sve do Mustafe Ćemana (bibliografa svjetskog formata) te književnika Alije Isakovića i danas Huseina Bašića, koji sami za sebe predstavljaju jednu instituciju u malom.

(Kraj)

U POVODU MONOGRAFIJE O MAHMUT-BEGOVOJ DŽAMIJI U PRIJEPOLJU

Hstorija naših džamija je i naša historija

Sabahudin ef. GOJAK

Ovih dana je iz štampe izašla vrijedna monografija "Velika Mahmut-begova džamija" autora Nadir ef. Đačića, a izdavač je Medžlis IZ-e, Prijepolje. Lektorski posao obavila je prof. N. Sadiković Halilović, a tehničke pripreme E. Muskić. Ovo djelo govori o historijatu ove najveće i najljepše Prijepoljske džamije. Hod kroz historijat ove džamije otvorene 1900. god. je i hod kroz historijat prijepoljske čarsije u XX stoljeću.

Skupljajući više nego oskudne podatke i prikupljajući kazivanja najstarijih prijepoljaca Nadir efendija je uspio da prilično rasvijetli povijest ove džamije.

Prvi dio rada tretira njen izgled uz detaljan opis svakog dijela džamije.

Rad je bogato ilustrovan kolor fotografijama kao i sa četiri rijetke stare fotografije, koje držimo posebnom vrijednošću ovog djela. Vjerovatno najzanimljivija fotografija je ona koja pokazuje drveni minaret autentične Mahmut-begove džamije i staru čaršiju snimljenu oko 1890. god. Javnosti posebno skrećemo pažnju i na poglavlje koje govori o imamima i muezinima džamije. Mahmut-begova

džamija bila je centar vjerskog života u Prijepolju čitavo stoljeće, a njeni imami čuvari muslimanskog identiteta u ovom gradu.

Pored želje autora da na jednom mjestu sabere ono što je o ovoj džamiji poznato, glavni povod ovog rada je rekonstrukcija ove džamije u ljeto 2003. god. Rekonstrukcija je opisana u drugom dijelu rada detaljno etapu po etapu tako da čitalac može steći pravi dojam o toku radova.

Autor ne propušta priliku da spomene imena svih učesnika. Posebno izdvajamo dan kada je džamija pokrivena (2.5.2003.) i okupljanje prijepoljske omladine na krovu džamije. Javnosti su posebno predstavljene najaktivnije džematlije: S. Mušović, A. Mušović, dr. A Kaled, H. Serezlić,prof. S. Sadiković. Na kraju autor donosi spisak imena svih donatora koji su pomogli obnovu džamije.

Pojavu jednog ovakvog djela držimo vrijednim događajem u kulturnom životu Prijepolja. Upoznavanje sa historijom ove džamije je naše upoznavanje nas samih. S toga podupiremo ovaj rad i toplo ga preporučujemo cijeloj kulturnoj javnosti Prijepolja, te svim ljubiteljima kulture i umjetnosti.

NAŠI MERHUMI

Hadži Samir Kolašinac

(1964 - 2003)

Samir ŠKRIJELJ

U nedjelju 23. novembra 2003. godine, pretposljednjeg dana ramazana, iznenada u jutarnjim satima, u 40-oj godini života, na Ahiret je preselio hadži Samir Kolašinac iz džemata Kuri Češme u Novom Pazaru. Vijest o njegovoj smrti iznenadila je i potresla sve one koji su ga znali, sa njime se družili i poslovali.

Ništa prije toga nije nagovještavalo njegov odlazak sa dunjaluka, ali Melek smrti, Božijom odredbom, došao je u mubarek danu dok je rahmetlija bio u postu spremajući se da krene u sticanje nafake u jednoj od svoje dvije prodavnice mješovite robe poznate pod firmom "Arabeska".

Smrt je došla iznenada, ali je hadži Samir, sudeći po njegovim postupcima, dočekao spremno. Dva dana prije preseljenja, u petak, nakon kaderske noći, došao je u Mešihat i,

kao i svake godine, uplatio zekat. Sutradan je podmirio sadekatu-l-fitr i ostavio hediju hafizima za kojima je i ovog ramazana klanjao teraviju sa hatmom. Na spisku stalnih donatora Univerziteta u Novom Pazaru se nalazio od samog njegovog osnivanja.

Posljednje noći svog dunjalučkog života, nakon zadnje teravije, sjedio je uz kahvu sa društvom u klubu Mešihata, gdje je najčešće i provodio svoje rijetke trenutke odmora. Po običaju, bio je raspoložen i nasmijan. Tako se i rastao od svojih ahbaba sa kojima je proveo godine u druženju i ibadetu.

Njegova dženaza, uoči Bajrama, kakva se rijetko pamti po svojoj brojnosti, bila je dovoljan dokaz vrijednosti onoga koji se ispraća sa ovoga svijeta. Islamska tradicija nalaže da se o rahmetlijama govori samo najljepše, ali o hadži Samiru se drugačije ne može ni govoriti.

Iza sebe je ostavio suprugu Džavidu, trogodišnjeg sina Hamzu i jednogodišnju ćerku Nizamu. Neka ga Allah dž.š. u Džennetu sastavi sa onima koje je najviše volio.

Ima li muslimana u Latinskoj Americi

Chile-terra muslimana

Samir KAJOSHAJ

Ispred Bilalove džamije u gradu Iquiqe

Odakle vode porijeklo prvi muslimani u Čileu, nije sasvim jasno. Poznato je da su dva "Turčina" (kako ih u starim spisima nazivaju) došla u ovu latino-američku državu još davne 1854. godine, a nove posjete su uslijedile tokom 1865. i 1875. godine. Pravo porijeklo ovih prvih muslimana koji su došli u Čile se ne zna, osim da su došli sa teritorije tadašnjeg Otomanskog carstva. Uglavnom, zbog toga su ih i nazivali Turcima. Prema historijskim podacima, nakon ove prve posjete broj Turaka koji su ostali da žive u Čileu 1885. godine porastao je na 29, ali preciznih podataka o vjeri i porijeklu ovih doseljenika nema. Već nakon 10 godina njihov broj se penje na 76, od čega su njih 58 muslimani koji su u malim i razbijenim zajednicama naseljavali gradove Tarapacá, Atacama, Valparaiso i Santiago, koji se inače nalaze na sjeveru ove države. Prema popisu stanovništva sprovedenom 1907. godine, u Čileu je živjelo preko 1498 muslimana, uglavnom stranaca, od čega 1183 muškaraca i 315 žena, što je u to vrijeme predstavljalo 0.04% ukupnog stanovništva. To je i najveći procenat muslimana u cijelokupnoj historiji Čilea, pošto je već naredni popis stanovništva pokazao da je njihov broj opao na 402 (od čega je 343 muškaraca i 59 žena). Najveći broj muslimana je živio u Santiagu i Antofagasti. Sa porastom broja muslimana početkom prošlog vijeka počelo je otvaranje i prvih islamskih institucija u Čileu. U Santiagu je i osnovana prva islamska institucija u toj zemlji, "Društvo muslimanske unije u Čileu". Nakon godinu dana, 1927. godine, osnovana je i druga organizacija pod imenom "Udruženje za uzajamnu pomoć i sadaku". To je dalo i svoje rezultate, prevashodno kroz dawu, jer već na popisu koji je sproveden sredinom prošlog vijeka pokazalo se da je broj muslimana u Čileu porastao na blizu hiljadu. Njihov glavni dio se i dalje nalazio u Santiagu, ali i u provincijama Antofagasta, Coquimbo, Valparaíso, O'Higgins, Concepción, Malleco, Cautín i Valdivia. Ipak, ove zajednice funkcionišu bez neke prevelike međusobne organizacije. Posljednji popis pokazao je porast broja muslimana u Čileu i njiihovu rasprostranjenost širom zemlje.

Umjesto u džamiji u trgovačkoj kući

Tokom 70-tih i 80-tih u muslimanskoj zajednici u Čileu nije bilo vjerskog vođe ili centara u kojima bi se mogle obavljati zajedničke molitve. Iz tog razloga su muslimani, koji su praktikovali svoju vjeru, zajedničke namaze obavljali u kući trgovca Teufik Rumie' Dalua, inače rođenog Sirijca. Tek početkom 90-tih sagrađena je prva džamija u Čileu, poznata kao džamija Al-Salam. Nakon 5 godina sagrađena je i druga džamija, i to u gradu Temuco, a odmah zatim (1998. godine) i džamija u gradu Iquique. U tom periodu broj muslimana u ovoj zemlji dostigao je brojku od 3000, od čega su mnogi rođeni Čileanci, koji su nakon prelaska na islam promijenili čak i imena. Muslimani u Čileu su uglavnom sunniti, ali ima i šiita, pa čak i sufija (čiji broj raste, ali su pripadnici ovog pravca uglavnom nearapskog porijekla). To je, pored velike prostorne rascjepkanosti, i glavni razlog nejedinstva muslimanske zajednice u Čileu. Glavni imam u Al-Salem džamiji u Santiagu je porijeklom Egipćanin. "Nikad neću zaboraviti taj dan," kaže Sami Elmushtawi, "dan kada je otvorena naša prva džamija. To je bio dan kada su se ostvarili naši snovi!" Ovaj Egipćanin nastavlja ushićeno: "Za nas je ovo bila jedinstvena prilika, jer nemate svaki dan priliku da otvorite džamiju i da vas posjete kraljevi!" Naime, otvaranju ove džamije prisustvovao je malezijski kralj. Ova džamija projektovana je da primi 500 klanjača, podignuta je na tri nivoa, sadrži čitaonicu, veliku salu, abdesthane i kupatila, kao i mali restoran. Na drugom spratu nalazi se prostor za

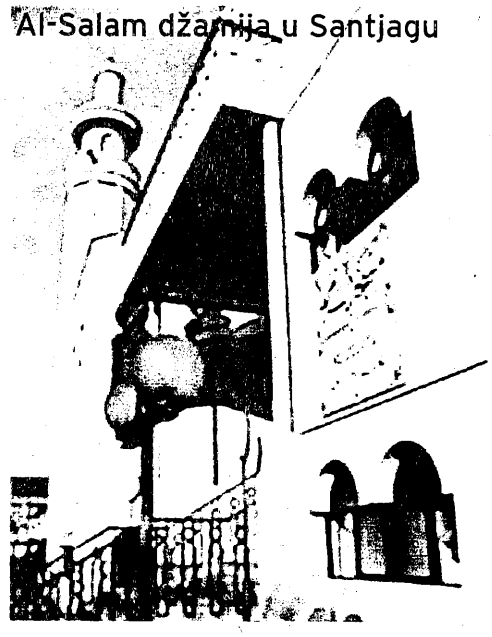

Al-Salam džamija u Santjagu

molitvu, dok je na trećem kancelarija i stan imama, kao i sobe za goste. Inače, džamija Al-Salem je, pored džamija u Venecueli i Brazilu, jedna od tri najveće i najljepše džamije u Latinskoj Americi. "Nema toliko puno ljudi koji dolaze tokom dana na molitve, prije svega zbog posla, ali njihov broj je puno veći tokom popodneva", napominje Sami Elmushtavi. Ipak, Santiago nije jedino mjesto gdje muslimani u Čileu mogu klanjati u džematu. Tome je najzaslužnija islamska "Čileanska korporacija grada Temuca", osnovana 2001. godine, koja se aktivno bavi širenjem islamske kulture i tradicije.

Zajednica raste

Čileanci koji su prešli na islam opisuju svoj položaj u državi, koja je većinski katolička, kao solidan i koliko se taj položaj promijenio nakon famoznog 11. septembra. Kao i svugdje u svijetu, ni u Čileu muslimani nisu bili pošteđeni napada i grubih šala i uvreda. Na posebnom udaru su bile muslimanke, prije svega zbog jasne prepoznatljivosti zbog hidžaba. Tako Karima Alberto, 35-godišnja domaćica koja je udata za sirijskog trgovca, majka dvoje djece, priča svoju priču. Svoga muža upoznala je u prodavnici. "On je razlog zbog kojeg sam prešla na islam, jer on mi je ukazao i pričao o veličini ove vjere, pa sam počela odlaziti u džamiju i učiti više o islamu", kaže ona. Karima kaže da su ljudi počeli da se prema njoj i njenoj porodici ponašaju drugačije nakon 11. septembra. Ipak, kaže da je to nije poljuljalo u njenim vjerovanjima, čak planira da ove godine ode na hadždž. "Nije bilo pretjerano teško izbaciti iz svog jelovnika svinjetinu i alkohol. To je Božija volja koja nam je naređena Kur'anom. Mnogi ljudi misle da je preveliko žrtvovanje ustezati se od njih, ali ja na to ne gledam tim očima. Islam mi je promijenio poglede na svijet." Carla Olivari, 18-godišnja učenica kaže: "Sada osjećam veliki pritisak društva koji od mene očekuje da pijem alkohol po žurkama i slobodno vodim ljubav prije braka." Do svoje 16. godine ona je često prolazila pored džamije, ali u nju nije ulazila. Ipak, kada je prvi put ušla, izašla je kao muslimanka. "Osjećam da me je Uzvišeni Allah odabrao." Njeni roditelji, koji su inače katolici, nisu se se protivili novom životnom pravcu svoje kćeri, ali njen brat jeste. "Svaki put kada me vidi dok klanjam u sobi, naziva me ludačom." Carla ne posti samo tokom Ramazana već i ostalim danima. "Prije svega molim Uzvišenog Allaha da pomogne napaćenom narodu u Iraku i Palestini." Carla želi da se uda za muslimana. "Moj muž mora biti musliman. Želim da moja djeca odrastaju u muslimanskoj porodici, u kojoj će praktično naučiti vrijednosti porodice. Tada ću nositi hidžab uvijek, a ne kao sada jedino kad sam u džamiji i kad klanjam." Ipak, ima rođenih Čileanki koje su rođene kao muslimanke. Habiba Abdullah, 40-godišnja doktorica u bolnici Roberto Del Río je jedna od njih. Ona nosi prezime svoga oca. Porijeklom je iz muslimanske porodice u kojoj je bilo 6 sinova, a danas ona ima jednog 18-godišnjeg sina. Svi u njenoj porodici su muslimani. "Rođena sam u muslimanskoj porodici i veoma sam ponosna na tu činjenicu. Sjećam se dana kada sam bila mala i kada nas je otac vikendom vodio u džamiju. Tamo smo učili Kur'an i arapski jezik. Kada sam prvi put u hidžabu došla na posao nije bilo lako, ali malo po malo ljudi su me počeli prihvatati. Danas niko nije previše iznenađen time." "Ipak, žene muslimanke su još uvijek manjina u Čileu. "Uvijek ima ljudi koji dolaze u džamiju iz radoznalosti", kaže imam Sami Elmushtavi. "Veliko je zadovoljstvo vidjeti njihova lica kada odlaze iz džamije, jer odlaze zadovoljni i u velikom broju slučajeva dolaze ponovo. Neki da bi učili arapski, a neki da bi učili više o islamu. Sve me to čini zadovoljnim jer vidim muslimansku zajednicu u Čileu koja raste."

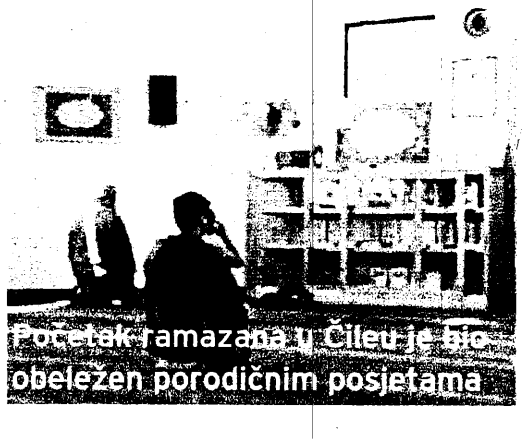

Početak ramazana u Čileu je bio obeležen porodičnim posjetama

Kuda ide arapski svijet (III)

Iran danas predstavlja jednu od najmoćnijih islamskih zemalja i opravdano se sumnja da će se Amerika upustiti u vojne avanture. Međutim, D.Ramsfeld, K.Rojs, K.Pauel i drugi vodeći američki političari ne isključuju ni tu mogućnost, čak tvrdeći da je bolje to izvršiti danas nego li sutra

Hazir DACIĆ

Nakon četiri mjeseca pada Iraka, Anglo - Amerikanci još nijesu u mogućnosti formirati iračku prijelaznu vladu. Neizvjesnost pod kojom oni drže Irak dovela je do toga da Iračani ne prihvate prijedlog o formiranju vlade čiju bi većinu činili Iračani, ali da glavni arbitar bude Amerikanac s jednim zamjenikom iz svojih i drugim iz savezničkih redova. Buš je obećao da će novo iračko uređenje biti primjer za čijeli region dok je Ramsfeld bio malo konkretniji kada je izjavio da SAD neće dozvoliti formiranje islamske države, a naročito ne onakve kakva je u Iranu. U sjeni svih ovih dješavanja teško će SAD uspjeti da pred svijetom odbrani svoju tezu, da je rat odavno završen i da se život normalizuje. Možda je od toga još opasnije što SAD i V.Britanija uporno odbijaju da priznaju činjenično stanje, a to ih dovodi do nemogućnosti donošenja odluke o promjeni politike kako bi regulisali nastalo haotično stanje. U suprotnom, sve više će to ličiti na Potemkinova sela.

Prava odluka bi bila njihovo priznanje da je okupacija osnov svih nastalih problema a, povlačenje iz ovog regiona i prepuštanje vlasti iračkom narodu jedino je rješenje za izlazak iz krize. Zato i mnogi politički i vojni analitičari smatraju da Irak sve više liči Vijetnamu.

Iran na meti

Međusobno optuživanje Amerike i Irana sve više opterećuje stabilnost ne samo u regionu već i na međunarodnom planu. Nema sumnje da Iran trenutno prolazi kroz najteži period svoje historije od vremena islamske revolucije (1979.) pa do danas. Na polju međunarodne politike izložen je raznim vidovima pritiska, a prije svega od strane supersila (SAD) koja ima cilj obaranje islamskog sistema nudeći u zamjenu Ataturkov model. Sa unutrašnje strane, CIA je uspjela da organizuje proteste studenata i nekih "reformista" protiv državnog uređenja tražeći modifikaciju sistema i udaljavanje vjerskih vođa sa političkih funkcija. Drugim riječima, uvođenje sekularne vlasti i odvajanje vjere od države.

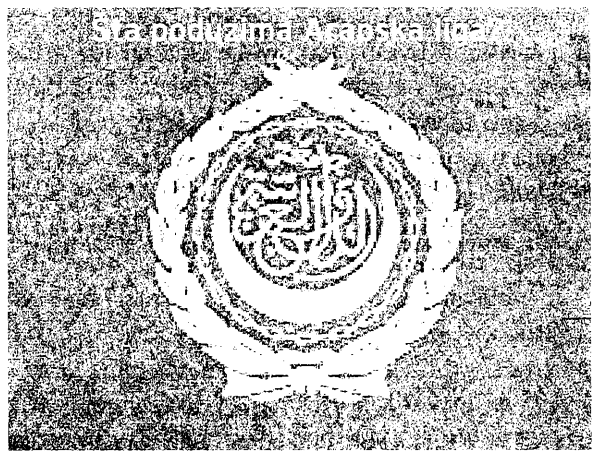

Iran danas predstavlja jednu od najmoćnijih islamskih zemalja i opravdano se sumnja da će se Amerika upustiti u vojne avanture. Međutim, D.Ramsfeld, K.Rojs, K.Pauel i drugi vodeći američki političari ne isključuju ni tu mogućnost, čak tvrdeći da je bolje to izvršiti danas nego li sutra. Prema njihovim navodima, pokušaj Irana da završi svoj nuklearni program, njegova vojna i ekonomska pomoć palestinskoj i iračkoj odbrani, potpomaganje Hizbullaha, umiješanost u napade proslog mjeseca u Rijadu i, konačno, njegova uloga u pogubljenju americke mornarice u Bejrutu 1983. g. dovoljni su razlozi za vojnu soluciju. Američki analitičari tvrde da je "iranski slučaj" specifican po mnogo čemu i da se ne može izvršiti korijenita promjena prije tri godine a to bi vremenski bilo dovoljno da Iran završi svoj nuklearni program. Zbog toga SAD nemaju strpljenja sa oduševljenjem su prihvatili unutrašnje proteste u Iranu, a sam Buš ih je ocijenio "pozitivnim" i naglasio da je to "tek početak za demokratizaciju Irana", dok je glasnogovornik Bijele kuće dodao: "Mi ćemo podržati sve one koji se bore za slobodan život". Iran je ovakva reagovanja ocijenio kao uplitanje Washingtona u unutrašnje probleme, a Svijetu predočio da je njihov cilj atak na legitimno izabranu islamsku vlast. Ameriku posebno zabrinjava odsječno negiranje Irana na sve optuzbe i odlučne izjave iranskih političara da će istog momenta uzvratiti na eventualne napade. Napetost se povećala i nedavno uspješno izvedenim vježbama Irana sa raketama "Shihab III", a svoju zabrinutost izrazio je i Izrael. Ove rakete imaju domet preko 1300 km, što znači da mogu doprijeti i do Izraela, a njihova punjenost je od oko 800 kg eksploziva.

Arapska liga je sakupila hrabrosti da izrazi svoju zvaničnu podršku iranskoj Vladi, a od SAD zatražila ukidanje prakse neosnovanog optuživanja u nadi da će preovladati razum. U biti, SAD se plaše Irana kao budućeg suparnika i možda jedinog koji može poremetiti njihove planove i interese. Zato se i arapsko - islamske zemlje "kriju" iza Irana, a objektivno se pretpostavlja da će SAD najprije "raskrstiti" sa Sirijom, Libanom, Somalijom... a kao poslastica ostat će Egipat i Iran sa kojima se neće upustiti u vojne avanture već će putem povelja i konvencija doći do željenog cilja. Ostaje otvoreno pitanje kako li će izgledati svijet nakon sprovedenih Bušovih "reformi"?

(Kraj)

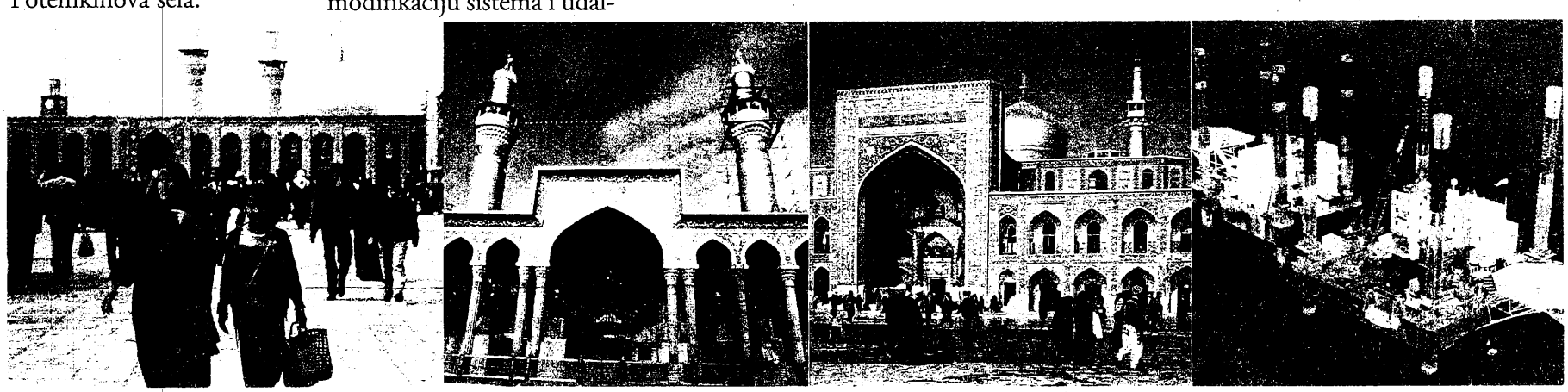

POSLJEDNJA VELIKA POBJEDA OSMANSKOG CARSTVA

Bitka za Čanakkale

Rusija je sanjala o tome da zauzme moreuze (Bosfor i Dardanele) i tako siđe do toplih mora. Engleska se spremala da zauzme Palestinu kako bi osigurala bezbjednost Sueckog kanala i time puta za Indiju. Francuska se nadala da zauzme Liban i Siriju, Njemci su njegovali politiku širenja prema Istoku, a Italijani, pak, željeli da zaposjednu Antaliju.

Esat-paša - komandant odbrane Moreuza

"...Da, nije moguće pobjediti insanski ruh. Nijedna druga vojska na svijetu ne može ostati ovoliko dugo na nogama. Samo danas smo bacili 1.800 granata. Mjesecima naši ratni brodovi bombarduju njihove položaje. Šta se još može uraditi da bi se, u krajnjoj mjeri pocijepani Turci, odvojili od njihovog Allaha koji ih čuva!..."

General Jean Hamilton Glavnokomandujući savezničkih snaga

Mramorno more sa svoja dva bisera, Bosforom i Dardanelima, tokom historije bilo je predmet mnogih sukoba i ratova. Posljednji od njih, koji se odigrao tokom 1915. godine, bio je najznačajniji, a također i najkrvaviji. Na uskom prostoru sukobile su se najmoćnija sila koja do tada bi viđena i jedna iscrpljena i siromašna zemlja. Zapadni svijet ustao je da ostvari svoj vjekovni san, ustao je da anadolskog tigra baci na koljena i tako uzme osvetu sakupljanu u njedrima Evropljana još od vremena veličanstvenog sultan-Fatiha. Upravo je ovo izletjelo iz usta generala Hamiltona u trenucima zaslijepljenosti veličinom svoje flote. Međutim, pred neprijateljskim čelikom postavili su se nepokolebljivi iman, prkos i hrabrost uokvireni izniemoglim tijelima. Cijenu svog opstanka turski narod i turska država morali su da plate sa 253.000 svojih evlada. Da tada nisu to učinili, danas bi svijet drugačije izgledao.

Među ovim žrtvama bilo je i Bošnjaka, kako onih iz Bosne tako i iz Sandžaka. Činjenica da njihovo priključenje ovoj bici predstavlja odgovor na Halifin poziv, i to u vrijeme kada su mnogi narodi i zemlje koje su se nalazile pod osmanlijskom vlašću udarile nož u leđa, još više uvećava vrijednost bošnjačke žrtve na Čanakkaleu.

Početkom XX vijeka evropski kontinent bio je tijesan za nabujale želje razvijenih zemalja. Ekonomska trka, kolonijalizam i nacionalističke struje podijelili su Evropu na dvoje. Prepirke na relaciji Njemačka-Francuska i Rusija-Austrija prerasle su u istinsku zaoštrenost. Napokon, ubistvo austro-ugarskog prijestolonasljednika Ferdinanda, 28. juna 1914. godine, od strane srpskog nacionaliste Gavrila Principa, stavilo je posljednju tačku na međusobne prepirke.

Austro-ugarska je 28. jula 1914. godine objavila rat Srbiji i ovim je započeo Prvi svjetski rat. Sa jedne strane su Njemačka, Austro-ugarska i Italija osnovale trojni pakt, s druge strane Engleska, Francuska i Rusija Antantu i tako na kraju podijelile Evropu na dvoje. Nakon objave rata Italija je objavila svoju neutralnost, međutim, poslije godinu dana prišla je državama Antante.

Osmanlijsko carstvo posjedovalo je teritorije kao ni jedno carstvo prije njega, u svojim granicama okupilo je pripadnike svih naroda i svih vjera i na početku XX vijeka počelo je gubiti svoje teritorije kojima je vladalo skoro 600 godina. Unutrašnje i spoljašnje borbe su je razjedale i razbijale joj zemlju i snagu. Osmanlijska država, koja je jedan za drugim trpila poraze od kojih su najsvježiji bili u bici za Tripoli i Balkanski ratovi, osim posjeda u Istočnoj Trakiji izgubila je sve svoje teritorije u Evropi. Također je nestalo i strahopoštovanja koje su neprijatelji imali prema njoj. Od tih momenata, Osmanlijska država čekala je svoju smrt dok su ostale države spremale planove o njenoj podjeli.

Rusija je sanjala o tome da zauzme moreuze (Bosfor i Dardanele) i tako siđe do toplih mora. Engleska se spremala da zauzme Palestinu kako bi osigurala bezbjednost Sueckog kanala i time puta za Indiju. Francuska se nadala da zauzme Liban i Siriju, Njemci su njegovali politiku širenja prema Istoku a Italijani, pak, željeli da zaposjednu Antaliju.

Nakon početka Prvog svjetskog rata Osmanlijska država željela je da pristupi članicama Antante, međutim, rusko ignorisanje ove inicijative okrenulo ju je prema Njemačkoj, tako da je savez između njih 2. avgusta 1914. godine, nakon potpisivanja tajnog sporazuma, formalno počeo da postoji. Nakon ovog datuma, Osmanlijska država, koja je radi svoje sigurnosti proglasila neutralnost, 10. avgusta 1914. godine dozvolila je njemačkim ratnim brodovima Goeben i Breslau, koji su bježali pred engleskom flotom, da prođu kroz moreuze i da ih zatvore za prolaz svim stranim brodovima. Ovaj događaj izazvao je proteste kod članica Antante. Nakon toga Osmanlijska država objelodanila je da je ova dva broda uzela umjesto brodova koje je

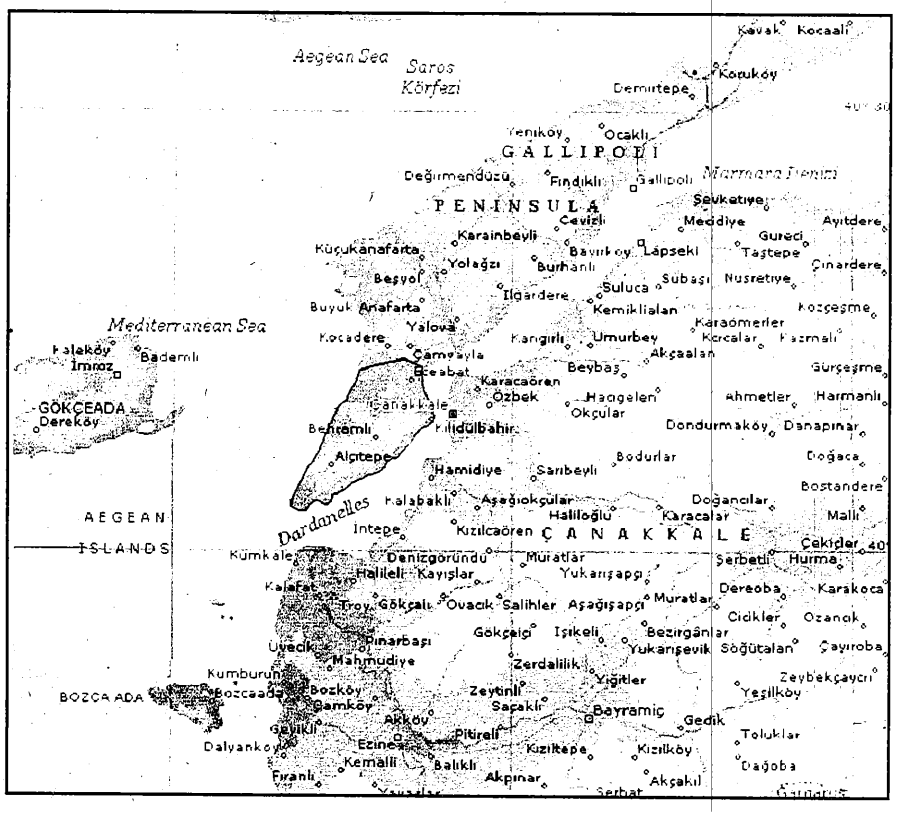

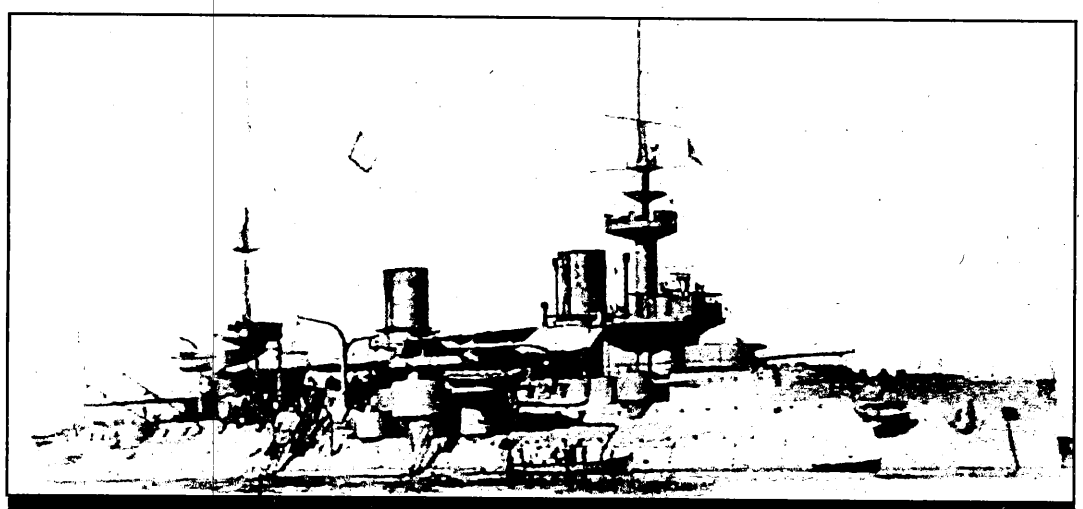

Francuska oklopnjača *Bouvet* - potopljena sa 600 članova posade

naručila od Engleza, a koje nije preuzela i pored toga što ih je unaprijed platila. Ovim su oni, od sada pod imenima Javuz i Midili, priključeni osmanlijskoj mornarici.

Kada je krstarica Javuz 27. septembra 1914. godine pod komandom admirala Souchona iznenada bombardovala Sivastapol i Novorosisk, dvije ruske luke u Crnom moru, 1. oktobra 1914. godine Rusi su prešli granice na Kafkazu i de facto započeli rat. Tako je i Osmanlijska država uvučena u vreli sukob.

Moreuzi koji su se nalazili u rukama Osmanlija zbog svog geografskog položaja posebno su za Evropu imali veliki značaj. Ovi moreuzi, zbog kojih su se tokom historije vodili mnogi ratovi, sa strateškog, ekonomskog i kulturno-političkog aspekta bili su od neprocjenjive vrijednosti.

Na čelu razloga zbog kojih su članice Antante željele osvojiti ove prolaze, nesumnjivo, nalazi se njihova velika strateška važnost. Ovim putem trebala je stići pomoć Rusiji, u isto vrijeme mislilo se da Osmanlijska država, nakon što joj prestane dolaziti pomoć od Njemaca, neće moći dugo izdržati i da će biti primorana na prihvatanje unaprijed pripremljenog mira. Osim toga, osvajanje moreuza, osvajanje Istanbula, bilo bi uzrok duhovnoj propasti Osmanlija. Mnoge neutralne zemlje ne bi mogle ostati ravnodušne naspram ovog uspjeha i zato bi objelodanile svoje priključenje savezu Antante.

Ako bi se prošlo kroz moreuze, ostvareni uspjeh sasvim bi učvrstio vlast nad muslimanima u svim kolonijama i ne bi došlo do pojave nikakvih događaja koji bi ugrozili kolonijalni sistem.

Vođena ovim mišljenjem Engleska je 28. januara 1915. godine odlučila da krene u rat protiv Osmanlija. Dobila je podršku od Francuske koja joj se odmah priključila.

1. Operacije na moru

Rukovodeći se mišlju "Onaj ko vlada morima, vlada i svijetom", Englezi su bili ubijeđeni da im je za osvajanje Dardanela i Bosfora dovoljna samo pomorska flota. Kada je komandant sredozemne flote admiral Carden podržao Churchillove planove, odlučeno je da se ova operacija izvede ratnom mornaricom. Engleska pomorska flota, koja nikada u svojoj historiji nije doživjela poraz, zahvaljujući naoružanju, tehnologiji i odličnoj reputaciji potpuno je vjerovala u sebe i uspjeh. Nepobjediva svjetska flota uz pomoć francuske flote formirala je najveću svjetsku pomorsku armadu. Nije se mogla zamisliti niti jedna snaga koja bi joj se mogla suprotstaviti. A iznemogla Osmanlijska država, koja je bila pred raspadom, to nikako nije mogla učiniti.

Operacije na moru počele su 19. februara 1915. godine. Sve do 13. marta 1915. godine neprijateljski brodovi tukli su topovima turska utvrđenja, za to vrijeme brodovi za pretraživanje mina neprestano su čistili more od minskih polja. Kada se neprijatelj, koji je vjerovao da će uz jak pritisak proći kroz Dardanele, susrete sa jednim odlučnim i jakim otporom, bilo je jasno da ovaj posao i nije bio lahak u tolikoj mjeri koliko su engleski komandanti pretpostavljali. Nakon hiljade topovskih granata za mjesec dana ne bi ostvaren ozbiljniji pomak.

U ovom periodu koji je trajao do 18. marta 1915. godine, Seddulbahir i Ertugrul, utvrđenja na ulaznom dijelu Moreuza na rumelijskoj strani, i Kumkale i Orhanije na anadolskoj strani, skoro da su u potpunosti uništena. Ulazna kapija bila je otvorena ali se još uvijek ulazak unutra nije naziralo. Kada je došao sabah 18. marta, niko nije znao sa čime će se susresti na kraju dana.

Dan prije, na mjesto admirala Cardena postavljen je admiral De Robeck i tada se počelo sa primenjivanjem plana.

Shodno tom planu, u sabah 18. marta 1915. godine neprijateljska flota sastavljena od tri divizije pojavila se na ulazu u Moreuz. Prvom divizijom, koja je ujedno bila i najača divizija flote, komandovao je lično admiral De Robeck. Brodovi Queen Elizabeth, Agamemnon, Lord Nelson i Inflexible u 10:30 časova ušli su unutar Moreuza. Ove četiri krstarice za svoj cilj odabrale su utvrđenja na obalama. U 11:30 časova počele su da djeluju po njima.

Nakon uspostavljanja ove linije napada, u Moreuz su ušle i francuske krstarice. Sa turskog utvrđenja Kumkale dolazila je jaka vatra koja je poremetila plan saveznika. Nekoliko brodova bilo je oštećeno dok je francuska krstarica po imenu Bouvet potonula za samo tri minute. Sa sobom je na dno ponijela oko 600 članova posade.

Događaji koji se odigraše ovog 18. marta bijahu uzrok zbunjenosti i strah. Međutim, De Robeck i Churchill, ubjeđeni da se samo sa flotom može proći kroz Moreuz, nastavili su da kroje nove planove.

(Nastavit će se)
Avdija Salković

Engleska oklopnjača Irresistible u trenutcima potapanja

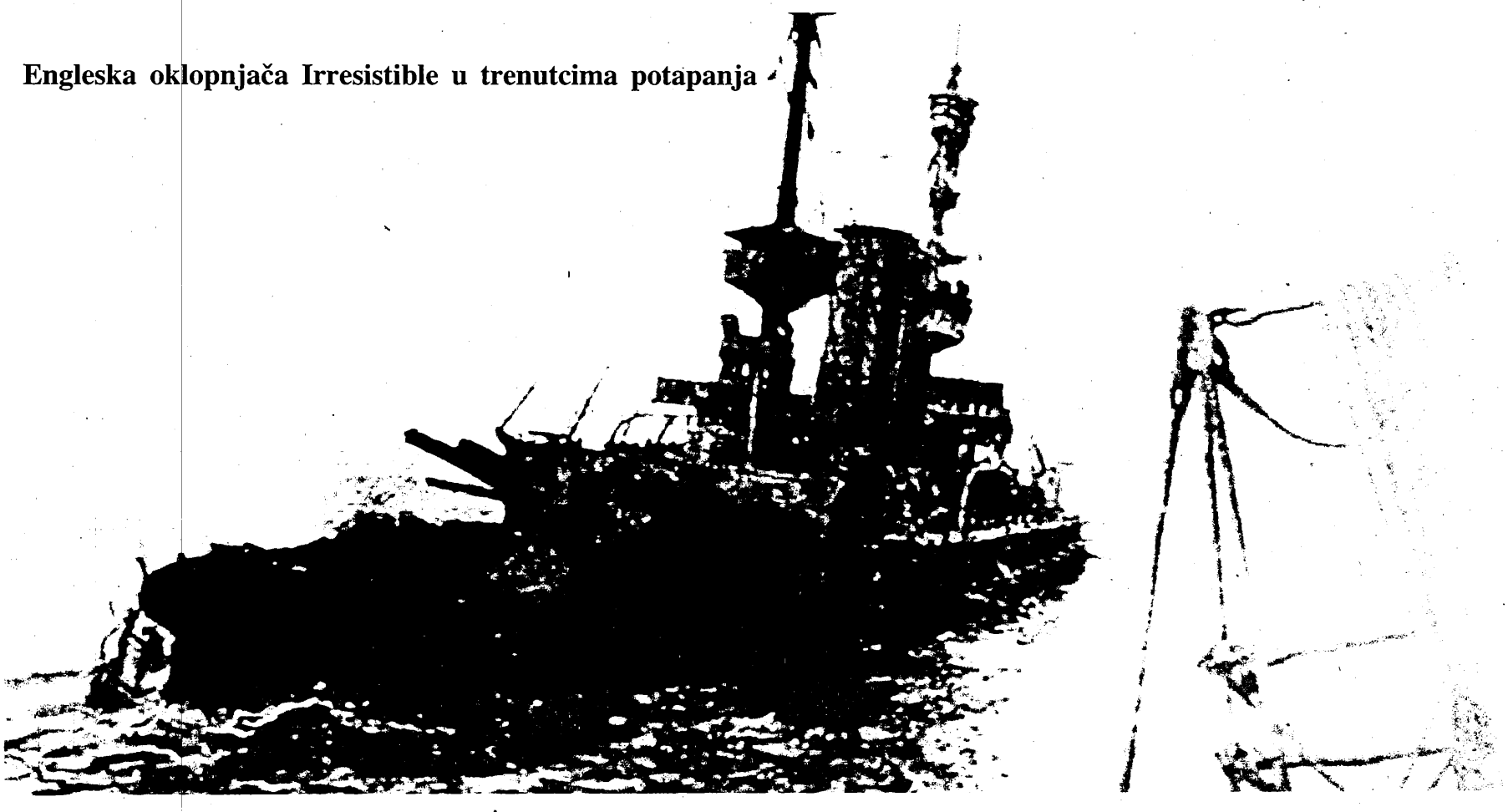

UNIVERZITET U NOVOM PAZARU RASPISUJE

KONKURS

ZA UPIS 30 KANDIDATA NA
MEDICINSKI KOLEDŽ
ZA ŠKOLSKU 2003/04. GODINU

Univerzitet u Novom Pazaru organizuje upis na Medicinski koledž - trogodišnje (šestosemestralne) studije za sticanje zvanja DIPLOMIRANOG MEDICINSKOG TEHNIČARA, za trideset kandidata.
Priliku da se upišu na Koledž- visoku medicinsku školu imaju kandidati sa završenim slijedećim četvorogodišnjim srednjim školama: Gimnazijom, Medicinskom, Farmaceutskom i Veterinarskom školom, nakon prijave i uspješno obavljenog intervjua koji će na Univerzitetu biti , u cilju utvrđivanja stepena opšte kulture i informisanosti i sposobnosti za bavljenje strukom koja se stiče po osnovu studija na Medicinskom koledžu, organizovan 15. i 16. decembra 2003. godine, sa početkom u 10:00 časova.
Nastava (predavanja i vježbe) na Medicinskom koledžu počet će 20.12.2003. godine.
Teorijska , kao i dio praktične nastave odvijat će se na Univerzitetu u Novom Pazaru, a dio praktične nastave izvodit će se u Zdravstvenom Centru Novi Pazar , kao i na institutima i klinikama Medicinskog fakulteta u Nišu.
Nakon nedavnog otvaranja Naučno-nastavnog odjeljenja u Nišu Univerziteta u Novom Pazaru, projekt pokretanja Medicinskog koledža na novopazarskom Univerzitetu uz stručnu i naučnu podršku Medicinskog fakulteta u Nišu, rezultat su kvalitetne saradnje Niškog i Novopazarskog univerziteta, koja u cilju uspostavljanja mostova naučne, kulturne i drugih civilizacijskih vidova saradnje, poprima dimenzije tradicionalnosti.

Konkurs za upis kandidata za studije na Medicinskom koledžu otvoren je do **13.12.2003. godine.** Zainteresovani su dužni da uz prijavu za upis prilože diplomu o završenoj četvorogodišnjoj srednjoj školi, svjedočanstva sva četiri razreda srednje škole i izvod iz matične knjige rođenih.
Detaljnije informacije mogu se dobiti lično, na Univerzitetu; putem telefona :
020/ 316-634 ; 318-068 ; E-mail-a: univernp@verat.net.

NOVI MEDIJ

Online Glas islama

Iako smo to ranije najavili, zvanična prezentacija magazina Glas islama puštena je tek za mjesec ramazan. Trudili smo se da otklonimo sve eventualne greške i emitujemo stranicu tek kad bude potpuno dovršena.

Zasnovanost stranice na dinamičkom webu omogućio nam je da sadržaj štampanog izdanja magazina potpuno integrišemo u novo, opširnije, web izdanje. Tako će na internetu biti objavljeni tekstovi koje zbog svoje opširnosti nisu mogli stati u štampano izdanje, ili tekstovi iste tematike koje smo dobili od različitih autora.

Zakažite mevlud, sunnet, akiku...

U odjeljku Kalendar možete unijeti aktivnost koju vaš džemat organizuje kako biste pozvali što veći broj vjernika da prisustvuje. Potrebno je da posjetioce stranice obavijestite o mjestu održavanja, datumu i još o nekim informacijama koje smatrate važnim za tu manifestaciju.

Kao i sve dinamičke stranice, Glas islama na svojem sajtu nudi usluge newslettera. Svi koji žele da na svoj mail primaju informacije o najnovijim događanjima u Islamskoj zajednici Sandžaka ili u islamskom svijetu - treba da unesu svoj e-mail i dobijat će par puta sedmično mail od nas.

Tu je, zatim knjiga mjeseca i citat mjeseca koji će (može i po vašem prijedlogu) mjesec dana krasiti desni dio stranice.

Rubrike Internet izdanja podijeljene su u četiri grupe: vijesti iz politike, islam, kultura i feljton.

Pozivamo vas da posjetite naš sajt i upišete se u našu newsletter listu.

http://www.glas-islama.com

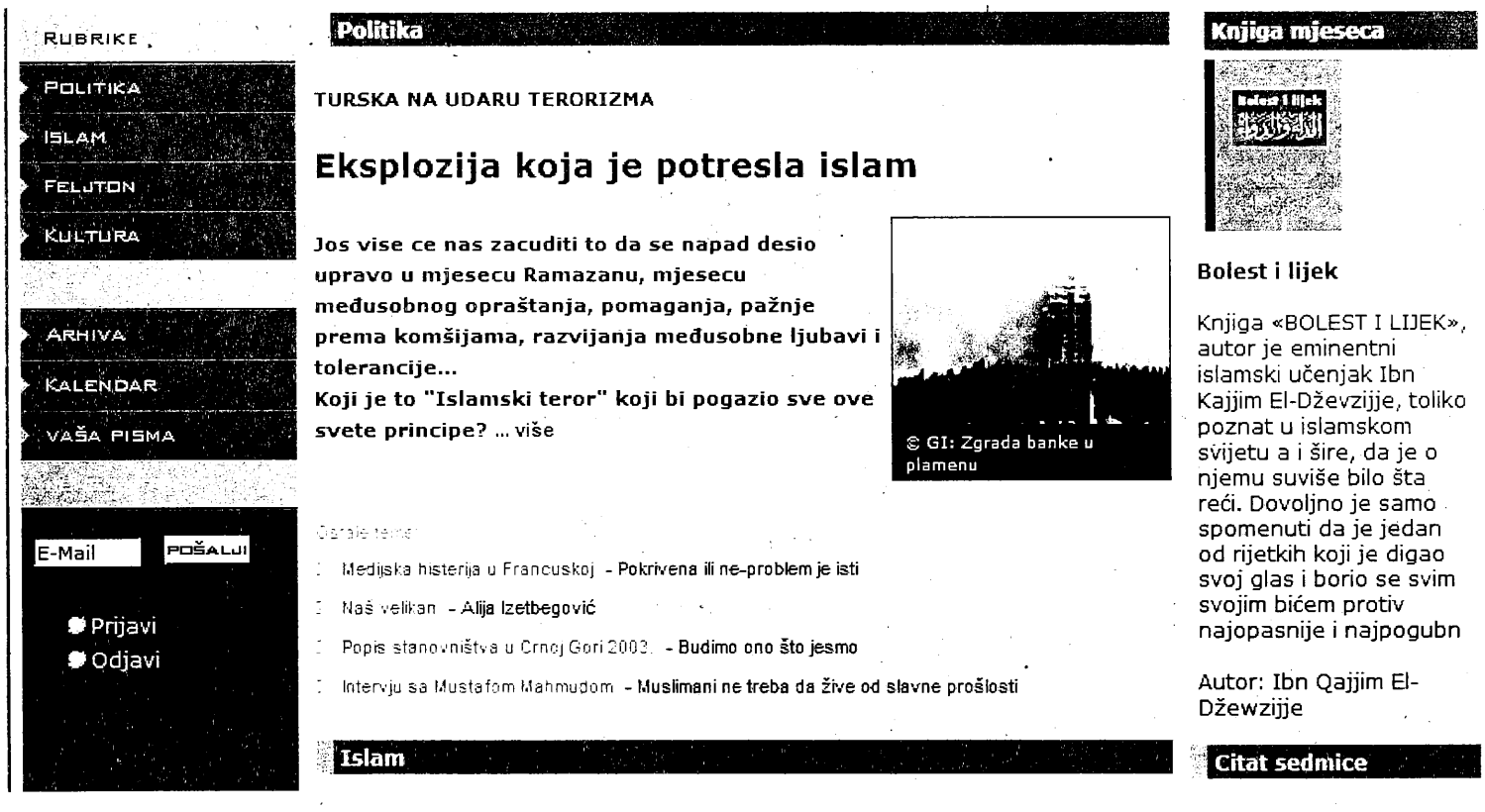

DOO **UJKANOVIĆ**

BEBI OPREMA

tel: 020/383-144
mob: 063/404-139

Ul. Veljka Vlahovića 18 b
Novi Pazar

e-mail: ujkanovic@ptt.yu

BESTATTUNGSDIENST „ŠUŠKO“ POGREBNE USLUGE
PRIJEVOZ DŽENAZA IZ SVIH EVROPSKIH ZEMALJA ZA SANDŽAK, BiH I DRUGA ODREDIŠTA

Mi vam nudimo:

- *dugogodišnje iskustvo*
- *sređivanje kompletne dokumentacije*
- *kvalitetno i potpuno islamsko opremanje dženaze*
- *exhumacije*
- *pristupačnu cijenu*
- *prisustvo pri transportu specijalnim pogrebnim autom Imama Bekir ef. Šuško*

S obzirom da smrt ne bira vrijeme slobodni ste u svako doba obratiti se nama.
IZBJEGNITE KOMPLIKACIJE - NAZOVITE NAS!!!
Tel. 0049 172 63 25 762 Dipl. teolog imam Bekir ef. Šuško

Cijene oglasnog prostora

Vanjska stranica cijela: 100 EUR
Unutrašnja stranica cijela: 70 EUR

Pola vanjske stranice: 50 EUR
Pola unutrašnje stranice: 35 EUR

Četvrtina vanjske stranice: 25 EUR
Četvrtina unutrašnje stranice: 20 EUR

Osmina vanjske stranice: 12 EUR
Osmina unutrašnje stranice: 10 EUR

Oglašavanje u 6 brojeva
plaćanje unaprijed: popust od 25%
plaćanje po isteku: popust od 15%

Oglašavanje u 12 brojeva
plaćanje unaprijed: popust od 35%
Plaćanje po isteku: popust od 25%

Oglašavanje u više od 12 brojeva:
popust od 40%

PRETPLATA

Poštovani čitaoci,
bodite i Vi pretpatnici Glasa islama!
Godišnja pretplata za čitaoce iz Srbije i Crne Gore iznosi 720 din, odnosno 12 eura
Uplatu izvršiti u korist žiro računa: 160-15374-29
Kopiju uplatnice obavezno poslati na fax 020 311 818
ili na adresu: 36300 Novi Pazar, ul. 1. maja 70/b
Za pretplatu iz inostranstva obratiti se na tel.: (381)20 311 818

Dijagnostički centar "SKENER"

Najsavremenija dijagnostika i terapija

Novi Pazar,
Varoš mahala,
ka Bačanina 30

➢ **KOMPJUTERIZOVANA TONOGRAFIJA – CT – SKENER**

- *Glave*
- *Organa vrata*
- *Kičme*
- *Grudnog koša*
- *Abdomena*
- *Male karlice*
- *Ekstremiteta*

➢ **ULTRAZVUČNA DIJAGNOSTIKA – METODOM COLOR DOPPLERA**

- *Krvnih sudova*
- *Srca*
- *Abdomena*
- *CNS*
- *Kukića kod djece*

➢ **INTERNA MEDICINA: DR. AHMEDIN GARČEVIĆ, INTERNISTA**

- *Kompletni klinički pregledi*
- *Kompjuterizovani EKG*
- *Holter monitoring (24-časovno snimanje rada srca)*
- *Ergonometrija (test opterećenja)*
- *Kompletna terapija: Infuziona, dnevna bolnica*
- *Tumačenje snimaka*
- *Inhalaciona terapija*

➢ **PEDIJATRIJA:**

- *dr. Danaba Duštinac, pedijatar, subspec. neonatolog*
- *- dr. Ruža Milanović – Kaličanin, pedijatar, kardiolog*
- *kompletni pregledi odojčadi i djece*

➢ **GINEKOLOGIJA:**

- *Preglede žena i praćenje trudnoće obavlja isključivo žensko osoblje. Pregledi se obavljaju uz stručni nadzor dr. Ajše Hajrović, ginekolog-akušera*

➢ **RADIOLOGIJA:**

- *prim. dr. Stanoje Petrović, radiolog sa 20-togodišnjim iskustvom rada na skeneru u Kliničkom centru.*
- *doc. dr. Miodrag Ilić, radiolog kliničkog centra*
- *dr. Slobodan Gazikalović, dječiji radiolog sa Instituta za majku i dete, Beograd.*

Živite u dijaspori?
Obratite se nama za kompletnju njegu vaših roditelja u Sandžaku

Vaše zdravlje povjerite timu iskusnih stručnjaka.

Svakodnevno ili na telefone:

020/26-508
063/84-77-595
063/83-89-000
064/27-53-445